

Yge 95
00

Ω Ρ Ο Υ

A. C.

ΑΓΟΛΛΩΝΟΣ

ΝΕΙΑΩΟΥ

ἱερογλυφικὰ ἐκλεκτά.

HORIAPOLLINIS

Selecta Hieroglyphica.

Cum Privilegio,

Romæ, Apud Carolum Vulliettum, 1606.

Superiorum permissu.

Sumptibus Iulij Franceschini.

95
yge

083 873 586

1985/263

I V L I V S
FRANCESCHINVS

Ferentillus Bibliopola .

STVDIOSO LECTORIS.

V V M datum
esset mihi nego-
tium à viris do-
ctis Hori Apol-
linis, siue (ut re-
centiores non nulli scribunt)
Horapollinis Hieroglyphica
typis, ut nunc loquimur, excu-
dendi; quæ in publicis gymna-
sijs adolescentibus proponerẽ-
tur; monendus mihi visus es
Lector humanissime curatum
A 2 esse

esse diligenter, ut ea non modo emendatiora quam antea, tum Græce, tum Latine, prodirent: verum etiam, ut pauca quædam omitterentur, quæ pudicas aures offendere posse videbantur, adolescentium præsertim: quorum causa potissimum edebantur. Id spero nemini, qui amet verecundiam, ingratum fore. Vale.

ΠΡΟΤΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Νηλεύς, *ἱερογλυφικῶς, ἃ ἐξήνεγκε Νηλιακῶς.

μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, με-

τέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς

τὴν Ἑλλάδα Διά-

λεκτον.

HORI APOLLINIS NILIACI

Hieroglyphica, quae ipse quidem

Aegyptio sermone prodidit,

Philippus vero lingua

Graeca donauit.

ἃ, Πῶς αἰῶνα σημαίνουσι.

Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ
σελήνην καὶ ἀφῆσι. Διὰ τὸ αἰῶνια

Α

3

θῆναι.

Θ Ἡοῖ Ἀπολλινίς

εἶναι σοιχεῖα . Αἰῶνα δ' ἐτέρως φράσαι
 βυλόμενοι , ὅφιν ζωγραφοῖσιν ἔχοντα
 τίμω ὕραν ὑπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα κρυπτο-
 μένῳ , ὃν χαλᾶσιν Αἰγύπτιοι ἔβαλον , ὃ
 ὅτιν ἐλλύσι βασιλίσκον . ὃν περ χρυ-
 σῶν ποιῶντες , θεοῖς ὤπιπιδέασιν . αἰῶ-
 να δὲ λέξουσιν Αἰγύπτιοι διὰ τὸδε τὸ ζῶν
 δηλῶδες , ἐπεὶ δὴ τριῶν γενῶν ὄψεων κα-
 θεσῶτων , τὰ μὲν λοιπὰ θνητὰ ὑπάρχει ,
 οὗτο δ' ἄν μόνον ἀθάνατον , ὃ καὶ προσφυστῇ-
 σαν ἐτέρω παντὶ ζέει , δίχα καὶ τὸ σακκῆν
 ἀναιρεῖ . ὅθεν ἐπειδὴ δοκεῖ ζῶης καὶ θα-
 νάτου κυριεύειν , διὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ ὅτι τῆς
 κεφαλῆς τῶν θεῶν ὀπιπιδέασι .

κ. Quo pacto aeuum significant.

Aeuum innuentes , Solem ac Lu-
 nam pingunt , quod æterna sint ele-
 menta. Quin & aliter æuum pictu-
 ra exprimere volentes , serpentem
 pingunt, cuius cauda reliquo inuol-
 uatur ac tegatur corpore. Hunc Ae-
 gyptij quidem lingua sua Vbaeum,
 Graeci verò basiliscū appellant. Fun-
 dem

dem ex auro conflatum dijs circumponunt. Caeterū hoc animali æuum significare propterea Aegyptij dicunt; quod quum tria sint serpentium genera, solum hoc ex omnibus immortalē est, caetera mortalia; ut pote quum quoduis aliud animal solo afflatu etiam absque ullo morfu serpens hic interimat. Quocirca, quia vitae necisq. potestatem habere videtur, merito sane deorum capitibus inferitur.

β'. Πᾶς κόσμον.

Κόσμον βελλόμενοι χεῖραι ὄφιν, ζα-

Α 4 χα-

γραφεῖσι τῶν ἑαυτῶ ἐδίδοντα ἔραν, ὅτι γ-
 μένον φολίσσι ποικίλαις. διὰ μὲν τῆς φο-
 λίδων αἰνιττόμενοι τὰς ἐν τῇ κόσμῳ
 αἰθέρας. βαρύντα τὴν ἥ τὸ ζῶον, καθάπερ
 καὶ ἡ γῆ. λεύκα τὸν δὲ, ὥσπερ ὁ δῶκε καθ'
 ἑκαστον ἃ ἐν αὐτὸν τὸ γῆρας ἀφείλ, ἀπο-
 δύνειται. καθ' ὃ καὶ ὁ ἐν τῇ κόσμῳ ἀναι-
 σιτος χρόνος ἐναλλαγῶν ποιεῖται νεά-
 ζει. τὸ ἃ ὡς προσῆ χεῖρ τῇ ἑαυτῇ σώ-
 ματι, σημαίνει, τὸ πάντα ὅσα ἐν τῇ θείας
 θεωρίας ἐν τῇ κόσμῳ γινώσκται, πάντα
 πάλιν καὶ τῶν μείωσιν εἰς αὐτὸν λαμ-
 βάνειν.

2. Quo pacto mundum.

Mundum exprimere volentes,
 serpentem pingunt, qui suam ipsius
 caudam rodit, varijs interstinctum
 squamis: per squamas quidem stel-
 las quibus coelum mundusve distin-
 ctus est, obscure indicantes. Cete-
 rum hoc animal non secus ac ter-
 ra gravissimum est, laevissimum au-
 tem ac maxime lubricū, instar aquae.

Hieroglyphica. 9

Insuper vt serpens , quotannis pelle
ac senio simul exuitur; sic & annum
spatium , quod mundi circumactu
producitur , immutatione facta re-
nouatur, ac veluti reiuuenescit.
Quod vero velut cibo , suo vtatur
corpore significat id quaecumque
Dei prouidentia in mundo gignun-
tur , ea rursus in eum resolui , &
tanquam imminutionem sumere.

γ'. Πῶς ἐν ἑαυτὸν .

Ἐν ἑαυτὸν δὲ βεβλόμενοι δηλοῦσαι, ἴσιν
τετέστι γυναικα, ζωγραφῶσιν: πρὸς ὃ αὐ-
τῶν, καὶ πᾶσι θεὸν σημαίνουσιν. ἴσιν δὲ παρ'
αὐτοῖς

αὐτοῖς ὅτιν ἀστὴρ, αἰγυπτισὶ καλεόμενος
 σῶχης, ἐλλυμισὶ δὲ ἀστρομύων, ὅς καὶ δο-
 κῆ βασιλεύειν τῆς λοιπῶν ἀστέρων, ὅτε
 μὲν μέζων, ὅτε δὲ ἥσσων ἀνατέλλων,
 ὅτε δὲ ὅτε. καὶ ὅτε μὲν λαμπρότερος, * ὅτε δὲ ἔχ-
 ῶτως. ἐπὶ δὲ καὶ διότι καὶ πῶς τέττα τὰ
 ἀστρὰ ἀνατολίῳ, σημειόμεθα περὶ πάν-
 των τῶν ἐν τῇ ἐνιαυτῷ μελλόντων τε-
 λεΐσθαι: διόπερ ἔκ ἀλόγως τὴν ἐνῆαυτὴν
 ἵπιν λέγουσιν. Καὶ ἑτέρως δὲ ἐνιαυτὸν
 γραφόντες, φοίνικα ζωγραφῶσι διὰ τὸ
 δένδρον τὸ μόνον τῆς ἄλλων καὶ πῶς
 ἀνατολίῳ τῆς σελίως, μίαν βαῖν γεν-
 νᾶν, ὡς ἐν ταῖς δώδεκα * βαῖς ἐνιαυτὸν
 ἀπαρτίζεσθαι.

βάεισι.

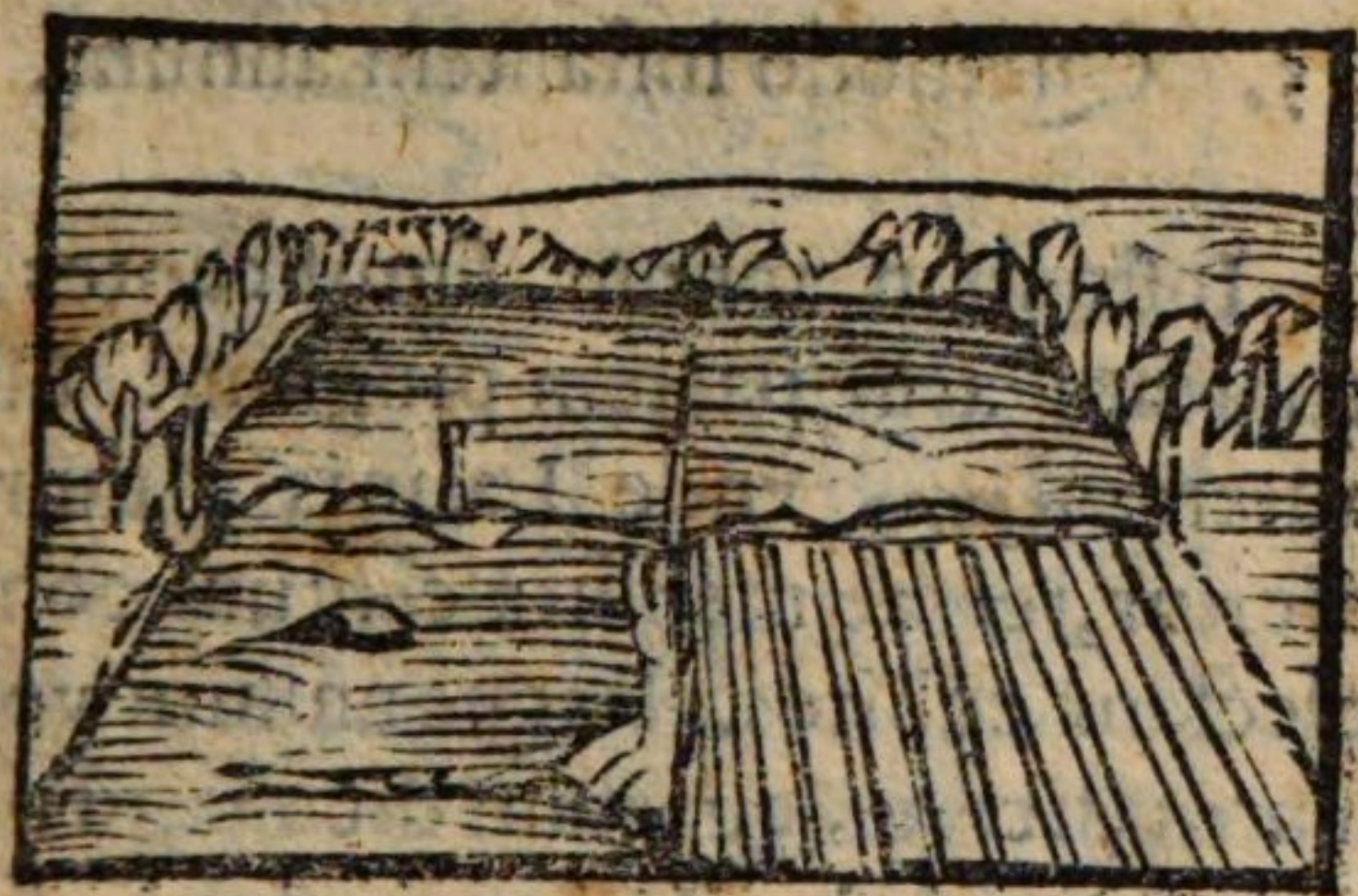
3. Quomodo annum.

Porro annum demonstrare vo-
 lentes, Isin, hoc est mulierem pin-
 gunt: quo etiam signo deam signifi-
 cant. Est autem apud eos Isis fidus
 quod Aegyptio quidem nomine
 Sathis, Graeco vero Astromyon di-
 citur, qui & inter reliqua sidera
 principatum videtur obtinere; ut
 qui

ἢ σελήνῳ ἐπεσραμμένῳ εἰς τὸ κᾶτω·
 εἶναι μὲν, τῆς περὶ τὴν μῆνην ὅτι τὸ φοί-
 νικος αἰτίας χάειν: σελήνῳ δὲ ἐπεσρα-
 μμένῳ εἰς τὸ κᾶτω, ἐπερὶ φασιν, ἐν τῇ
 ἀνατολῇ πεντεκαίδεκα μοιρῶν ὑπάρχου-
 σαι, πρὸς τὸ σὺν τοῖς κέρουσι ἐχρημα-
 τίσαι, ἐν δὲ τῇ ἀποκρίσει, τὸν αἰεὶ μὲν
 εἴς ἑξήκοντα ἡμερῶν πληρώσασθαι, ὥς τὸ
 κᾶτω τοῖς κέρουσι νῆειν,

4. Quomodo mensem.

Mensem autem notantes, palmae
 ramum pingunt, aut Lunam deor-
 sum inuersam. Ramum quidem, ob
 causam iam in palma supra dictam:
 Lunam vero deorsum vergentem,
 quod in ortu quidem dicant eam
 quum quindecim est partium, sur-
 sum erectis cornibus apparere: ac
 in senio, triginta diebus completis,
 cornua deorsum inflexa gerere.

ἔξ. Πῶς τὸ ἐνιστάμενον ἔτος.

Ἐτος τὸ ἐνιστάμενον γράφοντες, τέ-
 τартον ἀφ' ἑρς γράφουσιν. ἔξ. δὲ μέτρον
 γῆς ἢ ἀφ' ἑρς, πηχῶν ἑκατὸν. βυλόμενοί
 τε ἔτος εἰπὲν, τέταρτον λέγουσιν, ἐπει-
 δὴ φασι καὶ τὸ ἀνατολίῳ τῷ ἄστρῳ τῆς
 σὺνθεως, μέχρι τῆς ἄλλης ἀνατολῆς, τέ-
 τартον ἡμέρας* προστίθεσθαι, ὡς εἶναι τὸ * η. πρὸς
 ἔτος τῷ δεῦ, τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε τίθεσθαι
 ἡμερῶν, ὅθεν καὶ διὰ τετραετιέως πε-
 ριασὴν ἡμέραν ἀειθμῶσιν Αἰγύπτιοι.
 τὰ γὰρ τέσσαρα τέταρτα ἡμέραν ἀπαρ-
 τίζει.

Quo-

5. Quomodo instantem annum.

Instantem annum significantes, quartam arui partem pingunt. Est autem *ἄρῡ* vnde Latinis aruum dicitur, terrae mensura centum com-
plectens cubitos. Itaque annum vo-
lentes dicere, quartum dicunt, pro-
pterea quòd ab vno, vt tradunt, si-
deris cui Sothis nomen fecimus, or-
tu ad alterum quarta sit interiecta
diei pars. Enimuero dei (Solis in-
quam) annus trecentis sexaginta
quinque diebus absoluitur: Quam-
obrem & quarto quoque anno su-
peruacuum diem computant atque
intercalant Aegyptij Quatuor
siquidem diei quadran-
tes, diem per-
ficiunt.

5. Τί δηλοῦσιν ἱέρηκα χάροντες.

Θεὸν βελομένοι σημεῖναι, ἢ ὕψος, ἢ τα-
πεινώσιν, ἢ ὑποχρῖν, ἢ νίκην, ἱέρηκα
ζωγραφεῖσι. θεὸν μὲν, διὰ τὸ πολύγερον
εἶναι τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον ἐπὶ γαίᾳ,
ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἰδωλον ἥλιος ὑπάγειν
παρὰ πάντα καὶ πετεινὰ πρὸς τὰς αὐτῶν
ἀκτῖνας ὀξυωποῦν, ἀφ' ὧν καὶ οἱ ἰατροὶ
πρὸς ἰασιν ὀφθαλμῶν τῇ ἱερῇ καὶ βα-
τάνῃ χρῶνται. ὁ δὲν καὶ τὸν ἥλιον ὡς κύ-
ριον ὄντα ὀράσεως, εἰδ' ὅτε ἱερακόμορ-
φον ζωγραφεῖσιν. Ὑψος δὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν
ἐπερὶ ζῶα εἰς ὕψος πέτεσθαι πρὸς αἰρέ-
μενα

ᾧ εἰργα-
ζεται.

* πρὸς τὸ
το χωρεῖ.

δοκῇ.

μενα, πλάγως * φέρεται, ἀδυνατῶσα
κατ' ἀδύ χωρεῖν. μόνος ὁ ἱερεὺς εἰς ὕψος
κατ' ἀδύ πέτεται. Γαπίνωσιν δὲ, ἐπεὶ
τὰ ἔτερον ζῶα ἔκτ' ἑκάθετον * χωρεῖ πρὸς
τὸτο, πλάγως ὁ καταφέρεται. ἱερεὺς ὁ
κατ' ἀδύ ὅτι τὸ ταπεινὸν τρέπεται.
Τ' περοχλὺ δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῆς
πετρενῶν διαφέρειν. Αἷμα ὁ, ἐπεὶ δὴ * φα-
σί τὸτο τὸ ζῶν ὕδωρ μὴ πίνειν, ἀλλὰ αἷ-
μα. Νίκλω δὲ, ἐπεὶ δὴ φασὶ τὸτο τὸ
ζῶον, τὰν νικᾶν πετρενόν. ἐπεὶ δ' ἀν' ὅσον
ἰχυρορτές ζῶα καταδυνασθένται, τι-
νικᾶντα ἑαυτὸν ὑπὲρ ἰάσας ἐν τῷ αἰεὶ, ὡς
τὸς μὲν ὄνυχας αὐτῆς ἐν τῇ αἰῶ ἐχρη-
ματίσθαι, τὰ δὲ πτεροὶ καὶ τὰ ὀπίσθια
εἰς τὸ κατω πλὴν μάχλῳ ποιεῖται. ὅτι τῷ
ὅσον ἀντ' μαχόμενον αὐτῷ ζῶον, τὸ αὐτὸ
ποιῆσαι ἀδυνατοῦν, εἰς ἥτις ἐρχεται.

6. Quid accipitrem pingentes.
innuant.

Deum quum volunt significare
aut sublimitatem, aut humilitatem,
aut

ut præstantiam, aut sanguinem, aut victoriam, accipitrem pingunt. Deū quidem tum quod fœcundum sit ac diuturnæ vitæ hoc animal, tū etiam quòd Solis præter cæteras volucres simulacrum esse videatur, utpote peculiari quadam atque occulta naturæ vi, defixis in eius radios oculis intuens. Atque hinc est, quod medici ad sananda oculorum vitia, hieraceo herba utuntur. Inde etiam fit, ut solem interdum, tanquam visus autorem ac dominum, accipitris forma pingant. Subimitatem vero, quia Quū cætera quidem animantia, quoties in sublime tolli volunt, oblique ferantur, nec recta sursum euehi possint, solus accipiter recta in altum volat. Humilitatem porro seu deiectionem, quod eadem ratione ceteræ animantes non perpendiculi modo, sed velut ex transfuerso, & flexuose deorsum ferantur, vnus accipiter directo ad inferiora,

B

viam

viam carpat. Praestantiam, quod cae-
 teris avibus praestare videatur. San-
 guinem, quia animal hoc aiunt non
 aquam, sed sanguinem bibere.
 Victoriā demum, quod caeteras
 volucres vincere videatur. Quum
 enim robustioris animantis poten-
 tia se videt opprimi, tum sese in aë-
 re ita resupinans, ut vagues quidem
 sursum, pennas vero ac posteriores
 partes deorsum verfas habeat, quum
 idem avis quae cum eo concreditur
 efficere nequeat, ita facile eam in
 fugam vertit, ac sibi victoriā parat.

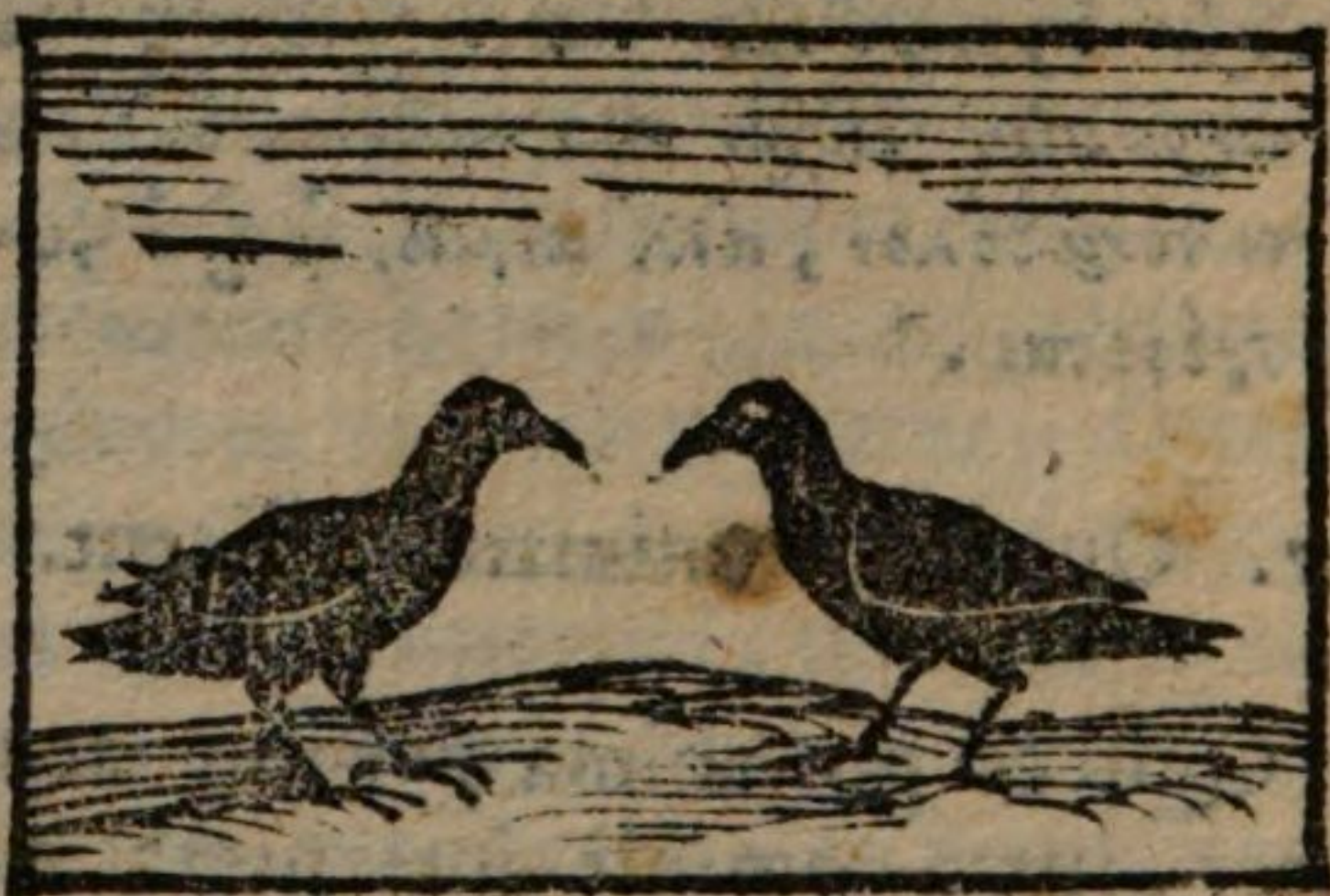
ζ'. Πῶς ἀλλῶσι ψυχῶν.

Ε' π. γὰρ μὲν καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἱέρως
 τίσεται, καὶ τῆς τ' ὀνόματος ἐρμηνείας.
 καλεῖται γὰρ παρ' Αἰγυπτίους ὁ ἱέρως
 βαϊνῆθ. τὸ το δὲ τὸ ὄνομα διαιρεθὲν ψυ-
 χῶν σημαίνει καὶ καρδίαν. ὅτι γὰρ τὸ μὲν
 βαϊν-ψυχή, τὸ δὲ ἡθ καρδία. ἡ δὲ καρδία
 παρ' Αἰγυπτίους, ψυχῆς πείραλος. ὥστε

σημαίνειν τὴν σωτηρίαν τῷ ὀνόματι,
 ψυχὴν ἐγκαρδίαν. ἀφ' ἧς καὶ ἱέρως διὰ
 τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπάσκειν, ὕδωρ δ'
 πίνει τοκατόλον, ἀλλ' αἷμα, ὃ καὶ ἡ ψυ-
 χὶ τρέφεται.

7. Quomodo animam indicent.

Quin & pro anima ponitur acci-
 piter, iuxta nominis interpretatio-
 nem, Siquidem Aegyptijs accipiter
 baieth dicitur, quod nomen si diuir-
 seris, animam & cor sonat. Bai enim
 anima est, eth cor. Cor autem ex
 Aegyptiorum sententia, animae am-
 bitus est. Itaque nominis composi-
 tio animam cordatam notat. Qua-
 propter accipiter ob eam quam cum
 anima habet naturae consensionem,
 aquam omnino non bibit, sed san-
 guinem, quo & ipsa nutritur ani-
 ma.

ή. Πῶς ἄρεα, καὶ ἀφροδίτῳ.

Τὸν ἄρεα καὶ τὴν ἀφροδίτῳ χράφον-
 τες, δύο κορώνας ζωχραφῶσιν, ὡς ἀνδρα
 καὶ γυναῖκα. ἐπεὶ τὸ τοῦ ζῶον δύο αἰε-
 γεννά, ἀφ' ὧν ἄρρεν καὶ θήλυ γεννᾷται
 δεῖ. ἐπεὶ δ' αὖ δὲ γεννήσῃ, ὅπερ ἀσπίως
 γίνεται, δύο ἀρσενικά, ἢ δύο θηλυκά, τὰ
 ἀρσενικά τὰς θηλείας χαμῆσαντα ἔμισ-
 γεται ἑτέρα κορώνη, ἢ δὲ μίῳ ἢ θήλειᾳ
 ἑτέρᾳ κο-
 ρώνῃ. ἐτέρα μέγχι θανάτῳ, ἀλλὰ
 μόνᾳ τὰ ἀποζυγέντα διατελεῖ. διὸ καὶ
 μιᾷ κορώνῃ σιωπῶντες πάντες, οἰωνίζονται
 οἱ ἀνθρώποι, ὡς χηρᾶντι σιωπῶντες
 ζῶντες. τῆς ὅμοιότητος αὐτῆς ὁμοιοῖας
 χάειν

χαίειν, μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γά-
μοις ἐπικροεῖ. καὶ * κορώνῳ λέγουσιν
ἀγνοῦντες.

§ Quomodo Martem ac Venerem .

Martem & Venerem describen-
tes, duas pingunt cornices, vt ma-
rem ac foeminam: quoniam animal
hoc gemina solet oua parere, ex
quibus mas & foemina gignantur.
Vbi vero, quod raro tamen accidit,
vel duo mascula, vel duo foeminea
oua pepererit, mares foeminis con-
nubio iuncti numquam ad alteram
diuertunt cornicem, ac ne ipsa qui-
dem foemina, quoad viuit, ad alte-
rum marem: sed disiuncti, soli dein-
ceps semper degunt. Vnde & quum
vni cornici occurrerint homines, au-
gurantur praesagium sibi hoc esse
viduae vitae, quod scilicet animali
viduam agenti vitam obuij facti fue-
rint. Proinde in hunc vsque diem

Graeci ob tantam harum auiū concordiam, in nuptijs ignorantes verbum illud vsurpare solent ἐκκοεῖ, nimirum κοεῖ cornicem appellātes.

Δ'. Πῶς γάμον.

Γάμον ὃ δηλοῦντες, δύο κοράνας παλαιῇ ζωγραφῇσι, τῇ λεχθέντος χάειν.

9. Quomodo nuptias.

Atque eandem ob causam nuptias innuentes, duas rursus cornices appingunt.

Πῶς

1. Πῶς μονογενές.

Μονογενές ὃ δηλουῦντες, ἢ γένεσιν, ἢ πατέρεσσι, ἢ κόσμοις, ἢ ἀνδράσιν, καὶ θάρον ζωγραφεῖσι. μονογενές μὲν ἔστι αὐτογενές ὅτι τὸ ζῶον, ὑπὸ θηλείας μὴ κυφορέμενον * μόνῃ γὰρ γένεσι αὐτῆς * τοιαύτη ὄρεται. ἐπειδὴν ὁ ἀρσὴν βλέπεται παιδοποιεῖσθαι βοὸς ἀφ' ὅθεν λαβὼν, πλάσσει σφαιροειδὲς περιπλήσθον τῷ κόσμῳ χῆμα, ὃ ἐκ τῶν ὀπιθίων μερῶν κυλίσας ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, αὐτὸς πρὸς ἀνατολὴν βλέπει, ἵνα ἀποδῶ τὸ τῷ κόσμῳ χῆμα αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπικλιώτης εἰς λίβα φέρεται, ὃ ὃ τῶν ἀστέρων δρόμος

μόνη
τοῖς αὐτῇ
δ'

ὑπὸ λιβὸς εἰς ἀπηνιώτῳ. ταύτῳ ἔν τῳ
 σφαῖραν κατορύξας εἰς γῆν, κατὰ τὴν δε-
 ταὶ ὅτι ἡμέρας εἰκοσιπέντε, ἐν ὅσαις καὶ
 ἀσελήνη ἡμέρας τὰ δώδεκα ζώδια κυ-
 κλάει, ὑφ' ἧς ὑπομένον ζωογονεῖται τὸ
 πανθάρων γένος. τῇ ἐνάτῃ ὅ γ' εἰκοστῇ ἡ-
 μέρᾳ ἀνοίξας τῷ σφαίραν, εἰς ὕδωρ βάλλ-
 ας. ταύτῳ γ' ἡμέραν νομίζε σμύροδον ἔχει
 σελήνης καὶ ἡλίου, ἐπὶ τε καὶ γένεσιν κόσμου.
 ἥς ἀνοιγμένης ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἐξέρ-
 χεται, τετέστιν οἱ καὶ θάρων. Γένεσιν ὅ γ'
 διὰ τῷ περιημένῳ αἵπαν. Πατέρας
 δὲ ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς τῷ γένεσιν ἔχει ὁ
 καὶ θάρων. Κόσμον ὅ γ', ἐπεὶ δὴ κοσμοφῶν
 τῷ γένεσιν ποιεῖται. Ἄνδρα ὅ γ', ἐπεὶ δὴ
 θελυκὸν γένος αὐτοῖς ὁ γίνεται. Εἰσὶ δὲ καὶ
 πανθάρων ἰδέαι βεῖς, πρῶτη μὲν αἰλκρό-
 μορφος καὶ ἀκπνωτὴ ἡ περ καὶ ἡλίου ἀνέ-
 θεσται διὰ τὸ σύμβολον: φασὶ γὰρ τὸ ἄρρε-
 να αἰλκρόν, συμμεταβάλλειν τὰς κώρας
 τοῖς τῷ ἡλίου δρόμοις. ὑπεκτείνονται μὲν
 γὰρ καὶ πρὸς τῷ τῷ θεῷ ἀνατολῇ
 προγυλοειδείς δὲ γίνονται καὶ τὸ μέσον
 τῆς ἡμέρας, ἀμαυρότεροι ὅ γ' φαίνονται.
 δυνάμει

Διὸς μέλλοντος τῷ ἡλίῳ. ὅθεν καὶ τὸ ἐν
 ἡλίῳ πάλῃ ζῶαντος τῷ θεῷ αἰκρόμορπον
 ὑπάρχει. ἔχει δὲ πᾶς καλὸς καὶ δακτύ-
 λος βιάκοντα, διὰ τῶν βιάκοντα ἡμε-
 ρῶν τῷ μίμῳ, ἐν αἷς ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, κόντα ἡ-
 τῷ ἑαυτῷ ποιεῖται δρόμον. Ἀπὸ τῆς γὰρ μερον.
 νεᾶ, ἢ δ' ἰκερως καὶ ταυροειδῆς, ἥτις καὶ τῇ
 σελευῇ καλεῖται, ἀφ' ἧς καὶ τῷ ἐν ἑρ-
 νῳ τῶρον, ὑψώμα τῆς θεᾶς ταύτης λέ-
 γουσιν ἔσθ' παῖδες Αἰγυπθίων. βίτη δ' ἡ μα-
 νόκερως καὶ ἰδιόμορφος, ἡνὲρ μὲν διαφέ-
 ρειν ἐνόμισαν, καὶ δὲ καὶ ἰδίᾳ τὰ ὄρνεον.

10. Quo modo vnigenam.

Vnigenam autē significantes, aut
 ortum, aut patrem, aut mūdum, aut
 virum, Scarabaeum pingunt. Atque
 vnigenam quidē, quod per se gigna-
 tur hoc animal, vtpote in vtero foe-
 minae non prius efformatum ac ge-
 statum: eius enim vnus huiusce-
 modi ortus est. Quum mas sobolem
 procreare vult, bouis finum nactus,
 glo-

globulum eiusdem cuius mundus
figurae fingit; quem ubi ab ortu
in occasum auersis pedibus voluta-
rit; ipse rursus, ut orbi persimilem
figuram edat atque exprimat, in or-
tum conuertitur. Ipse quidem a
Subsolano circumagitur in Afri-
cum. At siderum contrarius est cur-
sus, ab Africo ad Subsolanum. Hanc
itaque pilam in terra defossam re-
condit in dies octo & viginti. nam
& totidem diebus Luna duodecim
zodiaci signa perlustrat, sub qua to-
to illo tempore permanēs animatur
scarabaeorum genus. Nono autem
& vicesimo die apertam pilam in
aquam conijcit (eum enim diem ef-
fe putat quo & Luna cum Sole con-
grediatur, & mundi insuper fiat ge-
neratio) quae dum in aqua aperitur,
prodeunt animalia, hoc est scar-
baei. Ortum autem, propter iam di-
ctam causam. Patrem, quod ex solo
patre ortum habeat scarabæus, Mū-
dum,

dum, quòd ad mundi figuram eius procreatio ac foetus accedat. Virum denique, quod non sit in eorum genere foemina. Sunt porro Scarabaeorum formæ tres; Prima felium specie, ac veluti radijs insignita, quam & Soli ob significationē quādam dicarunt. Aiunt enim felem marem, iuxta varium solis habitum & cursum, pupillas commutare, ad ortum quidem Solis mane nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri, Sole ad occasum vergente obtusiores obscurioresq. apparere. Quamobrem etiā quae apud Heliopolin est Dei, Solis inquam, statua, felis speciem præferebat. Habet autem & scarabaeus omnis digi os triginta, propter triginta mēsis dies, quibus Sol oriens suum per singula zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabaeorum genus bicornis est, & taurina specie, quod quum & Lunae consecratum sit, propterea

eum qui inter sidera relatus est tau-
rum huiusce deae elationem esse per-
hibent Aegyptiorum filij Tertium
vnicorne est, & suae peculiaris for-
mae, quod & Mercurio sacrum esse,
vt etiam est ibis auis, existimarunt.

ια. Τί γῦτα γράφοντες δηλοῖ .
Μητέρα δὲ γράφοντες, ἢ βλέψιν ἢ ὕειον ,
ἢ πρὸ γένωσιν , ἢ ἐν ἑαυτὸν , ἢ ἔρανίαν , ἢ
ἐλεήμονα, ἢ ἀθηνᾶν, ἢ ἥραν, ἢ δραχμας
δύο, γῦπα ζωγραφῶσι . μητέρας μὲν ἐπε-
δή ἄρρεν ἐν τούτῳ τῷ γένει τῆς ζωῆς
ἔχ' ὑπάρχει . ὅτι ἢ καὶ ἄλλα * γέννη γυ-
πῶν

πῶν, ἃ ὑπὸ ἀνέμου * συλλαμβάνει, ὧν συλλαμ-
 τὰ ὡς πρὸς βρώσιν αὐτῷ μόνον, ἐκέπ' ἢ βάνοντα
 πρὸς ζωογνίαν ὅτι χρησίμα. γυπῶν δὲ αὐτῶν.
 ὑπηνέμιον ποικιμένων τῷ ὀχείαν, ἢ τῆς
 ὧν γένεσις ζωογνῆται. Βλέψιν δὲ,
 ἐπειδὴ τῆς ἄλλων ζώων ἀπάντων ὁξυω-
 πέτερον ὄρε' ἢ γυψ, ἐν μὲν * ἀνατολῇ τῇ
 ἡλίου ὄντος, πρὸς δύσιν βλέπασα, ἐν δὲ σφ
 ἢ τῇ θεῇ ὑπάρχοντος, πρὸς ἀνατολήν.
 ὅς ἐκινῶν διαστήματος ποιεζομένη τὰ
 πρὸς χρησιν αὐτῇ βρώσιμα. Οἷον δὲ,
 διότι πολέμας μέλλοντος τελευτῶν, τὸν
 τόπον ὀρίζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ πόλεμος γίνε-
 σθαι, πρὸς ἡμερῶν ἐπὶ ἃ ἐπ' αὐτὸν παρ-
 γνομένη. Πρόγνωσιν δὲ, διὰ τε τὰ πρε-
 ρημένα, καὶ ὑπὲρ τὸ πλείονας
 * σφαιζομένους καὶ * ἡπλωμένους βλέπασα-
 ριζομένη τῷ ἑαυτῇ ἐκ τῆς πηλοῦ κατὰ
 βοφίαν, παρ' ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς,
 κατασπρόπας ἐπεμποιον σκεπτόμενοι καὶ
 ποῖον τὰ πολέμας αἱ γυπες βλέπασι μέ-
 ρος, ἐντεῦθεν σημεύμενοι τὰς ἡπλωμέ-
 νους. Ἐνισαυτὸν ἢ, διὰ τὸ ἐν τῷ τῷ ζώῳ
 γυακοσίας ἐξήκοντα. πέντε ἡμέρας τῷ
 ἔτῳ

Grailis
 d' ovis
 habet i-
 tum ve-
 tus.
 σφαιζομέ-
 νη

ἔτης διαιρέσας, ἐν αἷς ὁ ἐνιαύσιος ἐκτε-
 λῆται χρόνος. ἑκατὸν γὰρ εἴκοσιν ἡμέρας
 εἴκοσι μὲν, καὶ τὰς ἵπας τὰς νεοσσὺς ἐκ-
 τρέφει, τοῖς δὲ λεπτύσας ἑκατὸν εἴκοσι τὴν
 ἑαυτῆς ὀπιμέλῃαν ποιεῖται, μήτε κυο-
 φορεῖται, μήτε τρέφεται, πρὸς σκιάζουσα
 δὲ ἑαυτῇ εἰς ἑτέραν σύλληψιν: τὰς δὲ λοι-
 πὰς πέντε τῶ ἔτους ἡμέρας, ὡς ἡδὴ περ-
 εῖπον, εἰς τὴν τὸ ἀνέμῃ ὀχείαν κατανα-
 λίσκει. Εὐλεήμονα δὲ, ὅπερ δοκεῖ παρὰ
 τοῖς ἐναντιώτατον ἑσπέρην, ἐπεὶ τὸ το-
 τὸ ζῶον πάντα ἀναίρει. ἡ ἀγλαΐσθησαν δὲ
 τὸ το γράψαι, ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἑκατὸν εἴκο-
 σιν ἡμέραις ἐν αἷς τὰ ἑαυτῶ ἐκτρέφει τέ-
 κνα, ὅπῃ πλεονεχέει πέτεται. αὖτις δὲ τὰς
 νεοσσὺς καὶ τὴν τέτων τροφὴν ἀχολεῖται,
 ἐν αἷς ἀπορήσασα τροφῆς ἰὺ παρὰ χηται
 τοῖς νηπίοις, τὸν ἑαυτῆς μηρόν ἀνατεμῆ-
 σαι, παρέχει τοῖς τέκνοις τὸ αἷματος με-
 ταλαμβάνειν, ὡς μὴ ἀπορήσαντα τρο-
 φῆς ἀναίρεσθῆναι. Αἰθινὰν δὲ καὶ ἥραν,
 ἐπεὶ δὲ δοκεῖ παρὰ Αἰγυπτίοις, αἰθινὰ
 μὲν τὸ ἀνω τὸ ἐρεῖν ἡμισφαίριον ἀπὸ
 ἀφέναι. τὸ δὲ κάτω, ἥρεν. καὶ τὸ ἥμισφαι-
 ρον

πῶν δὲ, ὡς περ εἶπεν, γένος θηλειῶν ὅτι
 γένος μόνον, δὲ ἰὺ αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυ ^{ἰσως}
 καὶ ζῶδιῳ οἱ Αἰγύπτιοι γυναικὶς βασιλέων
 ὅπερ δέσσιν, ἀφ' ἧ καὶ πᾶσαν θεῶν, ἵνα
 μὴ πᾶσι ἐκείνης γραφῶν, μηκέτι τὸν
 λόγον * σημαίνοντες, τὴν γυναικὶς γραφῶσι
 Αἰγύπτιοι. μητέρας ἔνδεοντες σημαίνει,
 γυναικὶς γραφῶσι. μήτηρ γὰρ ὅτι θηλυκῆ
 ζῶς. Οὐρανίαν δὲ (ὅτι γὰρ ἀέρος αὐτοῖς τὸν
 ἔρπονδον λέγει) ἐπεὶ τέτων ἢ γένεσις ἐκεί-
 νῃ ὅτι. Δραχμας δὲ δύο δρόπ παρ' Αἰ-
 γυπτιοῖς μονὰς ὅτιν αἱ δύο δραχμαὶ. μο-
 νὰς δὲ, παντὶς ἀειδὲς γένεσις. ἀλόγως
 ἔνδεον δὲ δραχμας βελλόμενοι δηλώσαι, γυν-
 αικὶς γραφῶσι, ἐπεὶ μήτηρ δοκεῖ καὶ γένεσις
 εἶναι, καὶ δαίπερ καὶ ἡ μονὰς.

II. Quid, vulturem describentes,
 indicent.

Caeterum matrem significantes,
 aut aspectum, aut limitem, aut futu-
 rorum cognitionem, aut annum, aut
 coelum, aut misericordem, aut Mi-
 neruam,

neruam, aut Iunonem, aut drachmas duas, vulturem pingunt. Matrem quidem, quod in hoc animantium genere mas non sit. Sunt porro & alia vulturum genera, quae ex vento concipiunt quidem, sed quorum oua ad esum dumtaxat, non item ad foetum suscipiendum ac formandum sunt accommodata. At eorum vulturum, quorum non est subuentaneus dumtaxat & inefficax congressus, oua ad gignendum tollendaque sobolem sunt in primis idonea. Aspectum autem, quod ex omnibus animantibus perspicacissimi visus sit vultur, ut qui oriente quidem Sole in occasum, occidente vero in ortum prospiciat, atque è satis longo intervallo quæ sibi vsui sint, comparet edulia. Limitem, quod cum belli conficiendi tempus instat, locum ubi pugna committenda sit, septem ante diebus ad eum accedens praefiniat & circumscribat. Praesagium vero

vero, tum ob iam dictam causam, tum etiam quod ad eam exercitus partem sese conuertere soleat, vbi maior sit futura clades, sibi ex cadaueribus alimentum seponens, ac in futurum prouide reseruans. Ergo & prisci reges exploratores mittebāt, per quos in vtram aciei partem respexissent vultures, cognoscerent, indeq. vincendos, atque internecina strage delendos colligerent. Annū porro, quoniam animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinque dies quibus completur annus, ita distribuit, vt centum quidem ac viginti diebus praegnans maneat, totidem, pullos enutriat, reliquis vero centum ac viginti sui curam gerat, neque vterum ferens, neque alendis addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad aliam parans conceptionem. Quinque autem illos, qui supersunt anni dies, in venti, vt iam dictū est, compressionem insumit. Misericor-

dem autem, quod quibusdam alienissimum fortasse videbitur, praefertim quum hoc animal cuncta interimat. Sed ut hoc pictura vulturis inuenerent, eo impulsus sunt, quod centum iis ac viginti diebus quibus suos educat, pene numquam euolet, sed omnem curam ac sollicitudinem in illis alendis adhibeat. Quod si eo tempore cibus non suppetat, quo eos sustentet, proprio execto foemore sugendum eis exhibet & impertitur sanguinem, ut ne cibi penuria atque inedia conficiantur. Mineruam ac Iunonem, quoniam videtur apud Aegyptios Minerva quidem superius caeli hemisphaerium occupasse, Iuno vero inferius. Quin & vulturum genus, ut iam declaravi, foeminas tantum complectitur. Quam ob causam & cuius foeminei sexus animanti Aegyptij vulturem, ut in eo sexu principem ac primarium apponunt: ex quo & deam

deam omnem , ne figillatim vnam-
 quamque percurrentes prolixior sim,
 * significantes , vulturem pingunt fort.
 Aegyptij. Insuper & matrem in- signifi-
 nuere volentes , vulturem pingunt: cant
 est enim mater foemineae naturae,
 & *egvian* autem hoc est coelum (ne-
 que enim placet ipsis, masculino
 genere & *egvov* dicere) quoniam ho-
 rum omnium generatio inde est.
 Duas denique drachmas, quod apud
 Aegyptios duae lineae unitas est.
 Unitas vero cuiuslibet numeri or-
 tus est atque principium. Iure
 igitur duas drachmas indicare
 volentes , vulturem pingunt , quod
 generationis ipse sibi autor
 materq. ac principium,
 quemadmodum &
 unitas esse vi-
 deatur .

16. Πῶς ἤφαισον γράφουσι .

Ἡ φαισον δὲ γράφοντες, κύνδαρον καὶ
 γύπα ζωγραφεῖν . ἀθηναῖν δὲ, γύπα καὶ
 κύνδαρον . δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ κόσμος συμ-
 στάναι, ἕκτε ἀρσενικῷ καὶ θηλυκῷ . ὅπῃ δὲ
 τῆς ἀθηναῖς τὸ γύπα γράφουσι : ἔτι γὰρ
 μόνον θεῶν παρ' αὐτοῖς ἀρσενοθήλεις
 ὑπάρχουσι .

12. Quomodo Vulcanum notent ?

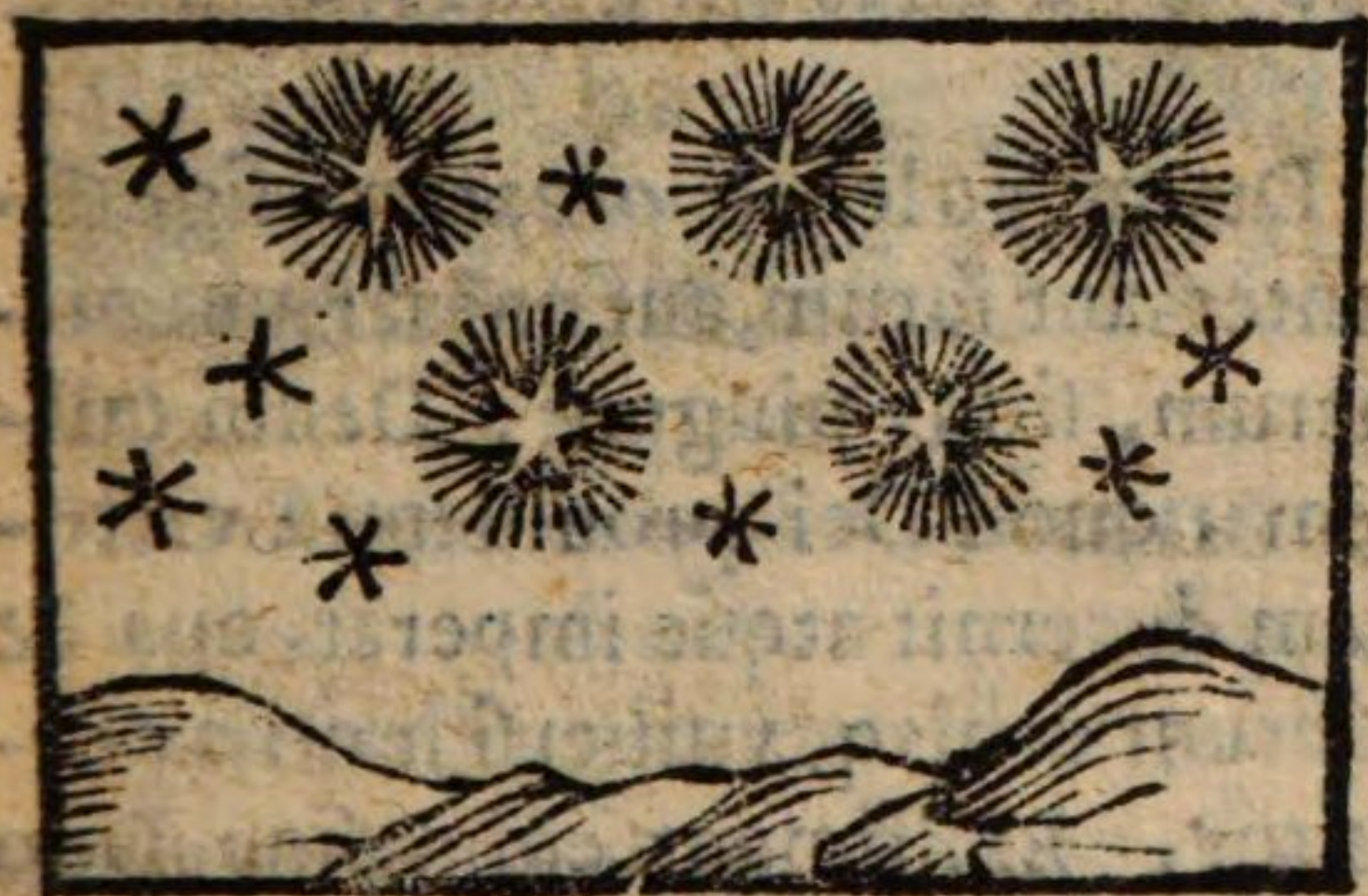
At Vulcanum indicantes scarabaeum & vulturem pingunt, Mineruam vero vulturem & scarabaeum.

ἑαυτῶν

καὶ

ἰπῶν

Ipsis enim videtur mundus ex mare ac foemina constare. Vulturem autem Miueruae appingunt, quod hi soli ex dijs apud ipsos mares sint simul ac foeminae.

ιγ. Τί ἀστέρες γράφοντες δηλῶσι.

Θεὸν δὲ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἰ μαρμένιν, ἢ τὸν πέντε αὐθιμόν, ἀστέρας ζωγραφοῦσι. Θεὸν μὲν, ἐπειδὴ πρῶτος θεὸς, τὴν νίκην περσάσκει, ἢ τῆς ἀστέρων καὶ τοῦ παντός κόσμου κινήσεις ἐκτελεῖται. δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς δι' ἧς θεὸς, μηδὲν ὅλως σωσάνα. εἰ μαρμένιν δὲ, ἐπεὶ καὶ αὕτη ὡς ἀσπρικῆς οἰκονομίας σωσά-

IT

C

3

τα.

TOT

C107

ast.

quint.

ταυ . τὸν δὲ πέντε ἀειθρὸν ἐπειδὴ πλῆ-
 θος ὄντος ἐν ἑρανῶ, πέντε μόνοι ἔξ ἁν-
 ῥῆς κινέμενοι τὴν τῷ κόσμῳ οἰκονομίαν
 ἐκτελέουσιν .

13. Quid sidus pingentes, innuant.

Deum pulchre ornatum signifi-
 cantes, aut fatum, aut quinarium nu-
 merum, sidus pingunt . Deum qui-
 dem , quod Dei providentia victo-
 riam decernit atque imperat, qua &
 fiderum orbisq. vniuersi motus per-
 agitur . Existimant enim sine Deo
 nihil prorsus consistere . Fatum au-
 tem, quod id quoque e fiderum cur-
 su ac dispensatione constituatur .
 Quinariū vero numerum, propterea
 quod quum quamplurima atq; adeo
 innumera sint in caelo sidera, sola
 ex his quinque, motu suo orbis pul-
 cherrimam efficiunt distributionem
 ac moderamen .

Ι. Τί κυροκέφαλον γράφοντες
δηλοῖσι .

Σελήνῳ ὃ γράφοντες , ἢ οἰκισμένῳ
ἢ γράμματα , ἢ ἱερέα , ἢ ὀργάνῳ , ἢ κό-
λυμβον , κυροκέφαλον ζωγραφῶσι . Σε-
λήνῳ μὲν , ἐπεὶ δὴ τὸ ζῶον τὸ τοῦ συμπα-
θραύτηνα πρὸς τὴν τὸ θεῷ συνάδον ἐπι-
τήσατο . ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέρει τῆς ὥρας ἢ
σελήνη συνοδῇ ἡλίου ἀφώτιστος γένη-
ται , τότε ὁ μὲν ἄστρον κυροκέφαλος ὃ
βλέπει , ὃ δὲ ἐκδίδει . ἄχθετα δὲ εἰς τὴν
γλῶσσαν γενναῶς , καὶ δάπερ πενθῶν τὴν τῆς
σελήνης ἀπαγλῶ . ἢ δὲ θήλειά μὲν τὸ
μὴ ὁρᾶν , καὶ ταυτὰ τῶν ἄρρενι πάχει .

διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς τρέ-
 φονται κυνοκέφαλοι, ὅπως ἔξ αὐτῶν γι-
 νῶσκηται τὸ ἡλίε καὶ σελήνης μέρος τῆς
 σωότητος. οἰκισμένῳ δὲ ἐπεσθῇ ἐβδομή-
 κοντα δύο χώρας τὰς ἀρχαίας φασὶ τῆς
 εἰκισμένης εἶναι. τέτταρς ὅ τρεφομένους ἐν
 τοῖς ἱεροῖς καὶ ὀπιμλείας τυγχάνοντας, κα-
 θαύπερ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 τελευτᾷ ἔστω καὶ τέτταρς: ἀλλὰ μέρος αὐ-
 τῶν καθ' ἑκάστῳ ἡμέραν νεκρούμενον, ὑπὸ
 τῶν ἱερέων θάπτειται, τὰ λοιπὰ σώματος
 ἐν τῇ κατὰ φύσιν ὄντος. ἕως δ' αὖ αἱ ἐβ-
 δομήκοντα καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι,
 τότε ὅλως ὑποθνήσκῃ. Γρόμματα ὅ, ἐπε-
 ρήθη δὲ εἰσι συγγένεια κυνοκεφάλων* Ἀγυπη-
 οῖς ὀπισσαμένων γρόμματα. παρ' οὗ εἰς
 ἱερὸν ἐπεσθῶν πρῶτα κομιθεὶ κυνοκέφα-
 λος, δέλτον αὐτῷ παρετίθησιν ὁ ἱερεὺς,
 καὶ χοινίον, καὶ μέλαν, πειρώζων εἰ ἐν τῇ
 ὀπισσαμένης δὲ συγγενείας γρόμματα, καὶ
 εἰ γράφῃ. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ζῶον, ὅτι ἐρμῇ ἐνε-
 μήθη τῷ πάντων μετέχοντι γρόμμά-
 των. Ἰερέα δὲ, ὅτι φύσῃ ὁ κυνοκέφαλος
 ἰχθυὺν ἐκ ἐσθίῃς, ἀλλ' ἔσθῃ* ἰχθυώματι
 * ἀφ-

Αγυπη-
οῖα

ἰχθυώ-
μενον.

* ἀρτον, καὶ δάπερ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκτὺς. γεν- ἀρχοντες
 ἴαται * δὲ φειτετμημένος, ὡς καὶ οἱ ἱε-
 ρεῖς ὅπτη δ' ἄκοι φειτομῶν. ὁρῶν δ',
 εἰπέπερ τὸ ζῶον τὸτο φέρει τὰ ἄλλα θυ-
 μικώτατόν τε καὶ ὁρῶν ὑπάρχει. κό-
 λυμβοι δὲ διότι τὰ μὲν ἄλλα ζῶα κο- φαίνεται
 λυμβῶ χρώμενα, ῥυπαρὰ * φαίνονται,
 μόαν δὲ τὸτο εἰς ὃν τόπον περὶ ῥηται
 πορὰ δ' ὡς κολυμβῶ, καὶ μὴδὲν τὰ ῥυ-
 πα φέρει φερόμενον.

14. Quid Cynocephalum pin- gentes demonstrent .

Lunam demonstrantes , aut ter-
 rarum orbem, aut litteras, aut sacri-
 ficum, aut iram, aut natationem, Cy-
 nocephalum pingunt. Lunam qui-
 dem , propterea quod animal hoc
 consensum quendam cum Dei con-
 gressu, ex quo & affici soleat, habet.
 Vbi enim aliquanto tempore Luna
 cum Sole congregiendiens, expers lu-
 minis opaca . permanet , tum mas
 qui-

quidem cynocephalus nec quoquam
intuetur, nec vescitur: sed demisso
in terram vultu indignabundus, ve-
lut Lunae raptum deplorās, moeret.
Foemina vero, praeterquam quod
nusquam oculos contorquet, ipsa
quoque eodem quo mas afficitur mo-
do. Ideoque ad haec usque tempora
in templis, cynocephali nutriuntur.
vt ex ipsis coniunctionis Solis & Lu-
nae tempus cognosci possit. Terra-
rum autem orbem, quoniam septua-
ginta duas ferunt iam olim orbis
habitati fuisse regiones: hos porro,
si diligenter in templis nutriantur &
curentur, non sicut caetera animalia
vno die emoriuntur, sic & ipsos
emori: sed ipforum partem quan-
dam singulis diebus emorientem ac
tabescentem à sacerdotibus huma-
ri, reliquo interim corpore in sua
natura persistente, idq per septua-
ginta duos dies: quibus expletis,
tum prorsus interit. Litteras, quia
est

est [apud Aegyptios] natio quaedam & genus cynocephalorum, qui litteras norunt. Quapropter ubi primum in sacram aedem ductus fuerit cynocephalus, tabellam ei sacerdos apponit, una cum scirpeo stilo atque atramento, nimirum ut periculum faciat, sitne ex eo cynocephalorum genere, qui litterarum gnari sunt; & an litteras pingat. pingit itaque in ea tabella litteras. Praeterea hoc animal Mercurio dicatum est, qui litterarum omnium particeps est. Sacrificium vero, quod natura cynocephalus ab esu piscis atque adeo panis, qui ex pisce fit confectus, abhorret, sicut & externi sacerdotes. Adde quod circumcissus gignitur, quam quidem circumcisionem summo curant ac peragunt studio sacerdotes. Iram, quia hoc praeter caetera animantia maxime iracundum est, & ad indignationem proclive. Natationem

nem porro, quoniam caetera quidem animantia frequenti natatione sordes ac squalorem contrahunt: solum hoc ad eum quem instituit locum nando peruenit, nec tamen ullis a nativo colore transfertur sordibus aut inquinatur.

ιέ. Πῶς γράφουσιν σελήνης ἀνατολήν.

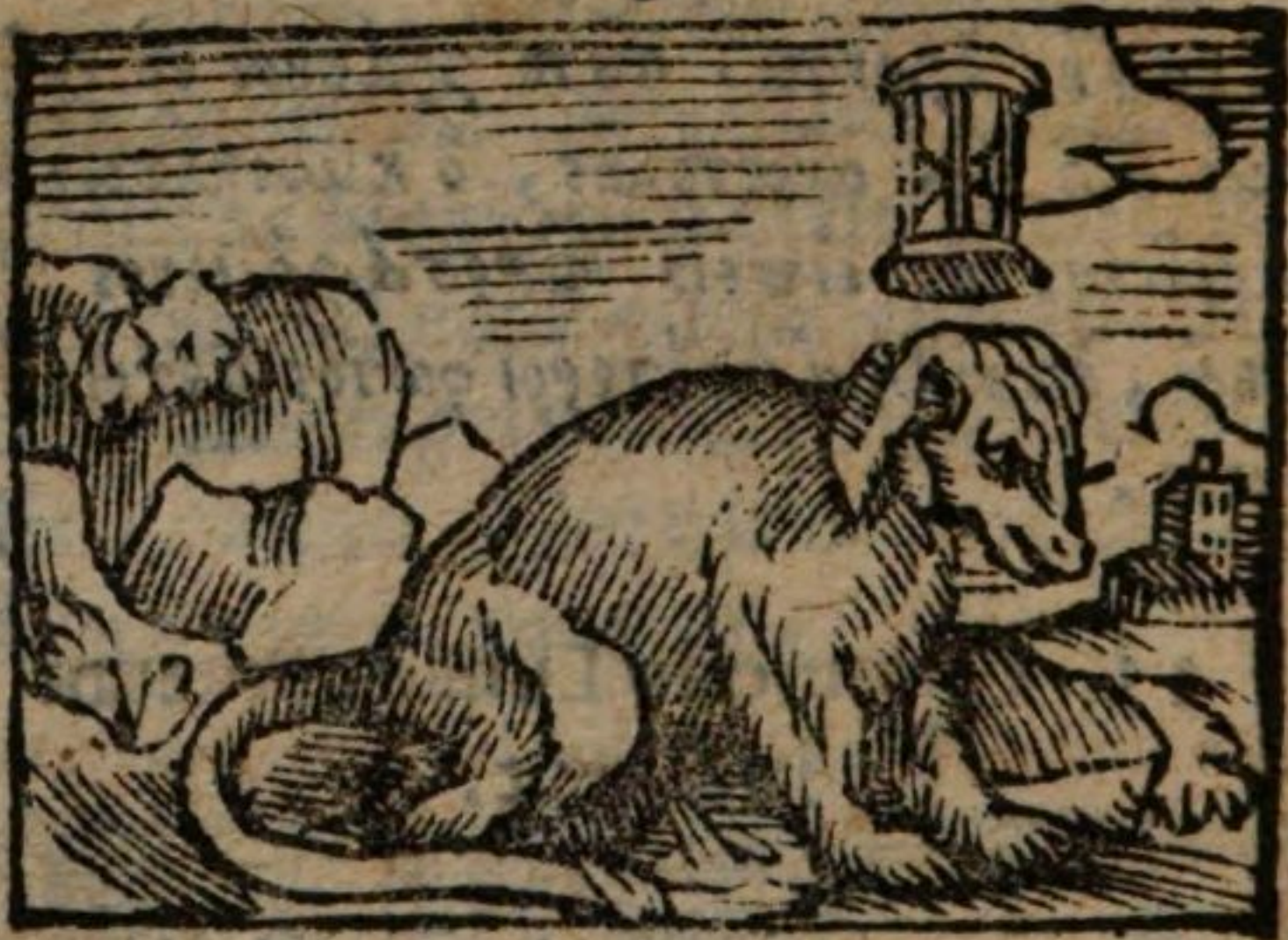
Σελήνης δὲ ἀνατολὴν γράφειν βεβλόμενοι, πάλιν κυνοκέφαλον ζωγράουσιν, χήματι. * τὴν ὡς τοιῶδε ἐστὼτα καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἔργον ἐπαίροντα, βασιλείον τε ὅτι τῆς

κεφα-

κεφαλῆς ἔχοντα. τὸτο γράφει τὸ χῆ-
μα ὅτι τῆς ἀνατολῆς, ὃ κυνοκέφαλος
ποιεῖται ὡς εἶπεν προσάχόμενος τῇ
δεῷ, ἐπειδὴ ἀμφοτέρω φῶτος μετελά-
σσει.

15. Quomodo Lunae exortum
indicent.

Lunam autem orientem indicare
volentes, rursus cynocephalum hoc
habitu pingunt, stantem, manusq.
in caelum tollentem, ac regium in-
signe capite gestantem. Hac autem
figura, ad Lunae ortum demonstnan-
dum, depingunt cynocephalum,
quod hoc habitu videatur cy-
nocephalus, deae gratula-
ri; quod ambo, Sol
inquam ac Lu-
na, luminis
participes
fint.

15' Πως ἰσημερίας δύο .

• δὲ

Deest in
veteri
ῶραν

ὑδωρ κο-
μᾶ ὑπάρ-
χει

Ἰσημερίας * δύο πάλιν σημαίνοντες, κυ-
μοκέφαλον καθήμενον ζωγραφῶσι ζῶον.
ἐν ταῖς δυοῖν γὰρ ἰσημερίας τ' ἐνιαυτοῦ, δώ-
δεκάκις τῆς ἡμέρας καθ' ἑκάστω * ὥραν
ἔρει. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ταῖς δυοῖν νυξὶ ποιεῖ.
διόπερ ἐκ ἀλόγως ἐν τοῖς ὑδρολόγοις
αὐτῶν Αἰγύπτῳ κυμοκέφαλον καθήμενον
γλύφουσι. οὐ γὰρ τ' μοεῖς αὐτῶ ὑδωρ ἐπιρ-
ρέον ποιοῦσιν. ἐπεὶ, ὥσπερ περὶ εἶπον, τὰς
τῆς ἰσημερίας δώδεκα σημαίνῃ ὥρας. ἵνα
δὲ μὴ ἀρύτερον τὸ * ὑδωρ * κατα-
σκαδάσματα * ὑπ' ἀρχῇ, δι' ἃ τὸ ὑδωρ
εἰς τὸ ὠρολόγιον ἀποκρίνεται, μηδὲ πά-

λιν σενότερον . ἀμφοτέρων γδ χρεία . τὸ
μὲν γδ εὐρύτερον , ταχέως ἐκφέρειν τὸ
ὑδωρ , ἔχ' ὑγιῶς τὴν ἀναμέτρησιν τῆς
ὥρας ἀποτελεῖ . τὸ δὲ σενότερον , κατ'
ὀλίγον καὶ βραδέως ἀπολύον τὴν κρυθὸν ,
ἕως τῆς ἑρῆς τρίχα διείραντες , πρὸς τὸ
ταύτης πάχος , σίδηρον κατασπιδάζουσι ,
πρὸς τὴν περικείμενῳ χρείαν . τὸτο δὲ
αὐτοῖς ἀρέσκει ποιεῖν , ἔκ αὐτῶ λόγῳ π-
ρὸς [ὡς] καὶ εἶδεν ὅτι τῆς ἄλλων , καὶ ὅτι ἐν τῇ
ισομερείᾳ , μόνος τῆς ἄλλων ζέων δα-
δαίχης τῆς ἡμέρας κράζει κατ' ἐκάστῳ
ἡρῶν .

16 Quomodo aequinoctia duo.

Rursum aequinoctia significantes,
idem animal, cynocephalum seden-
tem pingunt. Duobus enim anni ae-
quinoctijs, duodecies in die per sin-
gulas nimirum horas urinam red-
dit, idemq. & noctu facit. Quare non
immerito suis hydrologijs Aegyptij
cynocephalum sedentem insculpūt.
ἐκ cuius membro aqua defluat : idq.
pro.

propterea quod duodecim, vt iam dixi, in quas æquinoctij tēpore dies ac noctes ex æquo diuiduntur, horas significat. Cæterum ne foramen illud acutè artificiosèq. constructū, per quod in horologium aqua profuit & excernitur, aut latius sit, aut rursus arctius (vtrumque enim magni refert. siquidem latius, cum magna celeritate aquam profundat, non recte horæ modum ac dimensionem perficit: angustius autē paulatim ac latius quam par sit, aquæ ductum laxat) remedium hoc excogitarunt, vt quicquid pilorum est, ad caudam vsque abradentes, pro huius crassitudine ferream quādam fistulam in vsum iam dictum fabricentur. Hoc autem ipsis visum est non sine ratione quadam, sicut nec in cæteris facere: & quod etiam solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

ιζ. Πῶς θυμὸν διλῶσι .

Θυμὸν δὲ βαλόμενοι διλῶσαι, λέοντα
ζωγραφεῖσι. κεφαλὴν γὰρ ἔχει μέγαλιν τὸ
ζῷον, καὶ τὰς μὲν κόρας πυρώδεις, τὸ δὲ
πρόσωπον, στρογγύλον, καὶ περὶ αὐτὸ ἀκτι-
νοειδῆς τρεῖς, καὶ μίμησιν ἡλίου ὅθεν
καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον τὰ ὦρα, λέοντας ὑπο-
πιδέασι, δεικνύτες τὸ πρὸς τὸν θεὸν
τῷ ζῷῳ σύμβολον. ἥλιος δὲ ὁ ὦρος ἀπὸ
τῶν ὠρῶν κρατεῖν.

τῷ

17. Quomodo animum siue iram
innuant .

Animum autem siue iram volen-

D

tes

tes signare, Leonem pingunt. Caput enim magnum habet hoc animal, & pupillas quidem ignitas, faciem vero rotundam, & vndique radiorum more sparfos pilos instar Solis. Quare & sub solio Hori, hoc est Solis, leones supponunt, huius animalis cum Deo similitudinem maximam demonstrantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, eo quod horis praesit.

ἢ. Ὡς ἀλκίω γράφουσιν.

Ἀλκίω δὲ γράφοντες, λέγοντες τὰ
ἐμπροσθεν ζωγράφει, διὰ τὸ ἀδενέ-

σερα

γράφειν ταῦτα τὰ μέλη
τῆς σώματος.

18. Quomodo robur notent.

Robur notantes, Leonis anterio-
ra membra pingunt, quod haec ei ex
toto corpore robustissima sint.

18'. Πῶς ἐξηγρότα γράφουσιν.

* Εξηγρότα δὲ γράφοντες, ἢ καὶ φύ-
λακα, λέοντος γράφουσιν κεφαλῇ, ἐπει-
δὴ ὁ λέων ἐν τῇ ἐξηγρότα, μέμυκε τὸς
ὀφθαλμούς, κοιμώμενος δὲ ἀνέγρότας
τέτρε ἐχει, ὅπερ ὅτι, τὸ φυλάσσειν ση-

ξηγρο-
ρουντα

μῶιον διόπερ καὶ συμβολικῶς τοῖς κλεί-
στοις τῶν ἱερῶν λέοντας ὡς φύλακας πα-
ρελήφασι.

19. Quomodo vigilantem
commonstrent.

Vigilantem autem sedulumque
hominem, aut etiam custodem o-
stendentes, Leonis caput pingunt,
quia Leo vigilans oculos claudit,
eosdem quum dormit, apertos habet,
quod quidem custodiæ atque excu-
biarum signum est. Quocirca non
sine significatione, templo-
rum claustris, leones qui
custodum loco
sint, appin-
xerunt.

κ' Πῶς φοβερόν.

Φοβερόν ὃ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ χρῶν
ται σημεῖον. ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ἔπαρ-
χον τὸ τοῦ ζῶον, πάντας εἰς φόβον τὰς
ὀρῶντας φέρει.

20. Quomodo terribilem ac for-
midandum.

Eodem quoque, ut formidabilem
notent, signo utuntur, quia quum vi-
ribus maxime polleat animal hoc,
omnibus qui eum aspexerint, me-
tum incutit.

D

3

Πῶς

καί. Πῶς νείλεσ ἀνάβασιν.

Νείλεσ δὲ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὃν
καλέουσιν Αἰγυπῆσι νοῦν, ἑρμηνεύθην δὲ
σημαίνει νέον: ποτὲ μὲν λέοντα γράφουσιν,
ποτὲ δὲ ῥοῖς ὑδρίας μεγάλας: ποτὲ δὲ
ἐργονὸν καὶ γλῶν, ὑδωρ ἀναβλύζουσαν.
λέοντα μὲν, ἐπεὶ δὴ ὁ ἥλιος εἰς * λέοντα
γενόμενος πλείονα τὴν ἀνάβασιν * νεί-
λεσ ποιῆται. ὥστε * ἐμμένοντος τοῦ ἡλίου
τῷ ζωοδίῳ τέλει, τὸ δὲ ἱμοιον τῷ νέῳ ὑδα-
τος πλημμυρεῖ πολλάκις. ὅθεν καὶ τὰς χο-
λέδρας καὶ τὰς εἰσαγωγαίας τῆς ἱερῶν κρη-
νῶν, λεοντο μύρεσ κατεσκάδουσιν οἱ * τῶν
ἱερῶν πικρῶν ἐργῶν παροδάται ἀφ' ἧς καὶ μέ-

λέοντα
m. f. ubi
praepo-
sitio ἐν
deest.
πειθίσαν
τῷ νέῳ,
ἐμμένον
ἀφ' αὐτόν.

καί

χεινῶν κατ' ἄχλιν πλεονασμῶν ὑβρότη- ἴσ. λείπει
τος. * τῶ αὐτῶ

Τεία ὅ ὑδρία ἢ ἐργονὸν καὶ γλῶ ὑδωρ σημεῖον
βλύζουσαν, τὸ μὲν ὑδρεῖον ὁμοιοῦντες χεῶν).
καρδία * γλῶσσαν ἐχέσῃ. καρδία μὲν καρδίαν
ἐπερδὴ παρ' αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ἐστὶ τῶ γλῶσση
σώματος οὗτη, καὶ δὲ περὶ ὁ νεῖλος τ' Αἰγύπτου.

* Αἰγυπτίας ἡγεμῶν κατέστηκε γλῶσση
δὲ, ὅτι διὰ παντὸς ἐν ὑγρῷ ὑπὸ ἀρχουσαν
ταύτῃ, καὶ γενέτρεσαν τῶ ἐν καλῶν. βία
δὲ ὑδρεῖα, καὶ ἕτε πλείονα, ἕτε ἡπίνονα,
ἐπειδὴ ἢ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία κατ'
αὐτὸς τριμηρῆς ὑπὸ ἀρχῇ. ἐν μὲν ὑπὸ τ' Αἰγύπτου
γῆς * Αἰγυπτίας τάξαντες, ἐπερδὴ ἐστὶ
καθ' αὐτὴν ὑδατος γεννητική. ἕτερον ὅ,
ὑπὸ τῶ ὠκεανῶ. καὶ γὰρ ἀπὸ τέττα ὑδωρ πα-
ρέρχεται εἰς Αἰγυπτίον ἐν τῶ τῆς ἀνα-
βάσεως καρῶ. τρίτον ὅ ὑπὸ τῶ ὁμοῦρων.
οὐ γίνονται καὶ τὰ νότια τῆς Αἰθιοπίας μέ-
ρη, καὶ τῶ τῆς ἀναβάσεως τῶ νεῖλος καρ-
ρόν. ὅτι δὲ γεννᾷ ἢ Αἰγυπτίος τὸ ὑδωρ,
δυνατόν ἐστιν ἐν τῷ ἀδεν μαθεῖν. ἐν γὰρ τῶ
λοιπῷ κλίματι τῶ κόσμου, αἱ τ' ποταμῶν
πλημύραι ἐν τῶ χειμῶνι ἀποτελεῖται.

τα, ὑπὸ τῇ συνεχῶν ὀμβρῶν τῆ τοιούτης
 συμβαίνοντος, μόνη δὲ ἡ Αἰγυπτίων γῆ
 ἐπεὶ μέση τῆς οἰκισμένης ὑπάρχει, κα-
 τάπερ ἐν τῇ ὀρθοστασίᾳ ἡ λεγόμενη κόρη,
 δέρεται, ἅλδ' τὴν τῇ νείλῳ ἐαυτῇ ἀνάβασιν.

21. Quomodo Nili ascensum
 & exundationem.

Nili insuper inundationem signi-
 ficantes, quem Aegyptio nomine
 Nun (quod si interpreteris, novum
 sonat) appellant, modo Leonem pin-
 gunt, modo tres magnas hydrias,
 modo vero caelum ac terram aquæ
 copiam scaturientem. Leonem qui-
 dem, quod cum Sol Leonem subit,
 ampliorem Nili facit inundationem.
 Quamdiu enim Sol in hoc signo per-
 sistit, sæpenumero in duplum ipsius
 sunt ij qui Nili aqua excreſcit. Quare & tubos
 olim fa- canalesque sacrorum fontium, * so-
 cris prae- lent ij qui sacris præſunt operibus,
 erant. Leonis figura fabricari. Quapropter

in

in hodiernū vsq; diem, dum pro in-
gēti inundatione se in preces effun-
dunt, Leonis signo vti solent. Tres
autem hydrias, aut caelū & terram
quæ aquæ copiam scaturiat,* nilum
per similem facientes cordi lingua
prædito. Cordi quidem, quoniam
princeps hæc & potissima apud ip-
sos habetur totius corporis pars, si-
cut & Nilus totius Aegypti dux est
ac princeps. linguæ autem quod
quum hæc perpetuo in humido esse
gaudeat, insuper & ipsam genitricem
causamq. rerum status appellāt. Tres
porro hydrias, nec plures, nec pau-
ciores pingunt, quod triplex ex eo-
rum sententia sit inundationis caus-
sa effectrix. Vnam quidem Aegyptiæ
terrae ascribunt, quæ ex sese aquam
profluit: alteram Oceano, ex quo
inundationis tempore aqua in Ae-
gyptum exæstuat: tertiam imbribus,
qui per id tempus quo intumescit
Nilus, ad austrinas Aethiopiæ par-
tes

pingunt;
hydriam
similem
facien-
tes.

tes contingunt. Quod autem Aegyptus ex sese aquam gignat; inde facile est deprehendere, quod quum in caeteris orbis tractibus hyeme soleant exundare flumina, idq propter imbres copiosos & assiduos, sola Aegyptiorum regio, quoniam totius orbis velut umbilicus est ac media, non secus atque in oculo pupilla, aestate sibi inundationes Nili procreat.

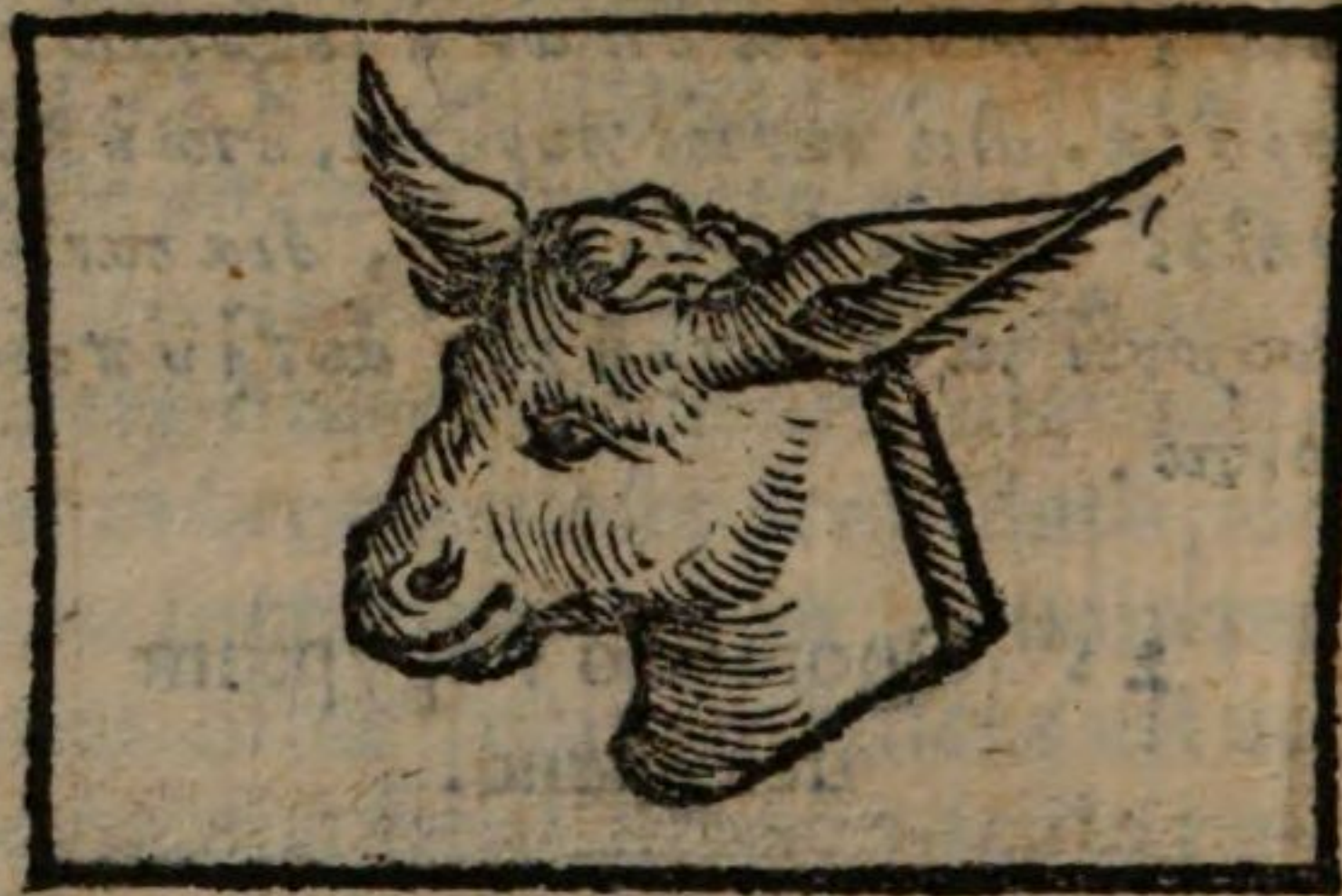
κβ' Πᾶς Αἴγυπτον χράφει.
 Αἴγυπτον ὃ χράφοντες, θυματήριον
 κρύβμενον ζωγραφῆσι, καὶ ἐπάνω καρ-
 δίαν

διαν, διλουῦτες ὅτι ὡς ἡ τῆς ζυλοτύπας
καρδία, διὰ παντὸς πυρᾷται, ἕτω ἡ Αἰ-
γυπῆος ἐν τῆς θερμότητος, διὰ παντὸς
ζωογονεῖ τὰ ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρ-
χοντα.

2. Quomodo Aegyptum designent.

Aegyptum autem designantes,
conflagrantem acerram pingunt,
& superne cor, illud innuentes,
quemadmodum zelotypi cor in per-
petuo aestu ac flamma est, sic Ae-
gyptum quia immodice ca-
let, continenter quae in
se sunt, animare ac
procreare.

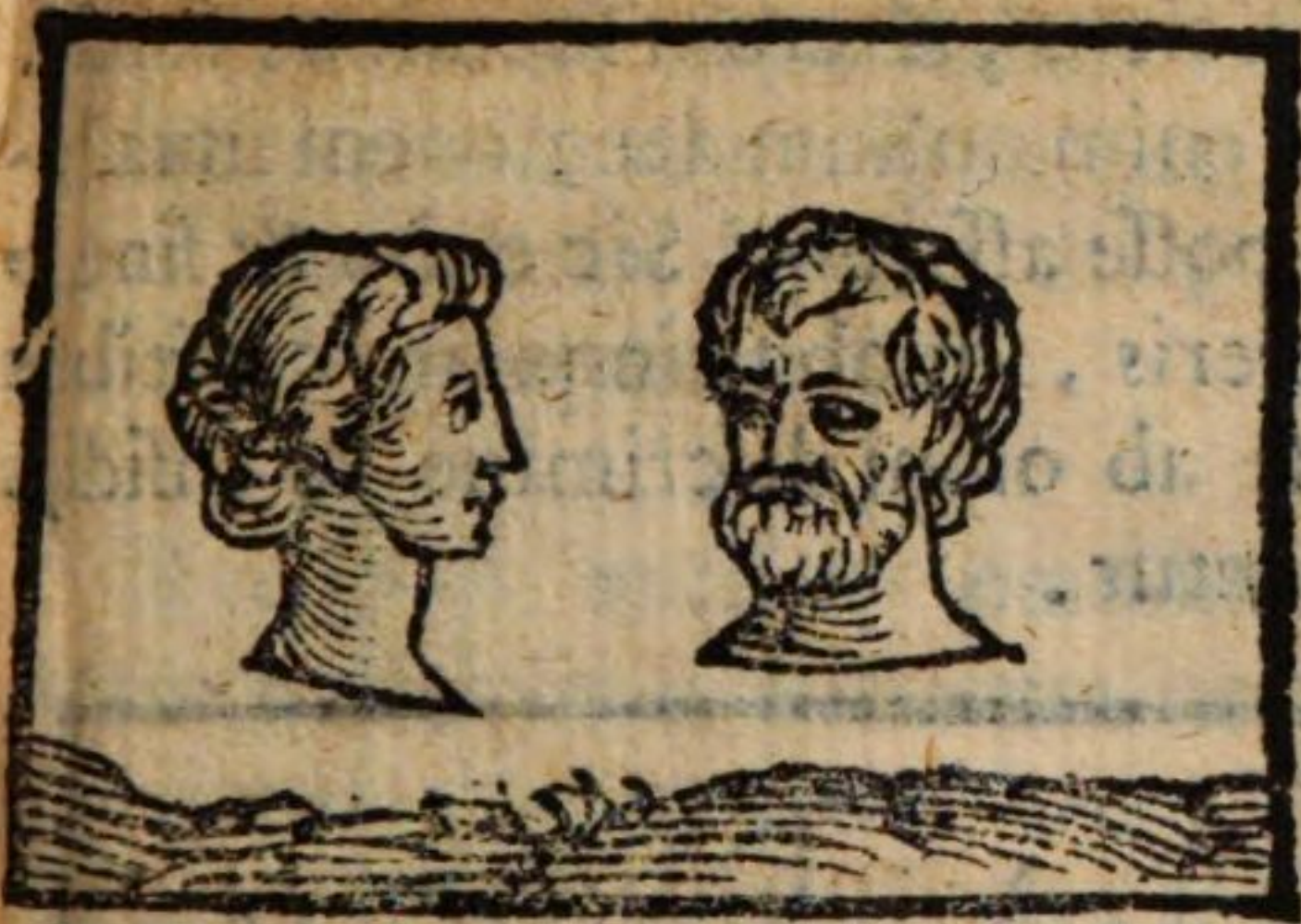
κγ. Πῶς αὖ ἄνθρωπον μὴ ἀποδημήσαντα
τῆς πατρίδος.

Ἀνθρώπον τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημή-
σαντα σημαίνοντες, ὀνοκέφαλον ζωγρα-
φοῦσιν, ἐπειδὴ ἔτε ἀκέραιον πρὸς ἰστορίαν,
ἔτε τῆς ὅτι ξένης γινόμενων αἰσθάνεται.

23. Quomodo hominem qui è pa-
tria peregre numquam
profectus sit.

Hominem qui nunquam solo na-
tali relicto, peregrinatus fuerit, si-
gnificantes, Onocephalum pingunt,
quia nec ullam audit historiā, neque
novit quæ apud exteras gentes fiunt.

Πῶς

κδ'. Πῶς φυλακτῆριον.

Φυλακτῆριον δὲ γράφειν βεβλόμενοι,
 δύο κεφαλὰς ἀνδρώπων ζωγραφῆσι, τὴν
 μὲν τῷ ἀρσενος ἔσω βλέψαν, τὴν δὲ θη-
 λυκῶν ἔξω. ἔγω γὰρ, φασιν, εἶδέν τῃ δαι-
 μονίῳ ἐφάψεται. ἐπειδὴ καὶ χωρὶς
 ῥηγμάτων, ταῖς δυοῖ κεφαλαῖς ἐαυ-
 τὸς φυλακτῆριάζουσι.

24 Quomodo tutelam
 ac præsidium.

Præsidium autem ac remedium
 annuere volentes, duo pingunt ho-
 minum capita, unum maris intro
 aspi-

aspiciens, alterum foeminae foras.
Ita enim nullum daemonem inuade-
re posse asserunt. Sic enim & sine
litteris, duobus inquam capitibus
fese ab omni discrimine & infidijs
tuentur.

κέ. Πῶς αὖ ἄνθρωπον ἀπλαστον γρά-
φουσιν.

Ἀπλαστον ὃ ἄνθρωπον γράφοντες, βά-
τραχον ζωγραφουσιν. ἐπειδὴ τέτρα ἡ γένε-
σις ἐκ τῆς τε ποταμοῦ ἰλύος ἀποτελεῖται.
ἐκκλείπον ὅταν καὶ ἔσθ' ὅτε ὁράται τῷ μὲν ἑτέρω
π. μέρει αὐτοῦ βαβάχα, τῷ δὲ λοιπῷ γεώ-
συνεκλεί- δει τινὶ ἐμφερῆς, ὡς καὶ * ἐκκλιπύντι τῷ
πεν. ποταμῷ * συνεκλιπέν.

Quo.

25. Quomodo imperfectum adhuc
hominem, rudemq. atque
informem foetum de-
monstrent.

Hominem necdum omnibus in
vtero membris efformatum notan-
tes, ranam pingunt, quod haec quum
ex limo fluminis procreetur, inter-
dum altera quidem sui parte rana,
altera terrestre quippiam videatur,
adeo vt deficiente flumine, ipsa
quoque deficiat.

κς'. Πῶς αἰοῖξιν.
Αἰοῖξιν ὃ δέλοντες. δὴ λῶσιν. λα-
γῶν

κωὸν ζωγραφῶσι, διὰ τὸ πάντοτε τὰς
ὀφθαλμοὺς ἀνεφρότας ἔχειν τὸ τοῦ ζῶον.

26. Quomodo apertum ac patens
quippiam.

Patulum autem quippiam signifi-
care volentes, leporem pingunt,
quod semper apertos habeat oculos
hoc animalis genus.

κζ". Πῶς τὸ λέγειν.

Τὸ λέγειν δὲ χράζοντες, γλῶσσαν
ζωγραφῶσι, καὶ ὕψαι μὲν ὀφθαλμοὺς, τὰ
μὲν

μὲν πρώτη τῆς λαλίας τῇ γλώσσῃ
μερίζοντες, τὰ δ' ἄτερα ὅ τούτης τοῖς
ὀφθαλμοῖς. ἔτω γ' οἱ * τε λόγῳ τελείως
τῆς ψυχῆς καθεστήκασι, πρὸς τὰ κινήμα-
τα αὐτῆς συμεταβάλλοντες εἴπερ καὶ
ἑτέρα λαλιά παρ' Αἰγυπτίοις ὀνομάζε-
ται. ἑτέρως ὅ τὸ λέγειν σημαίνοντες,
γλώσσαν καὶ χεῖρα ὑποκρίτω ἱεράφκσι, τῇ
μὲν Γλώσσῃ τὰ πρώτη τῆς λόγῳ φέρειν
δεδωκότες, τῇ δ' χεὶρὶ ὡς τὰ τῆς γλώσ-
σης βεληήματα * ἀνυέση, τὰ δ' ἄτερα.

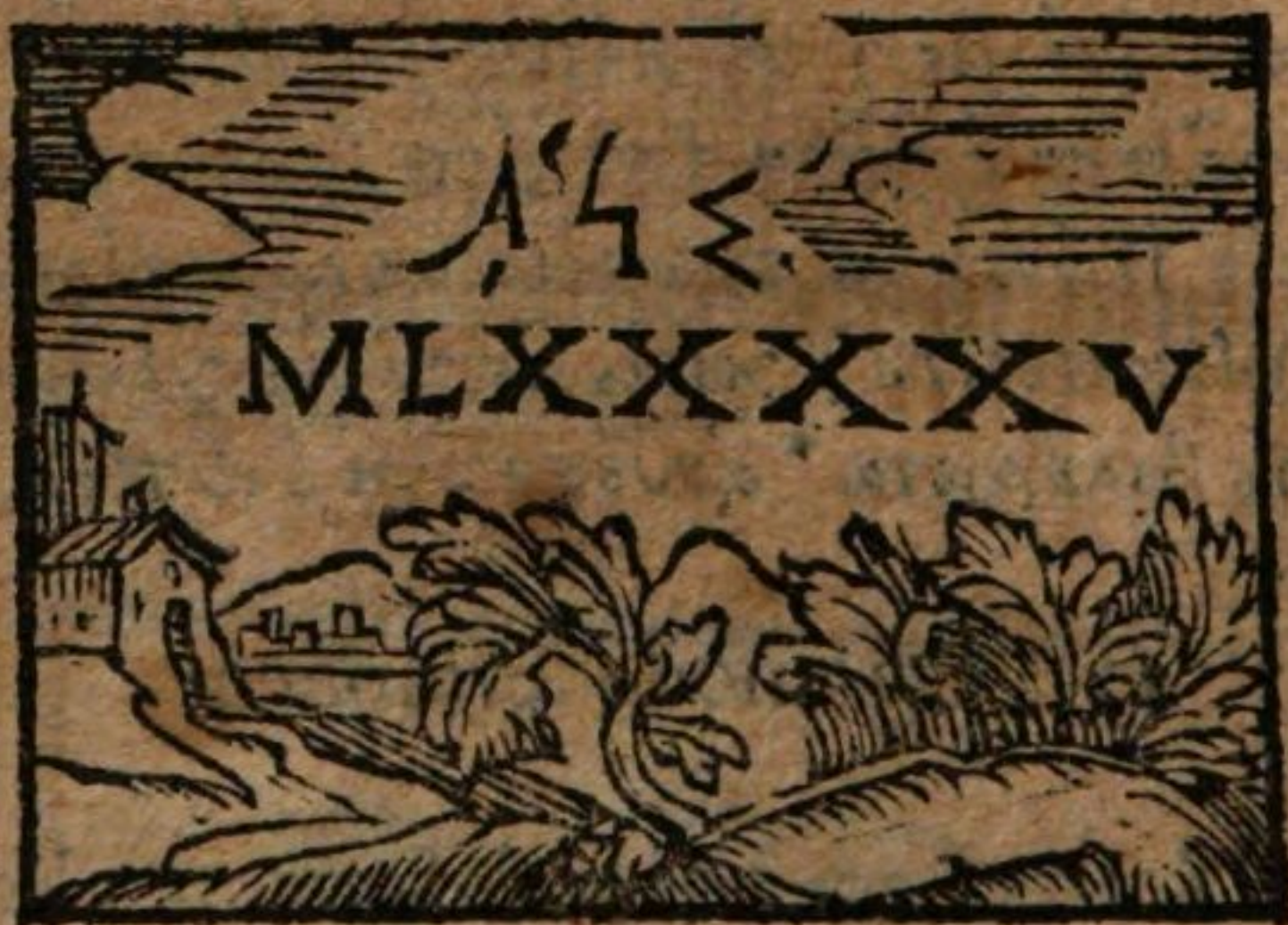
ἀναλυσ-
εῖσθαι

27. Quomodo sermonem.

Sermonem porro designantes lin-
guam pingunt, & subcruentum
oculum: primas quidem sermonis
partes linguae, secundas vero oculis
tribuentes. Sic etenim perfecte con-
sistunt ipsius animi sermones, quum
ad eius motus sensuq. accommodan-
tur ac variantur: praesertim quum
apud Aegyptios animus, alter ser-
mo nominetur. Quin & aliter ser-

E monem

monem innuentes, linguam subtusque
manum pingunt: linguae quidem
primas in loquendo adscribentes,
manui vero, ut quæ linguae placita
exequatur, secundas parteis.

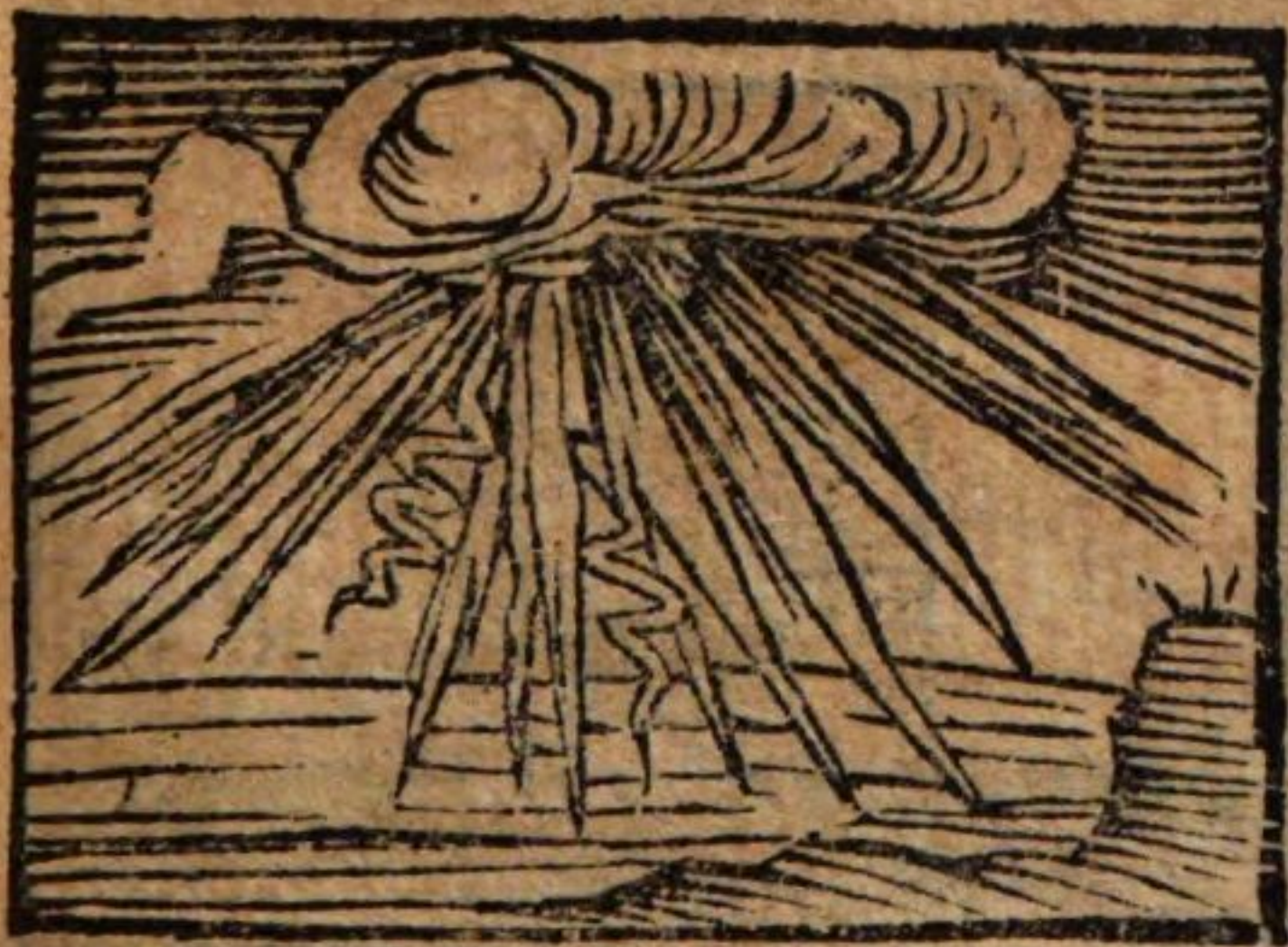

κη. Πῶς ἀφωνίαν.

Α'φωνίαν δὲ γράφοντες, ἀειθμὸν,
α λ ε. γράφουσιν, ὅς τριετὴς ὅσι χρό-
νος ἀειθμὸς ἐκ τριᾶκοσίων ἐνενήκον-
τα πάντα ἡμερῶν τῆς ἔτης ὑπαρχόντος.
ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσας τὸ παιδίον,
σημνῆται ὡς παραπεποδισμένον τῇ
γλώσσῃ.

28 Quomodo silentium.

At silentium significantes, numerum. M. LXXXV. pingunt, qui triennij numerus est, si ex trecentis sexaginta quinque diebus annus constituatur, intra quod tempus nisi loquatur puellus, indicatur eum lingua praepeditum.

κζ'. Πῶς φωνὴ μακρόθεν.

Φωνὴ δὲ μακρόθεν βυλόμενοι δηλώ-
σαι, ὃ καλεῖται παρ' Αἰγυπτίοις ἑαίε,
αἶρος φωνὴ, γράφοι, τέτρες βροντῶν,
ἧς ἑδὲν καταφδέγγει μείζον ἢ δυναμ-
κώτερον.

29. Quomodo vocem
remotam.

Vocem remotam volentes signi-
ficare, quod Aegyptijs *væè* dicitur,
sonitum pingunt aëris, hoc est to-
nitru, quo nihil quicquam maius,
aut vehementius resonat.

λ'. Πῶς ἀρχαιογονία.

Ἀρχαιογονίαν δὲ γράφοντες παπύρου
ζώζεσθαι δεικνύμεν, διὰ τὴν δεικνύμεν
τὰς πρώτας βροχάς. προφῶν γὰρ ἔκ τῆς αἵτης
ἄνθρωποι, ἢ γένεσις ἀρχαία.

30. Quomodo antiquam
originem.

Antiquam originem notantes,
papyri fasciculum pingunt, hoc pri-
mam indicantes educationem, cuius
sicut & geniturae non facile quis
initium inuenerit.

λα Πᾶς γεῦσιν.

Γεῦσιν δὲ δηλοῦντες, ἀρχὴν σόματος
ζωγραφεῖσιν. ἐπεὶ δὴ πᾶσα γεῦσις μέχρη
ταύτης σώζεται. γεῦσιν ὃ λέγω τελείαν.
γεῦσιν δὲ μὴ τελείαν δηλοῦντες, γλῶσ-
σαν ὅτι ὁδόντες ζωγραφεῖσιν, ἐπεὶ δὴ πᾶ-
σα γεῦσις τέτοις τελείται.

31. Quomodo gustum.

Gustum innuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo usque retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustum imperfectum linguam admotam dentibus pingunt: his enim omnis absoluitur gustus.

μβ'. Πῶς ψυχὴ ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσα.

Ψυχὴ * ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσα βελλόμενοι Γράψαι, ἢ πλυμνύ-

εσθ, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωχαφῶσι. ψυ-
 χλὺ μὲν, ἐπειδὴ πάντων τῶν ἐν τῷ κό-
 σμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει τὸ το-
 ζῶον. πλημμύραν δ', ἐπειδὴ ἡλίος ὅστις ὁ
 φοίνιξ σύμβολον, ὃ μὴδὲν ὅτι πλεονάζει
 τὸν κόσμον. πάντων γὰρ ὁπρβαίνε κ' * πᾶν πᾶν
 τας ἐξεραναῖ ὁ ἡλίας. εἰδ' ἔτω πολὺς
 ὀνομαδῆσεται.

33, Quomodo animam longo hic
 tempore agentem.

Animam quae diutissime in hac
 vita moram traxerit, aut etiam inun-
 dationem commonstrare volentes,
 Phoenicem avem pingunt. Animam
 quidem, quod omnium quae toto
 orbe sunt animantium, hoc maxi-
 me diuturnae vitae est. Inundatio-
 nem vero, quod velut signum Solis
 sit phoenix, quo nihil in orbe maius,
 quum omnia subeat, * omnes scrute-
 tur & disquirat. Atque adeo πολὺς * omnia
 hoc est multus vocitari solet.

αγ' Πῶς τὸν χρόνῳ ἀπὸ ξένης
ὀπιδιμουῦτα.

Αἰγυπτίας

Καὶ τὸν χρόνῳ δὲ ἀπὸ ξένης ὀπιδι-
μῶντα δηλῶντες, πάλιν φοίνικα τὸ ὄρνεον
ζωγράφουσιν. ἔτος γὰρ εἰς Αἰγυπτιον ἐπ' αὐ-
τὸν χρόνος τὰ μοιεδίῃς αὐτὸν κατὰ λαμβά-
νειν μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐτῶν πα-
ραγίνεται, καὶ ἀποδὲς ἐὰν φθάσῃ ἐν-
τὸς τῆς * Αἰγύπτου τὸ χρεῶν, κηδ' αὖ ἐξ
μυστικῶς, καὶ ὅσα ὅτι τῶν ἄλλων ἱερῶν
ζώων Αἰγύπτιοι τελέουσιν, ταῦτα καὶ τὰ φοί-
νικι ὑπ' ἀρχὴν ὀφείλῃ. λέγεται γὰρ μάλ-
λον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίῳ χαίρειν
ὑπ' Αἰγυπτίων, διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς

πλημ-

πλημμυρῆν, ὑπὸ τῆς θερμότητος τέτα-
 τῶς θεῶν, ὡς εἰς μικρὸν ἐκπεραθεὶς ὁ λό-
 γος ὑποφοδῆται [σοι] * παρ' ἡμῶν.

ἰσ. ἀπε-
 δόθη

33 Quomodo eum qui sero tan-
 dem e regione peregrina-
 ad suos redeat.

Quin & eum innuentes qui lon-
 go tempore peregrinatus, tandem
 in solum natale remeat, rursus phoe-
 nicem auem pingunt. Haec enim in
 Aegyptum, quum tempus mortis
 instat, quingentesimo demum anno
 regreditur: vbi si naturae debitum
 persoluerit; magna solennitate ac
 ritu funeratur. Quaecumque enim
 in caeteris sacris animantibus reli-
 giose obseruant Aegyptij, ea &
 phoenici tribui debent, fertur si-
 quidem Sole magis apud Aegyptios
 gaudere, quam apud caeteras gen-
 tes. ideoq; Nilum ipsis ex huius Dei
 calore inundare, cuius rei paulo an-
 te à nobis ratio reddita est.

λδ'. Πῶς καρδίαν γράφουσ.

Καρδίαν βεβλόμενοι γράφειν, ἴβιν ζω-
 γραφῶσι. τὸ γὰρ ζῶον, ἑρμῇ ὠκείωται, πά-
 σης καρδίας καὶ λογισμῶν δευρότη, * ἐπὶ
 καὶ ἡ ἴβις αὐτὸ κατ' αὐτὸ τῇ καρδίᾳ ὅτιν
 * ἐμφερής. ὡς ἔκ λόγου ὅτι πλείστος παρ'
 Αἰγυπτίοις φερόμενος.

34. Quomodo cor pingunt.

Cor volentes indicare, Ibin pin-
 gunt, quod quidem animal Mer-
 curio attributum ac dicatum est,
 cordis omnisq. rationis praesidi &
 mode.

moderatori. Nam & ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de qua re plurimi apud Aegyptios agitantur sermones.

λέ. Πῶς παιδείαν .

Παιδείαν δὲ γρόφοντες, ὄρανόν δρό-
σον βάλλοντα ζωγραφοῖσι, δηλοῦντες,
ὅτι ὡς περ δρόσος πίπτουσα, εἰς πάντα τὰ
φυτὰ χωρεῖ, καὶ τὰ μὲν φύσιν ἔχοντα
ἀπαλυνέει, ἀπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ
μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, ἀδυνατεῖ
τὸ αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐκτελεῖν : ἔγωγε καὶ
ὅτι τῆς ἀνθρώπων, ἡ μὲν παιδεία κοινὴ
κατασκευαία, καὶ περὶ ὃ μὲν ἀφύησιν ὡς δρό-

σον ἀρπάζει, ὃ δὲ ἀφ' οὗτος ἀδυνατεῖ τὸ
δρᾶσαι.

35. Quomodo eruditionem ac doctrinam.

Doctrinam autem indicantes, caelum pingunt rorem fundens, innuentes, quemadmodum ros decedens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollic, quae eius naturae sunt ut molliiri possint, caeteras vero quae suapte natura durae sunt, non item: sic & doctrinā communiter ad omnes pertingere homines. quam quisquis felici natus est ingenio, ut rorem arripit, qui vero ingenij facultate destituitur, idem efficere non potest.

λς' Πῶς Αἰγύπτια γράμματα.

Αἰγύπτια ἢ γράμματα δηλουῦντες, ἢ ἱερογραμματέα, ἢ πέρας : μέλαν καὶ κόσκινον, καὶ χοινίον ζωγραφῶσιν. Αἰγύπτια μὲν γράμματα, διὰ τὸ τέτοις πάντα τὰ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενα ἐκτελεῖσθαι. χοίνω γὰρ γραφεσι, καὶ ἔκ ἄλλω πινί. κόσκινον δὲ, ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον σκεύος ἀρτοποιίας, ἐκ χοίνω γίνεται. δηλοῦσιν οὖν ὅτι πῶς ὁ ἔχων πλεονεκτήσῃ, μαθήσεται τὰ γράμματα, ὁ δὲ μὴ ἔχων, ἑτέρω τε χρηθήσεται. ὡς ἔκ' ἢ παιδεία παρ' αὐτοῖς.

τοῖς σβῶ καλεῖται, ὁ περ ὅτιν ἐρμῶ δ-
 δέν, πλήρης τροφή. ἱερογραμμάτια ὅ,
 ἐπειδὴ ζῶην καὶ θάνατον ὅτος διακρίνει.
 ὅτι καὶ ὅτι τοῖς ἱερογραμματεῦσι βίβλος
 ἱερὰ καλεμένη ἀμβρῆς, δι' ἣν κρίνεται ὁ
 κατακλιθέντα ἀφ' ὧσον πότερον ζῆσι μὴ
 ἔστιν, ἢ ὄχι, τὸ ἐκ τῆς κατακλίσεως τὸ
 ἀφ' ὧσου σημεῖται. πέρος ὅ, ἐπειδὴ
 * ὁμαθὼν γράμματα εἰς ὄρμον ζωῆς
 ἀδιδόν ἐλήλυθεν, ὅκετι πλανώμενος τοῖς
 ὅ βίβ κακοῖς.

36. Quomodo Aegyptias litteras.

Caeterum Aegyptias litteras, aut
 sacrum scribam, aut finem innuētes,
 atramentum, cribrum & iuncum
 pingunt. Aegyptias quidem litteras,
 quod his omnis apud eos scriptura
 compleatur. Iunco enim, non alia
 re vlla scribunt. Cribrum vero ap-
 pingunt, quoniam hoc quum pri-
 mum sit panis conficiendi instru-
 men-

mentum, ex iunco fit. Innuunt itaque, cuicumque victus suppetit, eum litterarum studijs animum adiecturum: cui vero non suppetit, alijs operam daturum artibus. Quocirca & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenum alimentū sonat. Sacrum autem scribam, quoniam hic vitam mortemq. dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellant, cuius ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, necne, id ex aegri decubitu, signis quibusdam, perspicientes. Finem denique, quoniam qui litteras didicit, ad tranquillum vitæ portum pervenit, non amplius vitæ incommodis oberans aut fluctuans.

λζ'. Πᾶς ἱερογερματέα.

Ἱερογερματέα ὅτε πάλιν, ἢ προφή-
τιν, ἢ εὐταφιασίαν, ἢ ἀσπληνῆα, ἢ ὄσ-
ερησιν, ἢ γέλωτα, ἢ πῆαρμόν, ἢ ἀρχὴν,
ἢ διχασίαν βελομένοι Γεφφῆν, κυῶα ζω-
Γεφφῆσιν. ἱερογερματέα μὲν, ἐπὶ
δήπερ, τὸν βελομένον ἱερογερματέα
τέλῃον γυνεὺς, καὶ πολλὰ μελετᾶν,
ὕλα κτείν τε συνεχῶς, καὶ ἀπὸ Γεφφῆσιν.

* προχα μηδενὶ * χαρίζεμενον, ὥπερ οἱ κυῶες.
ριζόμε-
νον.

Προφήτιν ὅτε. ἐπὶ δὴ ὁ δῦον ἀπενίξει
ὡρὰ τὰ ἄλλα τῆς ζωῶν εἰς τὰ τῆς θεῶν
ἐδωκε καὶ δάπερ προφήτης. Εὐταφια-
σίαν ὅτε τῆς ἱερῶν, ἐπὶ δὴ καὶ ἔτος γυμνα καὶ
αἶα.

ἀνατετμημένα * θεωρεῖ τὰ ὑπ' αὐτῆς θεωρεῖ
 καὶ δόματα εἰδωλὰ. Σπλήνα δ' ἐπειδὴ
 τὸ το ζῶον μόνον θεωρεῖ τὰ ἑτέρα, ἐλα-
 φρότερον ἔχει. εἴτε δύνάτος αὐτῶν, ἢ μα-
 νία πεπείσοι, ἀπὸ τῆς σπληνὸς γίνεται, καὶ
 εἴδερα κ' ὄντες δ' τὸ ζῶον τὸ το ἐν ταῖς
 * καὶ εἰαίς, ἐπειδὴ ἀν' μέλῳσι τελευτῶν, καρδιαῖς
 ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον σπληνικοὶ γίνονται. ὁσ-
 φραίνόμενοι γὰρ τῆς αὐτῆς ἀνατετμημένῃς κυ-
 νὸς ἀποφορεῖς, πείχουσιν ὑπὸ τέτῃ. ὁσ-
 φρησιν δ' καὶ γέλωτα καὶ πῆαρμόν, ἐπειδὴ
 οἱ πέλῃσι σπληνικοὶ, ἔτε ὁσφραίνεσθαι,
 ἔτε γελᾶν, ἔτε μὲν πῆαρμόν δυνάται.

37. Quomodo sacrum scribam.

Rursum sacrum scribam, aut va-
 tem, aut vespillonem, aut splenem,
 aut odoratum, aut risum, aut ster-
 nutationem, aut magistratum, aut
 iudicem volentes signare, canem
 pingunt. Sacrum quidem scribam,
 quia, quicumque, voluerit, ut
 par est & absolutissime hoc fungi

munere, eum oportet multa meditari, assidueq. omnibus canum more allatrare, & ferum esse, nulliq. gratificari. Vatem autem, quod canis praeter caetera animantia defixis in deorum simulacra, non secus ac vates consueuere, intentisq. aspiciat oculis. Sacrorum vero pollinctorem, quod & hic nuda & resecta, quibus iusta facit, simulacra contempletur: Splenem, quoniam hunc inter caetera animalia canis leuissimum habet: & siue ei mors, siue rabies acciderit, ex splene id contingit. Enimvero & qui eius funus procurant, ubi morituri sunt, magna ex parte splenetici fiunt. Siquidem graui illo halitu & vapore qui ex inciso dissectoq. cane prouenit, inficiuntur. Odoratum porro, risum ac sternutamentum: quoniam qui absolute splenetici sunt, nec odorari possunt, nec ridere, neque vero sternutare.

λή. Τίνι τρόπῳ δηλῆσιν ἀρχὴν ἢ
δικασίῳ.

Ἀρχὴν ὅ, ἢ δικασίῳ ὅταν γράφῃσι
προσιδέασι τῷ κυνὶ καὶ βασιλικῷ σολῆν
ᾧ ἀκειμένῳ χῆμα γυμνόν. διότι ὡ-
σπερ ὁ κύων, καὶ δάπερ προείπεν, εἰς τὰ
τῷ θεῷ ἰδῶλα ὀξυωπεῖ, ἔτω καὶ ὁ ἀρ-
χὼν δικαστὴς ὢν, ἐν τοῖς παλαιότεροις
 χρόνοις γυμνόν ἐθεώρει τὸν βασιλέα. διὸ
καὶ ὅτι τὰτα προαπειποῖσι τῷ βασιλι-
κῷ σολῆν,

38. Quonam modo magistratum
innuant, aut iudicem.

Magistratum vero aut iudicem
quum designant, appingunt cani &
regiam vestem, nudae figurae appo-
sitam : propterea quod ut canis,
quemadmodum supra dixi, in deo-
rum simulacra acutissimis intuetur
oculis : sic & magistratus, qui & iu-
dex erat, vetustioribus tempori-
bus nudum regem spectabat.

Ac propterea regiam
cani praetextam
adijciunt.

λθ'. Πῶς σημαίνουσι πασοφόρον.

Πασοφόρον ὃ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίας ζωγραφεῖσι, διὰ τὸ ἔσθ' ἔτι θυλάγιον τὸ ἱερόν.

39. Quomodo significant eum qui sacrum pallium gestat.

Significantes eum qui sacrum gestat pallium, domus custodem pingunt, quod ab eo templum custodiatur.

μ'. Πῶς ἐμφαίνουσιν ὥροσκόπων .

Ὁ ὥροσκόπον δὲ δηλῶντες, ἀνδρῶπον τὰς
 ὥρας ἐδίδοντα ζωγραφεῖσιν, ἔχ' ὅτι τὰς
 ὥρας ἐδίδ' ὁ ἀνδρῶπος. (ἔ γ' ὁ δυνάτὼν)
 ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ὥραι τοῖς ἀνδράποισι
 ὑπὸ τῶν ὥρων πορίζονται .

40 Quomodo natalitium sydus, si-
 ue enim qui horarum rationem
 obseruat, exprimunt .

Natalitium sydus horarum in-
 spectorem demonstrantes, hominem
 pingunt horis vefcentem, non quod
 horas

horas homines comedat (id enim haud
quaquam fieri potest) sed quod ho-
minibus cibi statis horis parentur &
apponantur.

μά. Πῶς δηλοῦσιν ἀγνείαν.

Α'γνείαν ὃ γράφοντες, πῦρ καὶ ὕδωρ
ζωγραφεῖσιν, ἐπεὶ διὰ τούτων τῆς σοφί-
χειων πᾶς καθαρμοὺς ἐκτελεῖται.

41 Quomodo pudicitiam
innuant.

Pudicitiam notantes, ignem &
aquam pingunt, quod his elementis
omnis lustratio fiat atque expiatio.

Ε 2 μβ.

μβ' Πῶς ἀνίπτανται ἀδέμιτον,
ἢ καὶ μῦσος.

Ἄδέμιτον ὃ δηλῶντες, ἢ καὶ μῦσος,
τέτυ. ἰχθὺν ζωγραφῶσι, διὰ τὸ πλὴν * τέτων
μεμιαν- βρῶσιν μισεῖν καὶ * μαρμαῶς ἐν τοῖς
ται ἱεροῖς. κενοποιῶν γὰρ ἰχθύς πᾶς, καὶ ἀλλο-
λοφάρον.

42. Quemadmodum latenter rema-
nefandam atque abominan-
dam indicent.

Nefarium autem inuuentes, aut
etiam abominationem, piscem pin-
gunt,

gunt , quod horum esum, qui in sa-
cris versantur, horreant atque exe-
crentur. Est enim eius naturae piscis
omnis, vt quae offenderit exhauriat,
inq suum ipse genus facuiat .

μγ'. Πῶς γράφουσιν σῶμα .

Στόμα ὃ γράφοντες , ὄφιν ζωγρα-
φοῦσιν , ἐπειδὴ ὁ ὄφιν ἐδενὶ ἑτέρῳ τῶν
μελῶν ἰχθύει εἰ μὴ τῷ σώματι μόνον .

43. Quomodo os pingunt ,

Os significantes , serpentem pin-
gunt , quoniam serpens nullo alio
membro valet, nisi ore.

μδ'.

πλο

πιαγ

2009

κλῶ

ω

μυρ

ὕμῃ

μδ'. Πῶς ἀνδρείον μετ' σωφροσύνης.
 Ἀνδρείον δὲ μετ' σωφροσύνης δηλῶν-
 τες, ταῦρον * ὕμῃ φύσιν ἔχοντα ζωγραφ-
 οῦσι. *

44. Quomodo fortem simul &
 temperantem.

Fortitudinem cum temperantia
 coniunctam innuentes, taurum in-
 tegra corporis constitutione prae-
 ditum pingunt.

μδ'.

μέ. Πῶς ἀκούει.

Ἀκούει δὲ γράφοντες, τῶρε ὅτιον
ζωγραφεῖται. ἀκούει γὰρ ὁ ταῦρος ἀπὸ πολ-
λῆ διαστήματος.

45. Quomodo auditum.

Auditum demonstrantes, tauri
auriculam pingunt. Audit enim vel
ex longissimo interuallo taurus.

ὄρυγαν

μς'. Πῶς δηλῶσιν ἀχαδαρσίαν.

Α' χαδαρσίαν ὃ γράφοντες, * ὄρυγαν
 ζωγραφῶσιν, ἐπειδὴ ἐπ' ἀνατολίῳ ἐρ-
 χομένης τῆς σελήνης, ἀτενίζων εἰς πύ-
 θεον, κραγὺν ποιεῖται, ἣ δ' ἀλογῶν ἀν-
 τὴν, ἣ δὲ δ' φημῶν. σημεῖον δὲ τέττα
 ἐκκαλέσασθαι. τοῖς γὰρ ἐμπροσθεν τοῖς ἀν-
 τὴς σκέλεσιν ἀγορεύσαν τὴν γῆν, ζω-
 γραφῆν ἐαυτῶν τὰς κόρας, ὥσπερ εἰς
 γυναικῶν, καὶ μὴ ἐκλάμενος ἰδεῖν τὴν τῆς
 θεῆς ἀνατολὴν. τὰ δ' αὐτὰ ποιεῖ καὶ ὅτι
 τὸ ἥλιος δείκ* ἄστρ' ἀνατολῆς. διόπερ οἱ ἀρ-
 χῆται βασιλεῖς, τὸ ὠροσκοπεῖν σημειῖον.

Ald ἀπὸ
 ἀνατ.

τες αὐτοῖς τὴν ἀνατολὴν, ὅτι καὶ διὰ τῶν
 τες τέτω τῶ ζώῳ, διὰ μίσε αὐτῶ ὡς
 πῶν γνωμόνων, τὴν τῆς ἀνατολῆς ἀ-
 κριβεῖται ἐγνώριζον. διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς τῆ το
 μένον τῶ πῶν * ἀσφράγισον ἐδείκνυν. 15: α5-
φάγισον.
 ἐπειδὴ ἀντιδικίαν πνεῦμα πρὸς τὴν θεὸν
 ἔχον φαίνεται. καὶ γὰρ καὶ τὴν * ἐρημίαν, ἐρημιων
 * ἀν' λάβηται ὑδραγωγὸς τὸ πνεῦμα πνόν, ἐάν
 τοῖς χείλεσιν ἀναταράσσει. καὶ μισνύει
 τῶ ὑδατι τὴν ὑλῆν, τοῖς δὲ ποσὶν εἰς
 αὐτὸ ὅτι πέμπει κόνιν, πρὸς τὸ μὴδὲν
 ἑτέρῳ ζώῳ αὐτὸ πότιμον ἕως ἀρξῆς, ὅτω
 πονηρὰ καὶ ἀπεχθὴς ἡ τῆ * ὀρυγος ἐνομί- ὅς τυγος
 αὐτῆ φύσις. ὅδε γὰρ ὁδεῖ τὸ καὶ θεῖον ἐρ-
 γάζεται, τῆς θεῆς αὐτῆς πάντα γινώσκης
 καὶ αὐξανέσσης, ὅσα καὶ τὸν κόσμον ὅδε
 χεῖσιμα.

46. Quomodo innuant im-
 munditiam.

Torro impurum scelestumq. no-
 tantes animum * coturnicem pin- Origen
 gunt: quoniam ad ortum accedente

Luna

Luna, intentis in deam oculis in-
 tuens, vociferatur, non ei bene
 dicens, nec fausta acclamatione gra-
 tulatione ve prosequens. Cuius rei
 argumentum est apertissimum, quod
 anterioribus cruribus terram effo-
 diens suas ipsius pupillas humi ve-
 lut pingens defigit, quasi indigna-
 bunda, inuitaq. deae ortum aspiciens
 idem quoque in exortu dei, Solis
 inquam, efficit. Quapropter anti-
 qui reges, quum sibi ortum nūciaret
 horarum obseuator, huic insiden-
 tes animali per medium ipsum ve-
 lut Gnomones quosdam, ortus ra-
 tionem ac tempus accurate certoq.
 cognoscebant: Quare & sacerdotes
 vnam hanc inter volucres * non si-
 ne iugu- gnatam comedunt, quod simulta-
 latione. tem quandam cum dea exercere vi-
 deatur. Etenim quemcumque in
 deserto locum aquis scatentem na-
 ctus fuerit, posteaquam biberit, la-
 bris turbat, lutumq. aquæ commi-
 scet

scet, ac pedibus in eam puluerem
coniicit, idq. vt nulli alij animanti
aqua sit ad potum idonea. Adeo pra-
ua atque infesta putatur * coturni- orygis.
cis natura. Nam ne hoc quidem of-
ficium deae praestat, quum ipsa om-
nia quae toto orbe sunt vtilia gi-
gnat, augeat, ac vegetet.

μζ. Πῶς ἀφανισμὸν.

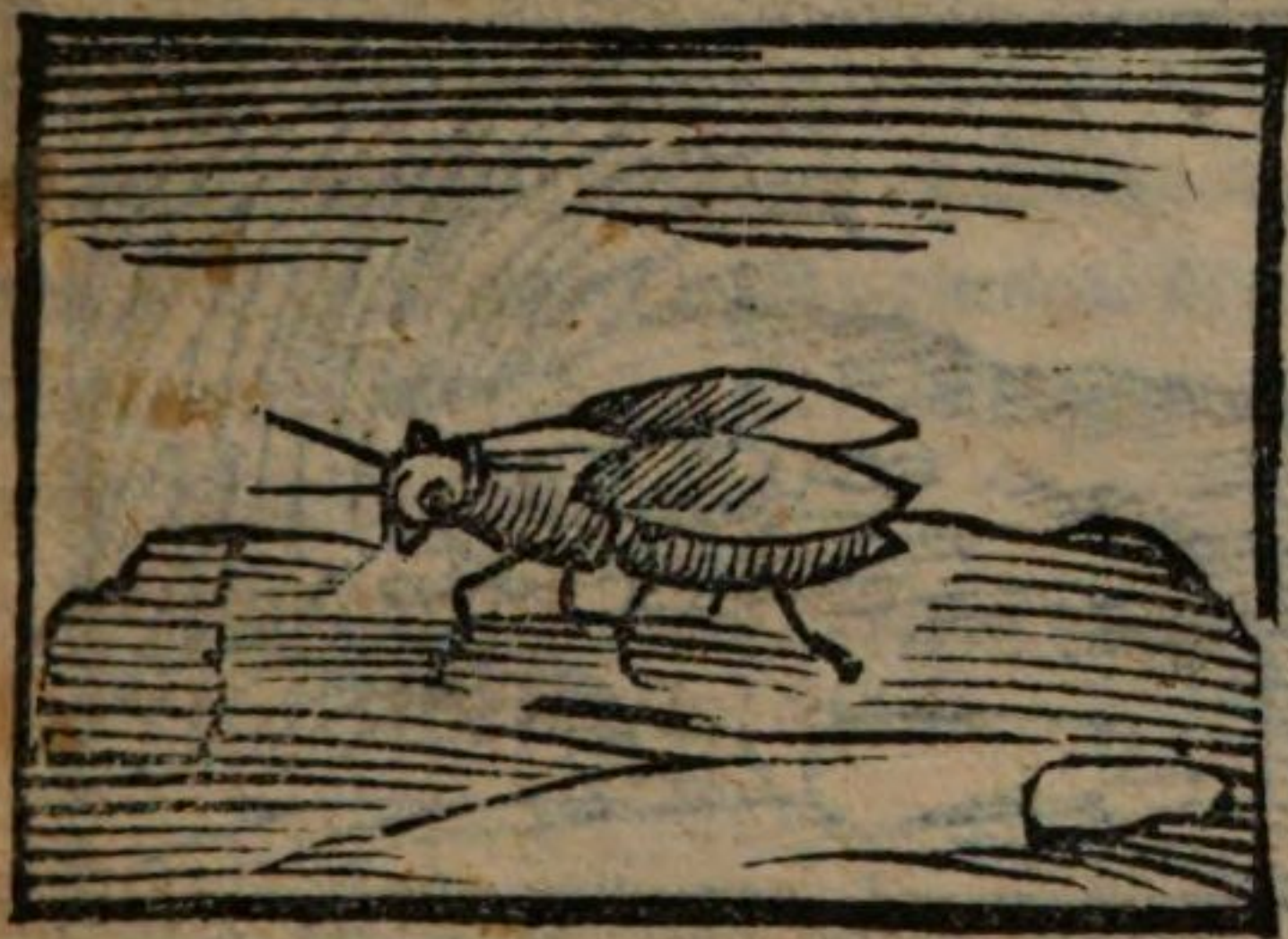
Ἀφανισμὸν ὃ δηλοῦντες μὴ ζῶντα
φῶσιν, ἐπειδὴ πάντα ἐσθίων, μισίνει καὶ
ἀχρηστοί. τὰ αὐτὰ δὲ σημεῖα χροῦνται,
καὶ

ἢ κρίσιν δέλοντες θεάσαι. πολλῶν γὰρ καὶ
 διαφορῶν ἁρτῶν κημένων, ὁ μῦς τὸν
 καθαρώτατον αὐτῷ ἐκλεξάμενος ἐσθίει.
 διὸ καὶ τῆς ἁρτοκόπων κρίσις ἐν τοῖς μυ-
 σὶ γίνεται.

47. Quomodo subuersionem
 atque interitum.

Interitum significantes, murem
 pingunt. Hic enim omnia corrodens
 inquinat, & inuilia facit. Eodem
 vero & signo vtuntur, vt iudicium
 designent. Multis siquidem varijsq.
 appositis panibus, mus purissimum
 atque optimum delectu habito
 rodit. Propterea & pisto-
 rum iudicium ex
 muribus su-
 mitur.

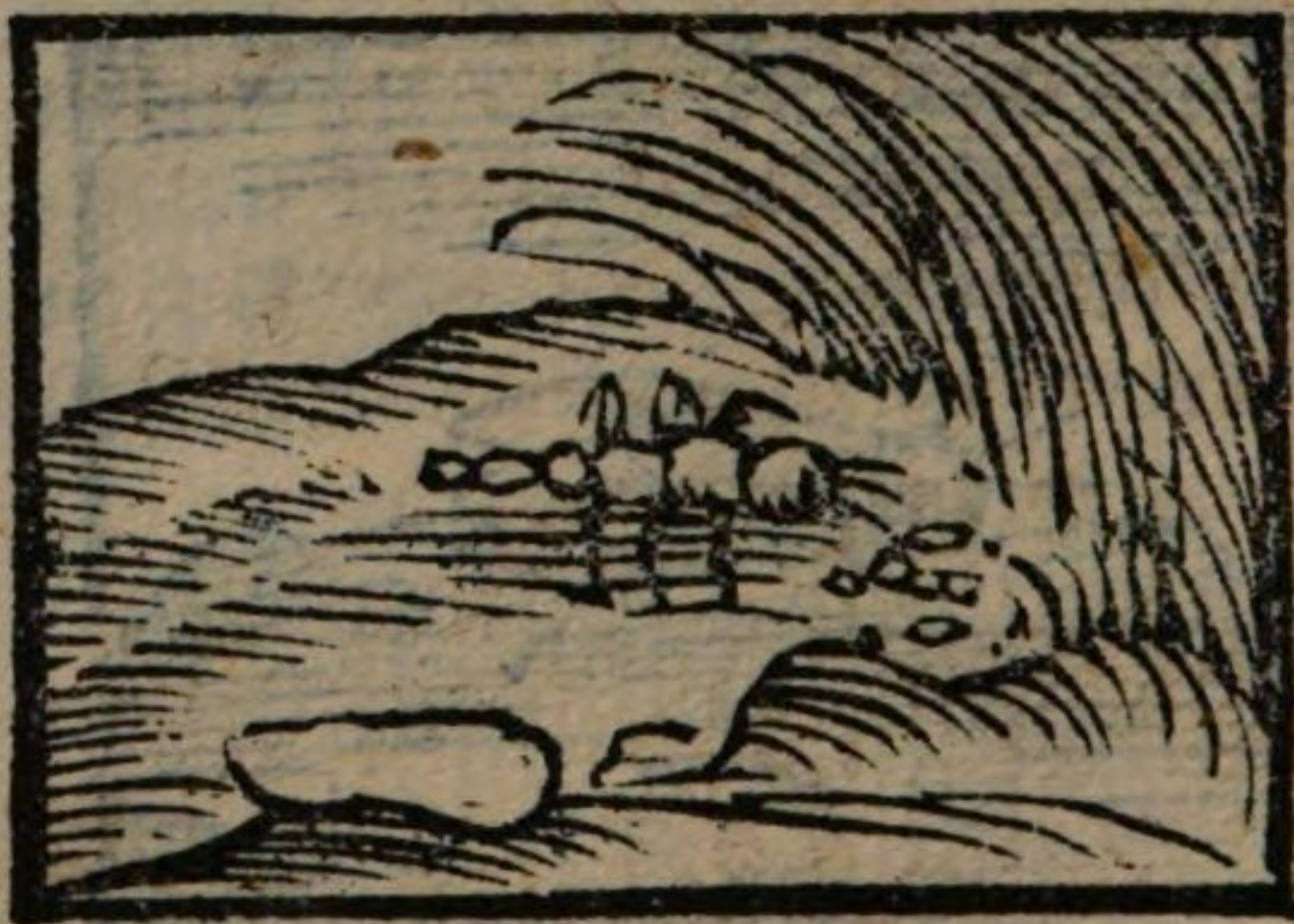

μή. Πῶς ἰταμότητα.

Ἰταμότητα δὲ δηλούτες, μύαν ζω-
γραφεῖσιν, ἥτις συνεχῶς ἐκβαλλομένη,
ἐδὲν ἥπλον ὀφθαλμίνεται.

48. Quomodo impudentiam.

Impudentiam notantes, muscam
pingunt, quod hæc etsi crebrius ab-
acta, nihilo minus accedat.

μθ. Πῶς γινώσκιν ζωγραφεῖσι.

Γινώσκιν δὲ γραφόντες, μύρμηκα ζω-
γραφεῖσιν. ὃ γὰρ αἶσφαλῶς κρύψῃ αἶ-
σρωπος, ἔτις γινώσκῃ. ἔ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ ὅπῃ ᾧ τὰ ἕτερον τῆς ζωῶν εἰς χειμῶ-
να πειζόμελος ἑαυτῷ προφάς, ἔ δια-
μαρ τάνδ' τῶ τόπῳ, ἀλλ' ἀπῆλκτος εἰς αὐ-
τὸν ᾧ γίνετα.

49. Quomodo cognitionem
pingunt.

Cognitionem pingentes, formi-
cam pingunt. Si quid enim homo
tuto

tuto occultarit, haec cognoscit. Ne-
que hoc solum nomine, sed & quod
præter caetera animantia sibi in hye-
mem cibos congerens, non aberrat
a toco ubi condidit, sed sine vllō er-
rore ad ipsum peruenit.

ν'. Πῶς ὕδ' ὄν ζωγραφῶσιν.

Τ' ἰὸν δὲ βυλόμενοι γράψαι, χλωαλά-
πεκα ζωγραφῶσι. τὸτο γ' τὸ ζῶον φιλο-
τεκνότητον ὑπάρχει. καὶ γ' δ' ὁ δῶκηται
πετε εἰς τὸ συληφθῆναι σὺν τοῖς τέκ-
νοις, ὅ, τε πατήρ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶ ἀντα-
ρέτως διδάσιν ἑαυτὸς τοῖς κυνηγῶσι,
ὅπως τὰ τέκνα διασωθῇ. δ' ἡ περ αἰ-

πάν τοῖς Αἰγυπτίοις ἔδοξε σεβάσθαι τὸ
ζῷον.

Quomodo filium pingant.

Filium volentes significare, vul-
panferem pingunt. Hoc enim ani-
mal maxime amans est liberorum.
Si quando enim ipsum venator fi-
mul cum paruulis persequatur; &
pater & mater ultro se venatoribus
dedunt, ut seruentur paruuli. Quam
ob causam Aegyptijs placuit hoc
animal colere.

νά. Πῶς αἰνοῦν.

Πελεκάνα ὃ γράφοντες, αἰνὸν τε ἦδὲ καὶ
ἀφρο

ἄφρονά σ' ἠμύνουσιν . ἐπεὶ δὲ δυνάμενον
ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις κατὰ τίθεται τὰ ἐαυ-
τοῦ ὡς, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετει-
νῶν, τὸτο ἔποιε . ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀνὸρ ὕψας
γυνῶν, οὕτως κατὰ τίθεται τὰ γυνάμενα .
ὅπερ ὁπρὶν ὄντες ἄνθρωποι, τὸ τὸ πᾶν
βοῶν ἀφ' ὧν αὐτὰ ξηρὸν πεπιθέασιν, ὡς
καὶ πῦρ * ὑποβάλλουσιν . θεασάμενος ὁ ἔπεμψε ἀλ-
πελεχὺς τὸν καπνόν, τοῖς ἰδίῳις πτεροῖς λυσι-
βαλόμενος ἀποσβέσαι τὸ πῦρ, οὗ τῶν ἐναν-
τίων καὶ τὴν κίνησιν ἐξέπρησεν αὐτό . ὑφ'
ἑκατακρούμενα τὰ ἐαυτοῦ πτερά, δι-
σουλῆ πηρότερος τοῖς κυνηγοῖς γίνεται, δι-
ὅτι αἰτίαν ἔκ ἐνομήσθη τὰς ἱερέας ἐδίειν
αὐτὸν, ἐπεὶ δὲ ἀπαξάτωρ ὑφ' ἑκα-
κῶν ποιεῖται τὸν ἀγῶνα . Αἰγυπτίων ὁ οἱ
πολλοὶ ἐδίεσι, λέγοντες ὅτι μὴ καὶ νοῦν λοιπὸν
τὴν μάχην, ὥστε οἱ χιναλώπεκες, ἀλ-
λά καὶ * ἀνοίαν ὁ πελεχὺν ποιεῖται . ἀνοίαν

51. Quomodo amentem .

elicanum autē pingentes, amen-
tem simul ac imprudentem signifi-
cans.

cant Quum enim caeterarum volu-
crum more possit in locis editiori-
bus oua reponere, id non facit:
quin potius de fossa terra, illic pul-
los collocat. Quod vbi deprehen-
derint homines, locum illum arido
bouis stercore circumlinunt, cui &
ignem subijciunt. Pelicanus autem
conspecto fumo, dum pennis suis
ignem vult extinguere, contra po-
tius earum agitatione accendit.
Quo conflagentibus eius alis, fa-
cile ab aucupibus capitur. Quam
ob causam non æquum existima-
runt eo vesci Sacerdotes, quum om-
nino pro liberis in discrimen sese
coniiciat. Vulgus tamen Aegyptio-
rum eo vescitur, vt qui eum dicat
non iudicio ac prudentia quadam,
vt vulpanseres, sed * beneuolentia
quadam certamen hoc suscipere.

amentia.

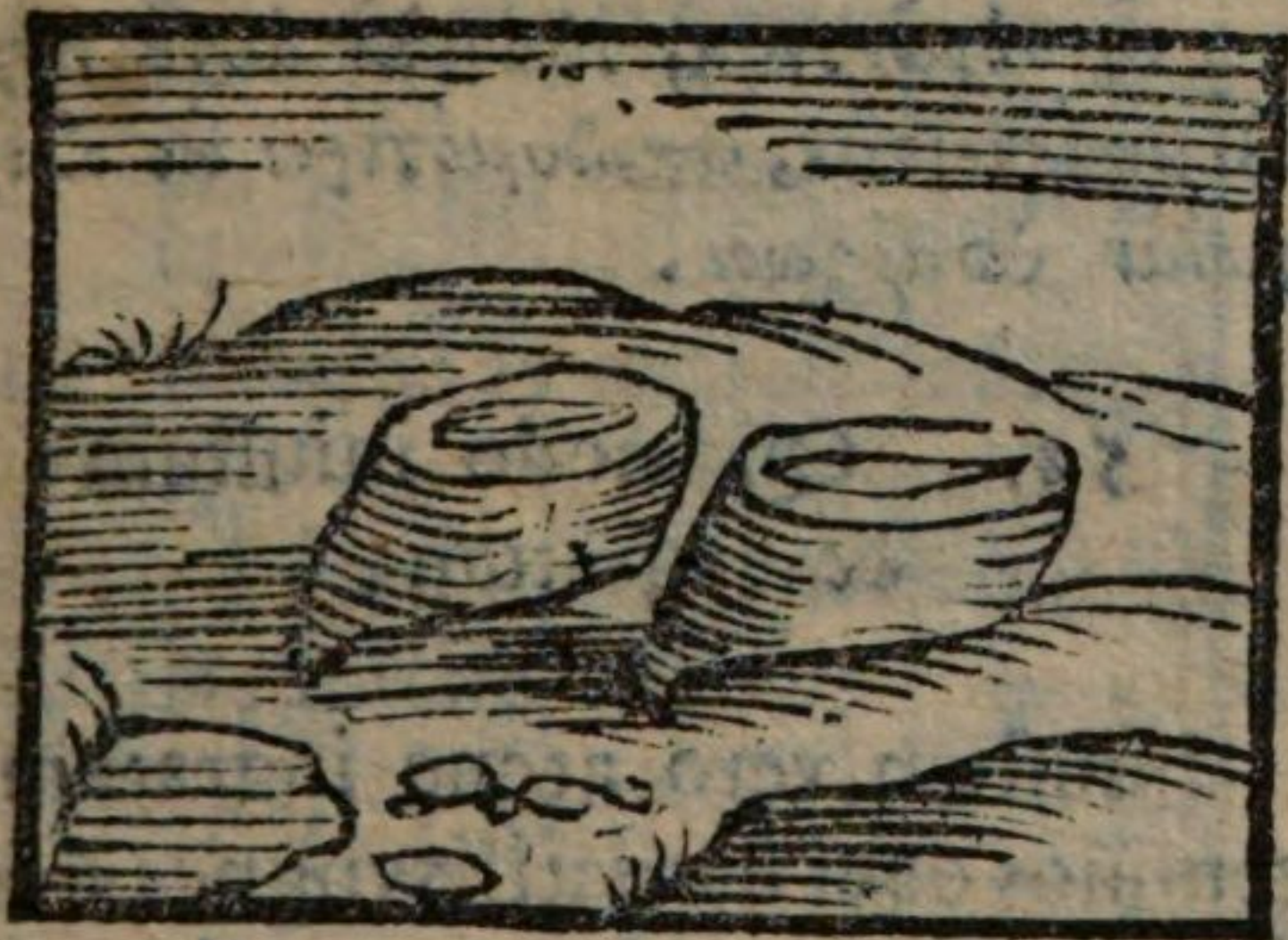
16' Πῶς δ' χερσίαν δηλώσῃ.

Εὐχερίαν * γράφοντες, κεκρυφὰ δὲ χρᾶν
 ζωγραφῆσι, διότι τὸτο μόνον τῆς ἀλό-
 γων ζώων ἐπεφάνη ὑπὸ τῆς γενέων ἐκβα-
 φῇ, ἡμετέραςιν αὐτοῖς πῶς αὐτῶν ἀντα-
 ποδίδωσι χάριν. ἐν ᾧ γὰρ ὑπὸ αὐτῆς ἐξε-
 βάφη τόπω, νεοασίαν αὐτοῖς ποιήσας
 τίλλει αὐτῆς τὰ πλεονέ, τροφάς τε χρ-
 ῆται, μέχρ' ἔπειροφυήσαντες οἱ γενεῖς
 βοηθεῖν ἑαυτοῖς δυνήθωσιν. ὅθεν καὶ τῆς
 δειῶν σκήπτρων κεκρυφὰ περὶ μήσιν
 ὄν.

§ 2. Quomodo gratum indicene
animum .

Gratum indicantes animum, Cucupham pingunt, propterea quod vnum hoc ex mutis animantibus, posteaquam à genitoribus educatū fuerit, iisdem senio confectis parem refert gratiam . Quo enim loco ab eis enutrita est , eodem nidum ipsis ex- truit , pennis eorum euulsis, cibum- que subministrat, donec renatis plu- mis , parentes sibi ipsis opem fer- re queant . Quare & diuino- rum sceptrorum cucupha insigne atque orna- mentum apud eos esse solet .

§§

νγ. Πῶς ἄδικον καὶ ἀχάεισιν.

Ἄδικον δὲ καὶ ἀχάεισιν, ἱπποτάμῃ ὄνυχας δύο, καὶ τῷ βλέποντι χάρισιν. ὁ τοῦ γὰρ ἐν ὑλικίᾳ γινόμενος, πειρᾷ τὴν πατέρα, πότερον ποτε ἰχθυεῖ μαχόμενος πρὸς αὐτὸν. καὶ ἐὰν μὲν ὁ πατὴρ ἐμχωρήσῃ, τόπον αὐτῷ μείσας, ὁ τοῦ πρὸς τῷ ἑαυτοῦ μητέρῃ. ὅπρᾳ μονήκει, καὶ ἐὰν τὸ τὸν ζῆν, εἰ δὲ μὴ ὅπρᾳ ἐξείναι αὐτῷ ποιεῖσθαι πρὸς τῷ μητέρῃ γάμον, ἀναιρεῖ αὐτὸν, ἀνδρείότερος καὶ ἀκμαύτερος ὑπάρχων. εἰς δὲ τὸ κατώτατον μέρος

ὅτι γάμον

ὄνυχας δὲ ἰπποποτάμῳ, ὅπως οἱ ἀνδρες
 ποὶ τὸ τοῦ ἄρῶντες καὶ πρὸς αὐτῷ λόγῳ
 ὁπλιζόμενοι, περὶ μάλιστα εἰς ἀεγ-
 γασίαν ὑπαίχωνται.

53. Quomodo iniustum & ingratum.

Iniustum vero atque ingratum,
 geminos equi fluuiatilisingues deor-
 sum vergentes pingunt. Hic enim
 quum ad aetatis florem peruenerit,
 cum patre pugnans periculum facit,
 an praepolleat. Et si quidem pater
 cesserit, locum ei assignans, ipse cum
 sua ipsius matre connubium contra-
 hit, & eum finit viuere. Quod si
 non sinat pater eum matri iungi;
 ipsum quum fortior sit ac robustior,
 interimit. Caeterum ideo geminos
 eius ungues deorsum maxime infle-
 xos pingunt; ut qui hoc vident ho-
 mines, huiusq. causam intelligunt,
 ad beneficentiam procliuiones sint.

18' Πῶς ἀχάεισον πρὸς τὸς ἑαυτῶ
ἀεργέτας.

Ἀχάεισον καὶ μάχιμον τοῖς ἑαυτῶ
ἀεργέταις σημαίνοντες πεισερὸν ζο-
Γραφεῖσιν. ὃ γὰρ ἀσλὺ ἰχυρότερος γυνό-
μενος δρώκει τὸν ἑαυτῶ πατέρα ἀπὸ τῆς
μητρὸς, καὶ ὅπως αὐτῶ πρὸς γάμον μίσ-
γεται. καθαρόν δὲ τῶτο τὸ ζῶον ὑπάρ-
χειν δοκεῖ. ἐπειδὴ ὅσης λοιμώδους κα-
τασάσεως, καὶ παντὸς ἐμφύχου τε καὶ ἀ-
ψύχου νοσώδως διαπιδεμένους, τὸς ἐδίον-
τας τῶτο μόνον, ὃ μεταλαμβάνει τῆς
τοιαύτης κακίας. διόπερ κατ' ἐκείνον
τὸν

τὸν καρδόν, εἰδέν ἕτερον τῷ βασιλεὶ
 σοφῆς μέρει ἀπαίδετα, εἰ μὴ μόνον
 πεισεργ. τὸ δὲ αὐτὸ τοῖς ἐν ἀγνείαις ἔ-
 σσι, διὰ τὸ ὑπερετεῖναι τοῖς θεοῖς. ἰσορῶ-
 νται δὲ, ὅτι ἔχουσαν ἔχει τὴν τοῦ ζῶον.

54 Quomodo ingratum in bene- de se meritos.

Ingratum atque infestum ijs a
 quibus beneficio affectus est signi-
 ficantes, columbam pingunt. Ma-
 enim ubi robustior euaserit, ex con-
 sortio matris patrem expellit, atque
 ita ei connubio iungitur. Purum
 autem hoc esse animal videtur. Si-
 quidem quum aëris cōstitutio pesti-
 lens est, omniaq. tum animata tum
 inanima, ea afficiuntur; quot quo-
 hoc vno vescuntur animali, ab ha-
 lue seruantur immunes. Ideoq. eo
 tempore Regi in cibo sumendo ni-
 hil aliud præter columbas apponi-
 tur, idemq. ijs qui quod dijs mini-
 strent

strent, puri castiq. permanent. Traditur & hoc animal felle carere.

νέ. Πῶς τὸ ἀδυνάτον γνέσθαι.

Αδυνάτον δὲ γνέσθαι σημαίνοντες, πόδας ἀνθρώπου ἐν ὕδατι πρὸς πατοῦντας ζωγραφεῖσιν. ἢ καὶ ἄλλως βελομένοι τὸ αὐτὸ σημαίνειν, ὡς κεφαλὴν ἀνθρώπου πρὸς πατοῦντα ζωγραφεῖσιν. ἀδυνάτα δὲ ἀμφοτέρω ἐπέρχοντα, ὁ λόγος εἰς τὸ το παρὰ λήφασιν.

55. Quomodo id quod fieri
non poreft.

Quod fieri nequeat significantes ,
pedes hominis in aqua obambulantes
pingunt. Atq; aliter idem significare
volentes, hominem sine capite gra-
dientem pingunt: quorum vtrumque
quum ex eorum numero fit quæ fie-
ri non possunt ; merito , ad hoc in-
nuendum sumpta sunt.

πς' Πῶς βασιλέα χάκισον.
Βασιλέα ὃ χάκισον δηλοῦντες, ὅφιν
ζα-

ζωγραφεῖσι κοσμοῦδ' ἔχηματισμένον,
 ἔτι τὴν ἑρὰν ἐν τῷ σώματι ποιεῖσι. τὸ δὲ
 ὄνομα τῆ βασιλείας ἐν μέσῳ τῆ εἰλίγματος
 π γράφουσιν, αἰνιττόμενοι γράφου τὸν
 βασιλέα τῆ κόσμου κρατεῖν. τὸ δὲ ὄνομα
 τῆ ὄρεως παρ' Αἰγυπτίοις ὅτι μεσί.

56. Quomodo regem
 pessimum.

Regem autem pessimum signifi-
 ficantes, anguem pingunt in orbis
 figuram, cuius caudam ori admo-
 uent, nomen vero regis in media
 reuolutione scribunt, obscure in-
 nuentes se regem pingere orbi
 imperitantem Porro an-
 gui apud Aegyptios
 nomen est
 Meisi.

νζ' Πῶς βασιλέα φύλακα .

Ε' τέρως ὁ βασιλέα φύλακα δηλῶντες,
τὸν μὲν ὄφιν ἐρηγρότα ζωραφῶσιν .
αὐτὸν δὲ τῷ ὀνόματι τῷ βασιλέως, φύλα-
κα ζωραφῶσιν . ὁτος γὰρ φύλαξ ὅτι τῷ
παντὸς κόσμῳ . καὶ ἐκάστοτε τὸν βασιλέα
ἐπερηγρότον εἶναι .

57. Quomodo regem custodem .

Aliter quoque regem custodem
significantes, anguem quidē vigilan-
tem pingunt , sed pro regis nomine
custo

custodem adnectunt. Hic enim totius orbis custos est. Itaque regem assidue vigilantem esse oportere.

νή. Πῶς μενύουσι κοσμοκράτορες.

Πάλιν ὁ τὸν βασιλέα κοσμοκράτο-
ρα νομίζοντες ἢ μενύοντες, αὐτὸν μὲν
ὄφιν ζωγραφίστην. ἐν μέσῳ ὃ αὐτῷ, ὅτι κοινὴν
μέγαν δεικνύουσιν, ἀλόγως. ὁ γὰρ βασι-
λεὺς ὅτι παρ' αὐτῷ * ἐν τῷ
κόσμῳ.

58. Quomodo mundi notent
dominum.

Rursus regem orbis moderato-
rem

rem existimantes, & indicantes, ipsum quidem anguem pingunt, sed in eius medio magnam domum effingunt ac repraesentant: nec sane temere . regia enim domus quae ab eo regitur * in mundo est.

νδ; Πῶς λαὸν πειθύνιον βασιλεῖ.
 Λαὸν πρὸς βασιλέα πειθύνιον δηλοῦν-
 τες, μέλισσαν ζωγραφῆσι. καὶ γὰρ μό-
 λήπεις νον τῆς ἄλλων ζώων, βασιλέα ἔχει, ὃ τὸ
 ἴς. γλυ- λοιπὸν τῆς μελισσῶν ἔπεσαι πλῆθος, κα-
 κύτητος, δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι πείθονται βασιλεῖ.
 καὶ αἰνίττονται ὅτι ἐκ τῆς μέλιτος.*

ἐκ τῆς τῆς κέντρης τῆς ζώης δυνάμεως * λείπει ἴσ.
 χησὺν ἅμα καὶ ἄτονον εἶναι πρὸς * Διότι ὅτι χη
 κησιν. τὸν βασι-
 λέα.

32 Quomodo populum regi
 morigerum.

λείπει ἴσ.
 πρὸς τὰς
 πρὸς ξῆς.
 καὶ.

Populum regijs iussis obsequen-
 tem innuentes, apem pingunt. So-
 lae enim hae ex omni animantium
 genere regem habent, quem reliqua
 apum multitudo sequatur, cuique
 non secus ac vulgus regi, obtem-
 peret. Innuunt autem obscure, tum
 ex mellis insigni vtilitate, tum ex
 vi quam in aculeo habet hoc
 animal, vtilem simul ac
 potentem esse ad
 res gerendas
 regem.

ξ'. Πῶς βασιλέα μέγας κόσμος
κρατᾷντα.

Βασιλέα δὲ ὅς τ' πάντας κόσμος κρα-
τᾷντα, μέγας δὲ βελόμενοι σιμῆνας,
ἡμίτομον ὄφιν ζωγραφεῖσι, δηλοῦντες
τὴν μὲν βασιλέα διὰ τ' ζῶν, ἡμίτομον
δὲ, ὅτι ὅς τ' πάντας κόσμος.

60. Quomodo regem parti orbis
imperantem.

Regem autem non toti terrarum
orbi, sed parti duntaxat imperan-
tem

tem uolentes significare, anguem
dimidiatum pingunt: regem qui-
dem per ipsum animal, non toti ve-
ro orbi imperantem, ex eo quod di-
midiatus sit, designantes.

ξά. Πῶς παντοκράτορα.

Παντοκράτορα ὃ ἐκ τῆς τῆς ζώης τε-
λῆσεως σημαίνουσι, πάλιν τὸν ὁλόκλη-
ρον ὄφιν ζωοποιεῖντες, ἔτι παρ' αὐτοῖς
τὸ παντὸς κόσμου τὸ διηκόν ὅτι πνεῦμα.

61. Quomodo late rerum
potientem

Omniū autem moderaorem

H 3

ex

ex eiusdem animalis perfectione
significant, rursus integrum pingentes
anguem. Sic & apud eos spiritus
est, qui per vniuersum orbem
permeat.

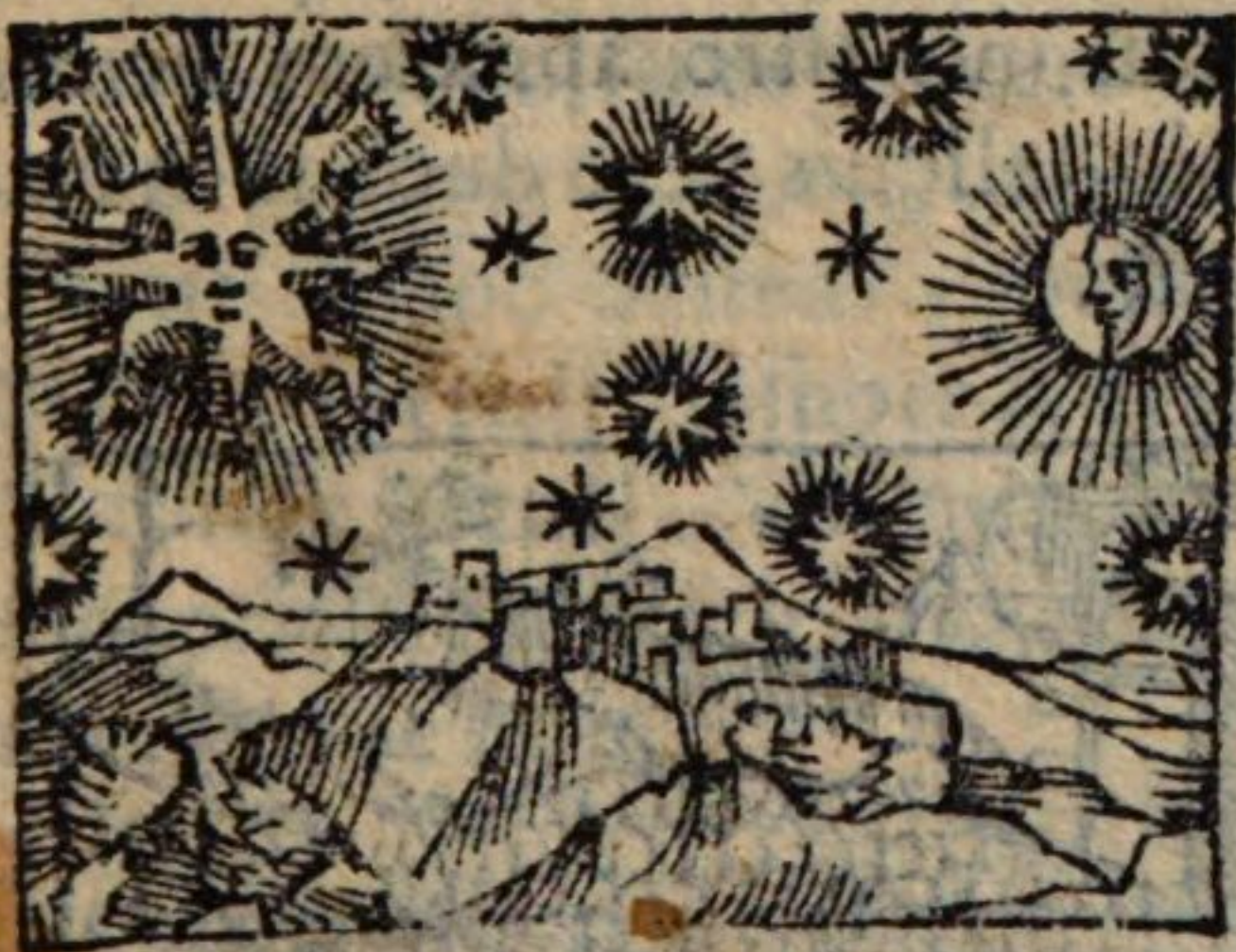
ξϞ'. Πῶς γραφέα.

Γραφέα ἢ δηλουῦτες, δύο πέδας ἀν-
θρώπου ἐν ὕδατι ζωγραφῶσι. τὸτο ἢ ἀπὸ
τῆς τῷ ἐρμῷ ὁμοιότητος δηλῶσι.

61. Quomodo fullonem

Fullonem indicantes, geminos
hominis pedes in aqua pingunt: id
quod

quod ex Mercurij similitudine indicant.

Ξγ'. Πῶς μῆνα.

Μῆνα ὃ γράφοντες, σελήνης χῆμα,
καθὼ καὶ πρόκειται, ἔχον ἑκοσι καὶ ὀκτὼ
ἡμέρας ἰσημερινὰς μόνας, ἑξείκοσι τε
σάβων ὥρων τῆς ἡμέρας ὑπαρχέσης,
ζωγραφῶσι, καθ' ἃς καὶ ἀνατέλλει. Ἡ
δὲ λαοπαῖς δύο, ἐν δύσει δέ.

63. Quomodo mensem.

Mensem autem exprimentes, Lu-
nae figuram eodem qui supra expo-
situs est, habitu pingunt, comple-

H 4 steu-

120 Hori Apollinis
 etentem octo & viginti dies æqui-
 noctiales dumtaxat, die ex viginti
 quatuor horis constituto, quibus &
 exoritur in nostro apparens hemi-
 spherio, reliquis vero duobus in oc-
 casu est.

ξδ'. Πῶς ἀρ' παζα, ἢ πολύγονον,
 ἢ μαινόμενον.

Ἀρ' παζα δὲ, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον
 βελόμενοι σημήναι, κροκόδειλον ζωγρα-
 φῆσι, διὰ τὸ πολύγονον, καὶ πολύτεκνον
 ὡς ἀρ' χεῖν καὶ μαινόμενον. ἐπὶ γὰρ ἀρ' πα-
 ζαι π' βελόμενος ὑποτύχη, θυμωθεὶς
 καθ' αὐτὸ μαίνεται.

64. Quomodo rapacem, foecundum, aut furentem.

Cæterum rapacem, foecundum, aut insanum volentes innuere, crocodilum pingunt, quod foecundum maxime sit hoc animal, multos q. liberos procreet, insuper & crebro in furorem agatur. Vbi enim ab expetita præda exciderit, indignabundus in se ipse furit.

ξέ. Πῶς ἀνατολίῃ.
 Ἀνατολίῃ ὅ λέρντες, δύο ὀφθαλ-
 μὲς κροκοδείλου ζωγραφεῖται, ἐπειδή-
 πορ

περ παντὸς σώματος ζῶε οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐκ τῷ βυθῷ ἀναφαίνονται.

65. Quomodo ortum.

Ortum ostendentes, geminos cro-
codili oculos pingunt, quoniam oc-
li huic animali velut ex profundo
emergunt.

Ξς'. Πῶς δύσιν.

Δύσιν δὲ λέγοντες, κροκόδειλον κα-
ευφότε ζωγραφεῖσιν, αὐτότοκον γὰρ καὶ
κατωφερεῖς τὸ ζῶον.

66. Quomodo occasum.

At occasum signantes, Crocodi-
lum inflexum ac cernuum pingunt.
Ad partum enim facile, & maxime
procliue est hoc animal.

ξξ'. Πᾶς σκιάζει σκοτός.

Σκότος δὲ λέγοντες, κροκοδείλου ἔρ-
ωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ ἐκ ἄλλως εἰς ἀ-
φανισμόν καὶ ἀπώλησιν φέρει ὁ κροκόδει-
λος ἢ εἰὰν λάβηται ζῷον, εἰ μὴ τῇ ἑρ-
τῇ ἐαυτοῦ διαπληκτίσας αὐτοῦ ὡς
σκιάσει. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ μέρει ἢ τῷ κρο-
κοδεί-

κοδείλας ἰχθὺς καὶ ἀνδρείας ὑπαρχει. ἰκα-
 νῶν δὲ καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων σημείων,
 τῇ τῆς κοδείλων φύσεως, αὐτάρκη τὰ
 δοξάντα ἐν τῷ πρώτῳ συζέματι
 εἶπεν.

67. Quomodo tenebras adum-
 brent.

Porro tenebras significantes, Cro-
 codili caudā pingunt. Neque enim
 aliter ad exitium & internecionem
 perducit crocodi us quod cunque
 apprehenderit animal, nisi cauda
 prius cæsum, invalidum reddide-
 rit. Namque in hac corporis parte
 præcipua est crocodili vis ac robur.
 Cæterum quum quamplurima alia
 in crocodilorum natura signa com-
 periantur, hæc quæ in primum li-
 brum conferre visum est, nunc sa-
 tis erunt.

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Νελεύ, τῆς τῆς παρ' Αἰγυπτίοις

ἱερογλυφικῶν γραμμάτων

ἐρμηνείας βιβλίον

διδότερον.

Ἰὰ δὲ τὸ δίδότερας περὶ γμα-

Δ τείας, καὶ τὸ λοιπὸν τὴν λόγον

ὑμᾶσι περὶ εἰσῆσθαι, αὐτὸ καὶ

ὅξ' ἄλλων ἀντιγράφων ὅτι ἔχοντά τινες

ὅξ' ἡγήσιν, ἀναστρέψας ἐπέταξα.

ORI APOLLINIS NILIACI.

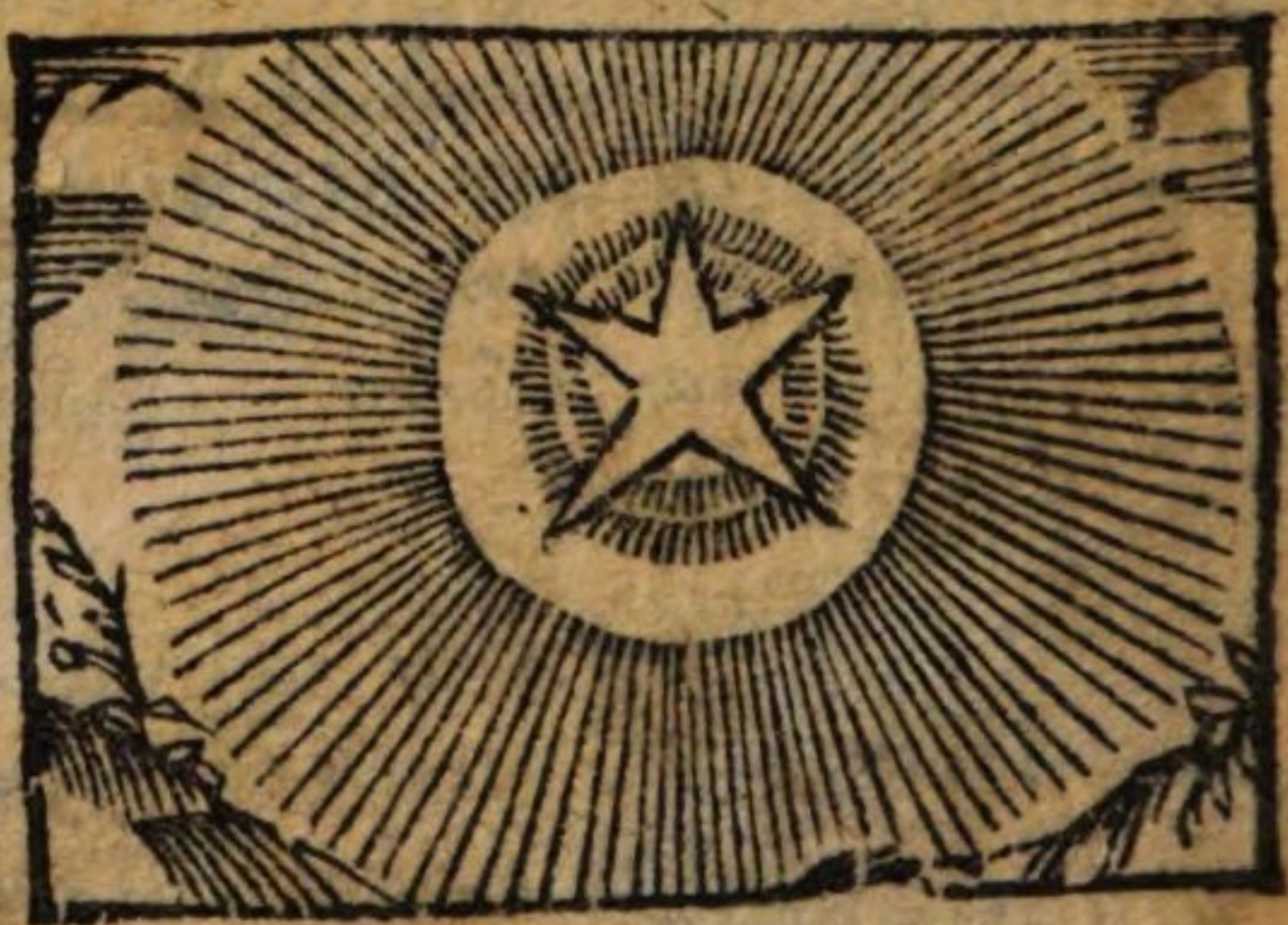
de Sacrarum apud Aegyptios in-

sculptarum litterarum in-

terpretatione.

Liber Secundus.

Secundo autem volumine reli-
quorum tibi veram idoneamq. in
medium afferam rationem: quæ &
quum ex alijs exemplaribus nequa-
quam sunt exposita, necessario sub-
iungenda censui.

α. Τί ἀστέρες γράφοντες δηλῶσιν .

Ἀστὴρ παρ' Αἰγυπτίους γραφόμενος ,
 ποτὲ μὲν θεὸν σημαίνει, ποτὲ δὲ νύκτα,
 κατὰ δὲ χρόνον, ποτὲ δὲ ψυχὴν ἀνδρῶ-
 να ἀρρενός .

1. Quid stellae pingentes ,
 innuant .

Depicta Aegyptijs stella modo
 Deum significat, modo noctem, mo-
 do vero tempus, interdum etiam
 hominis masculi animam.

ζ. τί

β'. Τί αετῶ νεοσσόν.

* Καὶ αετῶ νεοσσόν, ἀρρενοζώνον καὶ
 * μυκλωηδὸν σημαίνει.

ἴσ. 1606
 σός

2. Quid aquilæ pullum.

Et aquilæ pullus masculinum, &
 orbiculatum quipp iam indicat.

γ'. Τί

ἴσ. συνηγ-
μένους .

γ'. Τί δύο πόδες * συνηγμένους
ἢ βεβηκότας :

συνηγ-
μένοι .

Δύο πόδες * συνηγμένοι ἢ βεβηκόντες,
δρόμον ἡλίου τὴν ἐν ταῖς χειμεριναῖς
τροπαῖς σημαίνουσι .

3. Quid geminos pedes iunctos
ac stantes .

Gemini pedes simul compacti ac
firmati, Solis cursum quum in sol-
stitio est hyberno siue in bruma si-
gnificant .

δ'. Τί

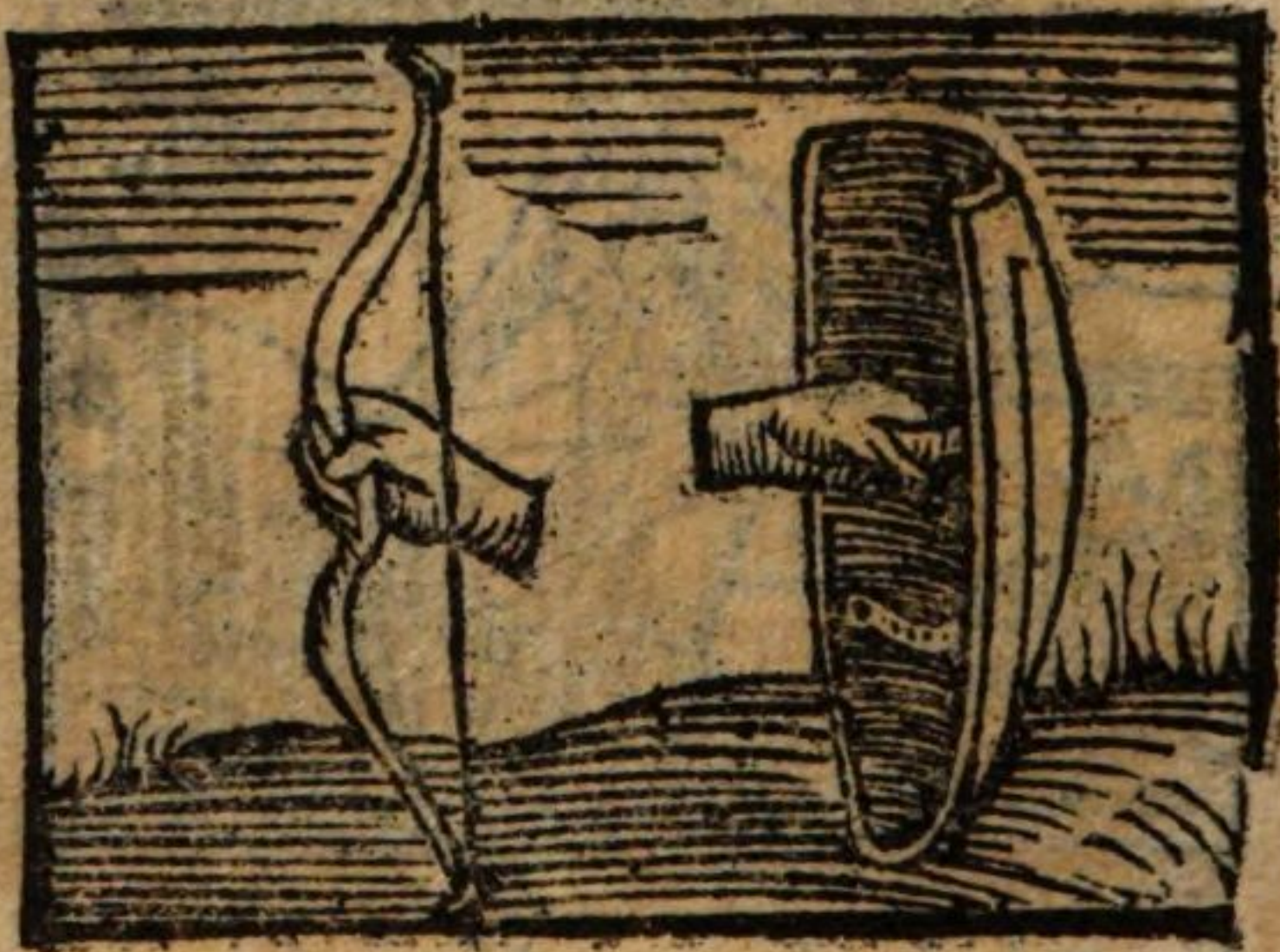
δ'. Τί ἀνδρὸς καρδίαν φάρυγγος
ἡρτημένῃ.

Ἀνδρὸς καρδίαν φάρυγγος ἡρτημέ-
νῃ, ἀγαθὸν ἀνδρὸς σῶμα σημαίνει.

3. Quid hominis cor faucibus
appensum,

Hominis cor faucibus appensum,
boni viri os designat.

ε. Πῶς πολέμῳ σῶμα

Πολέμῳ σῶμα δηλῶσιν, ἀνδρῶν
 χεῖρες ζωγραφούμενας, ἡ μὲν ὄπλον κρα-
 τῶσα, ἡ δὲ τοξον.

ς. Quomodo belli aciem, ac fron-
 tem exercitus ad praelium
 instructi.

Belli aciem indicant, hominis
 depictæ manus, altera scutum, al-
 tera vero arcum tenens.

5. Τί δάκτυλον.

Ἀνθρώπου σῶμα χον δηλοῖ δάκτυλος.

δακτυλὶς ;

6. Quid digitum.

ἡ σὸν ρ

ἡ σὸν ρ

Hominis stomachum demonstrat
digitus.

1

2

3.

ζ'. Πῶς νόσον δηλῶσιν.

Ἄνθη δ' ἀνεμώνης, νόσον ἀνθρώπου σημαίνει.

7. Quomodo morbum significant.

Flores autem anemones, morbum hominis significant.

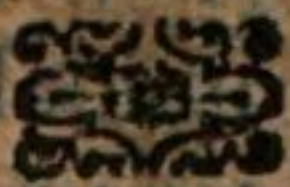

ή. Πώς ὁ σφυὶ ἀνδράπε.

Ὁ σφυὶ, ἡ σάσιν ἀνδράπε βελόμενοι
ζωχαφείν, τὸ νωπαιῖον ὁσφυὶ χράφο-
μεν.

8. Quomodo lumbum hominis.

Lumbum aut statum constitutio-
nemq hominis volentes notare, os
spinae dorsi pingimus.

9. Πῶς διαμονὴν, καὶ ἀσφάλειαν
σημαίνουσιν.

Ὁ ῥυγὼς ὁσέον ζωγραφούμενον, δια-
μονὴν καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει, διότι δι-
ααδές ἐστὶ τὸ τὸ ζῶν ὁσέον.

9. Quomodo permanens aliquid
& tutum significant.

Coturnicis os pictum, stabile
ac tutum quippiam indicat, quod
difficile huius animalis os afficiatur
ac patiatur quicquam.

1. Πῶς

4. Πᾶς ὁμόνοια.

Ἄνθρωποι δύο ἐξ ἐμῶν, ὁμόνοια
σημαίνει.

10. Quomodo concordiam.

Duo homines magistratus ornati
in signibus concordiam innuunt.

ια. Πῶς ὄχλον.

Ἀνδρῶπις καὶ πλισμένος, καὶ το-
ξάων, ὄχλον σημαίνει.

11. Quomodo turbam ac tu-
multum.

Armatus homo sagittasq. iacu-
lans, tumultum significat.

ιβ'. Πῶς ἀναμέτρησιν.

Αὐτὸν δὲ δάκτυλος, ἀναμέτρησιν
σημαίνει.

12. Quomodo dimensionem.

Hominis digitus dimensionem
notat.

17. Πῶς γυναῖκα ἐγγυον.

* ἐγγυον
m. s.

* Γυναῖκα ἐγγυον βελλόμενοι δηλώσαι,
ἥλιος κύκλον σὺν ἀστέρι μὲν ἥλιος δίσκος,
δίχα τετμημένον σημαίνουσιν.

13. 0 Quomodo desponsatam
mulierem.

* prægna * Desponsatam mulierem volentes
tem m. s. ostendere, solis circulum, simul
cum stella & ipso disco solis bipar-
tito pingunt.

ιδ'. Πᾶς ἄνεμον.

Τὴν ἀνατολὴν ἰεργξ ἐπὶ μετεώρῃ
 θέων, ἄνεμος σημαίνει. ἐπὶ καὶ ἄλλως,
 ἰεργξ διατεταμένος τὰς πτέρυγας ἐν ἴσ. ἔχον-
 ἀέρι, ὅιον πτέρυγας * ἔχων, ἄνεμον ση-
 μαίνει.

14. Quomodo ventum.

Accipiter ortum versus in subli-
 me tendens, ventos ostendit. Item
 & aliter: Accipiter expansas in aere
 alas habens, ventum, qui alas quas-
 dam habere videtur, significat.

15.

Πῶς πῦρ.

Καπνὸς εἰς ἔρανδον ἀναβαίνων, πῦρ

ἄλλοι.

15. Quomodo ignem.

Fumus in coelum ascendens,
ignem indicat.

16

17

18

15. Πῶς ἔρπον.

Τὸ * ἄρρενος γέρας τραφόμενον, ἔρ- λήπει
πον σημαίνει.

βοός.

16. Quomodo opus.

Masculi bovis cornu pictum,
opus notat.

17. Πῶς ποινὴν.

λέγει. Τὸ δὲ θηλείας * κέρας ζωγραφὸν μέγα
βοῶν * ποινὴν σημαίνει.

* Γρ. πο-

ρῆν

17. Quomodo poenam.

laborem At foeminae cornu depictum, * poe-
nam ostendit.

ἡ. Πᾶς ἀνοσιότητα.

Πρόταμις σὺν μαχαίρᾳ γεφουμένη,
ὁσιότητα δηλοῖ.

18. Quomodo impietatem.

Imago umbilico tenus cum gladio depicta impietatem innuit.

18. Πῶς ὥραν .

Ἰππος ποτάμιος γραφόμενος, ὥραν
σηλοῖ .

19. Quomodo horam .

Hippopotamus depictus horam
significat .

λ'. Πῶς

κ'. Πῶς πολυχρόνιον :

Ἐλάφος κατ' ἐνιαυτὸν βλαστάνει [τὰ]
κέρατα . ζωγραφεμένη δὲ πολυχρόνιον
σημαίνει .

20. Quomodo longævum ac
diuturnum .

Ceruo quotannis cornua rena-
scuntur . Is depictus longissimam
vitam significat .

καί. Πῶς ἀποστροφῶν.

Λύκος, ἢ κύων ἀπετραμμένος, ἀπο-
στροφῶν δηλοῖ.

21. Quomodo auersionem.

Lupus aut canis auersus, auersio-
nem monstrat.

κβ'. Πῶς μέλλον ἔργον.

Α' κοὴ ζωγραφημένη, μέλλον ἔργον
σημαίνει.

21. Quomodo futurum opus.

Auris picta futurum opus signi-
ficat.

Κ

2

κγ'.

κγ'. Πῶς φονέα, ἢ αἷμα . .

Κροκοδείλα σφήγξ αἰεροπετής ; ἢ τοῦ
αἵμα κροκοδείλα βλαπτικόν , ἢ φόνον
σημαίνει .

23. Quomodo percussorem ;
aut sanguinem . .

Crocodili vespa per aërem vo-
lans , aut crocodili noxium sangui-
nem , aut cædem designat .

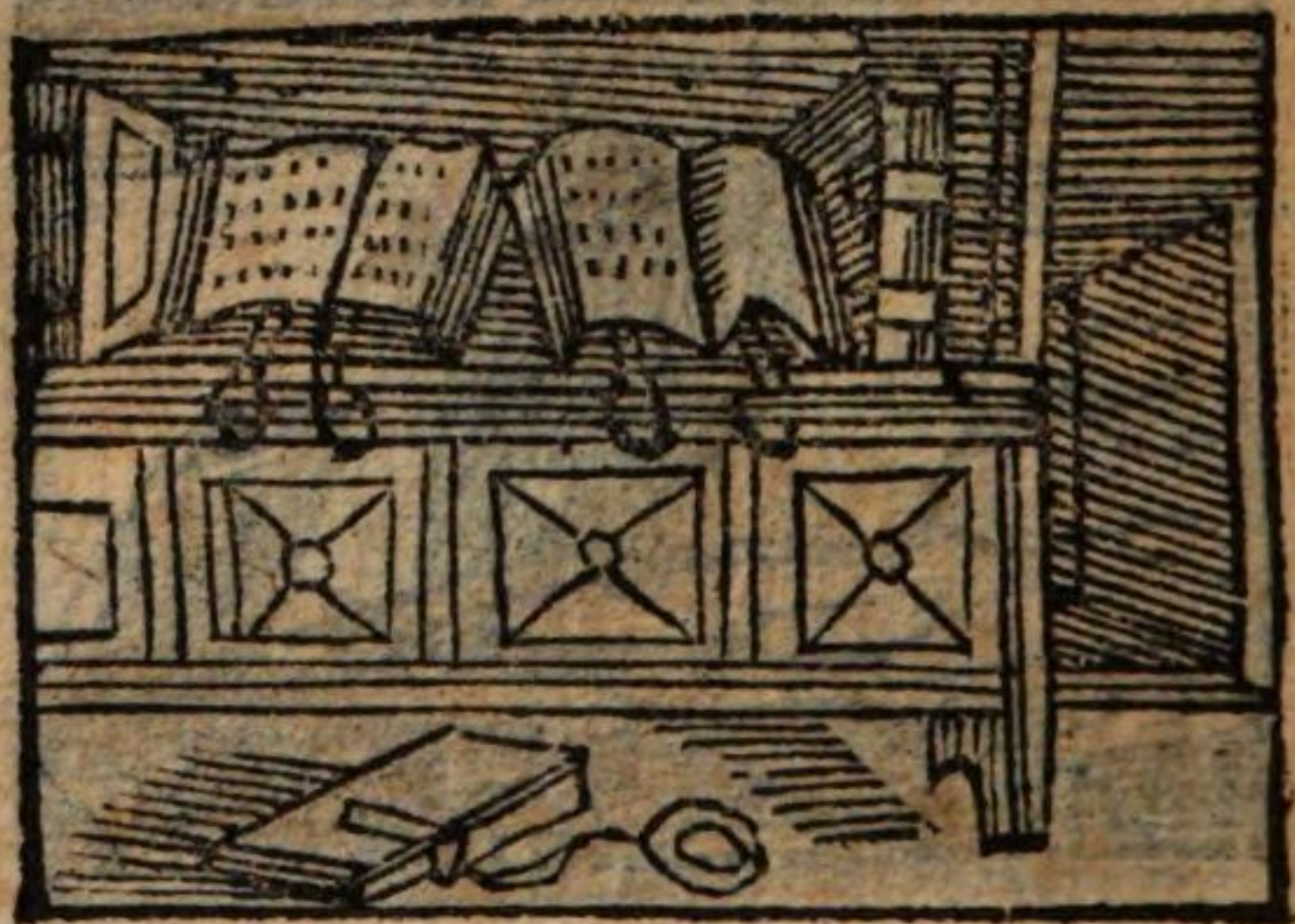

κδ'. Πᾶς θάνατον.

Νυκτικόρως, θάνατον σημαίνει. ἄφ-
νω γὰρ ἐπέρχεται τοῖς νεοσσοῖς* τῶν κοραίων
καὶ τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπέρ-
χεται.

24 Quomodo mortem.

Nycticorax mortem significat;
quemadmodum enim hic derepen-
te pullos cornicū noctu, sic & mors
homines nec opinantes inuadit at-
que opprimit.

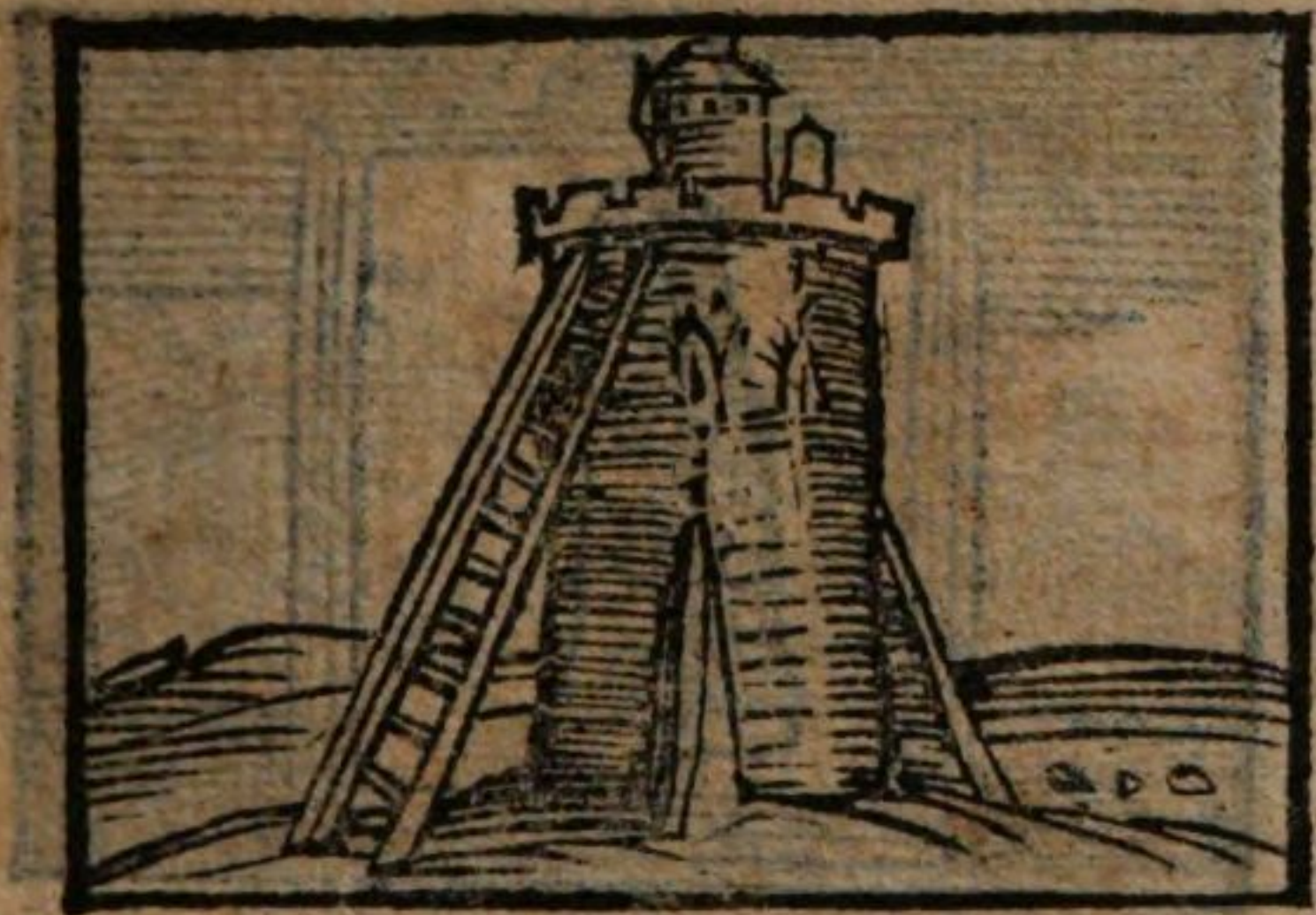
κέ. Πῶς παλαιότατον .

Λόγρι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίαν ἐσφραγισ-
μένος, παλαιότατον δηλοῖ .

15. Quomodo vetustissimum .

Semones & folia , aut signatus
liber , vetustissimum indicat .

α5'. Πῶς πολιορκία.

Κλίμαξ πολιορκία διὰ τὸ ἀνώμα-
λον.

26. Quomodo obsidionem.

Scala obsidionem, quod inæqualis
sit atque acclivis.

K

4

α5'.

κζ'. Πῶς ἀπειρον, ἢ μῦσαν,
ἢ μοῖραν.

Γράμματα ἑπτά ἐν δυοῖν δακτύλοις
ᾠδεύχόμενα, μῦσαν, ἢ ἀπείρον ἢ μοῖραν
σημαίνε.

27. Quomodo in expertum, mu-
sam, aut fatum.

Litteræ septem duobus inclusæ
digitis, musam, in expertum, aut
fatum significant.

κῆ. Τί σημαίνει γραμμὴ, ὅτι κεκαμ-
μένη ἐτέρα.

Γραμμὴ ὀρθὴ μία, ἅμα γραμμὴ
ὅτι κεκαμμένη, * ἢ δέκα γραμμάς ὅτι- * ἐ m. s.
πέδας σημαίνει.

28. Quid linea significet super al-
teram inflexa.

Recta linea simul cum altera su-
perne inflexa, decem planas lineas
indicat.

ἡ δέκα γραμμάς, ἐπιπτε

κθ'. Τί δηλᾷσι χελιδόνα
 γραφόντες.

Τὴν ὀλοχερῇ σημαίνον βαλόμενοι
 αἰτῆσιν γενικίῳ καταλυσθεῖσαν τοῖς ἕξιν,
 χελιδόνα ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ κυλίσ-
 ῃ αὐτὴν εἰς πηλόν, καὶ κτίζει τοῖς νεοττοῖς
 φωλεόν, μέλλουσα τεθναῖνα.

26. Quid innuant, hirundinem
 pingentes.

Omnes parentum opes filijs re-
 lictas volentes innuere, hirundi-
 nem pingunt. Illa enim iam morti
 pro-

proxima, luto seipsam volutat, & pullis latebras comparat.

λ'. Τί μέλαιναν πεισεράν.

Γυναῖκα χήραν ὀπιμείναςαν ἄχει δα-
νάτω δέλοντες σημῆνα, πεισεράν μέ-
λαιναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἔσ συμμύ-
χεται ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἕως ἔχει δόξ.

30° Quid nigram columbam.

Mulierem viduam, quæ ad mor-
tem usque in eo perman. ferit vitæ
statu, volentes significare, nigram
pin.

pingunt columbam. Hæc enim
quamdiu vidua est, alteri viro non
iungitur.

λά. Τί ἰχναί μοι α.

Ἄνθρωπον ἀδενῆ, ἢ μὴ δυναθύντα
ἑαυτῷ βοηθεῖσαι δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς
ἄλλων. ὁπικείας, θέλοντες δηλώσαι
ἰχναί μοι α ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ ὅταν
ἴδῃ ὄφιν, ἢ πρότερον ὁπιδέται αὐτῷ,
ἀλλὰ βοῇ τὴς ἄλλης ὁπκαλεμένη, τότε
ἐναντιῶται τῷ ὄφει.

31. Quid ichneu monem.

Hominem invalidum, & qui sibi
per

per se ipse opem ferre nequeat, sed
aliorum se tueatur auxilio, volentes
monstrare, ichneumonem pingunt.
Hic enim conspiciatus serpentē, non
protinus in eum irruit, sed vocatis
prius clamore alijs, tum demum
ei resistit.

λβ'. Τί δηλοῦσιν οὐρανὸν ἱερο-
γλυφοῦντες.

Δεῖψιν μυρμηκῶν βελομένοι σημή-
ναι, οὐρανὸν ἱερογλυφοῦσιν. αὕτη γὰρ
πυρρὴ λείπειν τὰς μύρμηκας, ὁποῦθεν
μὲν ἐν τόπῳ ὁποῦθεν ἐξέρχονται.

32. Quid notent, origanum in
sacris insculpentes.

Formicarum absentiam ac disces-
sum volentes significare, origanum
inter sacras sculpturas pingunt. Hoc
siquidem eo in loco conditum, unde
formicae prodeunt, eas fugat.

αζ'. Τί σκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

Ἄνθρωπον ἐχθρὸν ἑτέρῳ ἴσῳ ἐναν-
τιέμενον σημήναν θέλοντες, σκορπίοι καὶ
κροκο-

κροκόδῃλον ζωγραφεῖσιν . ἑκάτερος γὰρ
ἑκάτερον ἀναιρεῖ . εἰ ὃ ἐναντίον καὶ ἀναι-
ρετικὸν τὸ ἕτερον σημαίνει , κροκόδῃλον
ζωγραφεῖσιν , ἢ σκορπίον . ἀλλ' εἰ μὲν ὁξέ-
ως ἀναιρουῦνται , κροκόδῃλον ζωγραφεῖ-
σιν . εἰ βραδέως ἀναιρουῦνται , σκορπίον ,
διὰ τὸ δυσκίνητον .

33. Quid scorpium &
crocodilum .

Inimicum cum pari congredien-
tem inimico , indicare volentes ,
scorpium & crocodilum pingunt ;
vterque enim alteri mutuum affert
exitium . Sin vero victorem alte-
rum , quiq. inimicum sustulerit , in-
nuant ; aut crocodilum pingunt , aut
scorpium : si quidem celeriter sustu-
lerit ; crocodilum : si lente ; scor-
pium , ob eius difficilem tardumq.
motum .

αδ'. Τί γαλιῶ.

Τυνάϊκα ἀνδρὸς ἔργα πρᾶττεσαν βα-
 λόμενοι σημήνα, γαλιῶ ζωγραφεῖν.

34. Quid mustelam.

Vbi mulierem quæ viri praeftet
 munera volunt exprimere, muste-
 lam pingunt.

λέ. Τί χοῖρον.

Ὅτε βέλονται ἄνθρωπον ἐξώλη σή-
μηναι, χοῖρον ζωγραφεῖσι, διὰ τὸ τέλει
εἶσιν τὸ χοῖρον τοιαύτως εἶναι.

35. Quid porcum.

Volentes perditum hominem
monstrare, porcum pingunt: quod
eiusmodi fit porci natura

λς'. Πῶς θυμὸν ἄμετρον .

Εἰ ὁ θυμὸν ἄμετρον, ὥς καὶ ἐν τῇ
 τυρέπῃ τὸν θυμώμενον, λέοντα γρά-
 φειν. ἐκδοῖζοντα τὰς ἰδίους σκύμνας. καὶ
 λέοντα μὲν, διὰ τὸ θυμὸν. τὰς σκύμνας
 ὁ ἐκδοῖζόμενος, ἐπιδίδῃ τὰ ὅσα τὸ σκύ-
 μνον κοπτόμενα πῦρ ἐκβάλλει.

36. Quomodo immodicam
 iram.

Quod si immoderatā iracundiam,
 ex qua qui ea est commotus, febrim
 con.

contraxerit ; Leonem pingunt suos
catulos cauda flagellantem . Leo-
nem quidem ob iracundiam , catu-
los vero cauda cæsos , quod catu-
lorum ossa si inter se collidantur ,
ignem emittunt .

λζ'. Πῶς γέροντα μουσικόν.

Γέροντα μουσικόν βεβλόμενοι σημαί-
κύνον ζωγραφῶσιν , ἔτος γὰρ ἡδύτατον
μέλος ἄδῃ γηγέρσκων .

37. Quomodo senem Musicum .

Senem musicum volentes com-

L 2 mon-

monstrare, cycnum pingunt: quod
hic senescens suauissimum edat con-
centum.

λή. Τί δηλοῖσι κύνδαρον τυφλὸν
ζεάφοντες.

Ἄνδρα ὑπὸ ἡλιακῆς ἀκτῖνος πυρ-
ξαυτα καὶ ἐντεῦθεν ἀποθανόντα βελόμα-
νοι σημῆσαι, κύνδαρον τυφλὸν ζεάφου-
σιν: ἔτος γὰρ ὑπὸ τῇ ἡλίῳ τυφλόμενος
ἀποθνήσκει.

38. Quid significant, cæcum sca-
rabæum pingentes.

Hominem qui ex solaribus radijs
contracta febris perierit, notantes,
cæcum pingunt Scarabæum, vt qui
splendore solis excaecatus intereat.

λθ'. Τί δ' αὖτις ἡμίονον γρά-
φοντες.

Γυναικα στήθεσιν βεβλόμενοι σημήναι,
ἡμίονον γράφουσιν. αὕτη γὰρ φύσις στήθεσιν
ἔστι.

39. Quid mulam.

Sterilem volentes indicare mulierem, mulam pingunt. Hæc enim natura sterilis est.

μ'. Πῶς διλῶσι γυναῖκα γυνήσασαν
θήλεα βρέφη.

Γυναῖκα γυνήσασαν θήλεα βρέφη
πρώτως, βελόμενοι σημήναι, ταῦρον ἐπὶ
τὰ αἰστέρα νοῶντα ζωγραφεῖσιν, εἰ δὲ
ἄρρενα, πάλιν ταῦρον ἐπὶ τὰ δεξιὰ νοῶ-
ντα ζωγραφεῖσιν.

40. Quomodo mulierem, quæ infantes feminas pepererit.

Mulierem feminas primum infantes enixam significantes, taurum sinistrorsum spectantem pingunt. Mares vero, rursus taurum dextrorsum.

μά. Πῶς διλῦσι σφῆκες.

Σφῆκες βελόμενοι σημήναι, νεκρὸν ἵππον ζωρεφῶν. ἐν γὰρ αὐτῷ ὑποδαυνόντες πολλοὶ γίνονται σφῆκες.

51. Quomodo vespas.

Vespas designantes, cadauer equi
pingunt. Ex eo enim multæ pro-
creantur vespæ.

μβ. Πῶς δηλᾷσι γυναικα ἐκπι-
ζώσκειαν.

Γυναικα ἐκπιζώσκειαν βελομένοι ση-
μῆναι, ἵππον πατῆσαν λύκον ζωρα-
φῆσιν. ἔ μόνον γὰρ πατῆσαι τὸν λύκον ἐκ-
πιζώσκει ἢ ἵππος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴχθυος ἐκ-
πιτῆ

πατήση τὸ λύκος, ὅρα χεῖμα ἐκπ-
τρώσκει.

41. Quomodo mulierem
abortientem.

Abortientem mulierem signan-
tes, equam quae lupum conculcet,
pingunt. Non solum euim si lupum
calcarit, abortum facit equa, sed &
si lupi calcarit vestigium, abortit
protinus.

μζ'. Πῶς ἄνθρωπον ἰατρᾶοντα ἐοικέν
ὑπὸ χησιμῷ.

Ἄνθρωπον ὑπὸ χησιμῷ ἰατρᾶοντα
ἐοικέν.

ἑαυτὸν βελομένοι σιμῆνας, φάσαν κρα-
 τῆσαν φύλλον δάφνης ζωχραφῶσιν. ἐκεί-
 νη γὰρ ὅτε ἀρρώσει, φύλλον ἐπιτίθῃσι δάφ-
 νης εἰς τὴν νεοσσιανὴν ἑαυτῆς καὶ ὑγαίνῃ.

34. Quomodo hominem, qui sese
 responso ab oraculo acce-
 pto sanarit.

Hominem, qui se ipse ex oraculo
 pristinae sanitati restituerit, volen-
 tes innuere, palumbum pingunt lau-
 ri folium tenentem. Hic enim
 ubi morbo laborat, lau-
 ri folium in nidum
 suum inferens,
 conuale-
 scit.

μδ'. Πῶς κώνωπες πολλές.

Κώνωπες πολλές ὁπποῖτωντας βελο-
μενοι ζωγραφεῖται, σκόληνας γραφεῖν.
ἐν τόπων γδ γινώσκονται οἱ κώνωπες.

44. Quomodo culicum
copiam.

Excrescentem & aduentantem
culicum copiam exprimere cupien-
tes, vermes pingunt. Siquidem ex
his gignuntur culices.

μέ.

μέ. Πῶς αἴδρα μὴ ἔχοντα χολῷ
ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον.

Αἴδρα μὴ ἔχοντα χολῷ αὐτοφύῳς,
ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον γράφοντες,
πείθεσθαι ζωγράφῳσιν ἔχουσιν τὰ ὀπί-
δια ὁρῶν. ἐν ἐκείνοις γὰρ πῶς χολῷ
ἔχει.

45. Quomodo hominem qui quum
ex se biliosus non sit, ab altero
tamen bile commoueatur.

Hominem qui suapte natura bile
careat, sed eam ab altero suscipiat,

notantes, columbam pingunt dorso
erecto: illic enim bilem habet.

μς'. Πῶς ἀνθρώπον ἀσφαλῶς οἰκουῦ-
τα πόλιν.

Ἀνθρώπον ἀσφαλῶς οἰκουῦτα πόλιν
σημῆναι βελλόμενοι, αἰτὸν λίθον βασί-
ζοντα ζωγραφεῖσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἀπὸ θα-
λάττης, ἢ ἀπὸ γῆς λίθον ἐπαίρει, καὶ πύ-
θουσιν εἰς πλὴν ἰδίαν νεοσσιαν, διὰ τὸ
ἀσφαλῶς μένειν.

46. Quomodo hominem qui tuto
urbem incolat.

Vt hominem significant, qui tuto
urbem

174 Hori Apollinis

urbem habitat, aquilam pingunt,
quae lapidem gestet. Haec enim è
mari vel terra sublatum lapidem in
suum infert nidum, quo tutior sit
ac firmior.

μζ'. Πῶς αὖ ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ
ἰφ' ἑτέρας καταδιωκόμενον.

Ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ κατα-
διωκόμενον ὑπὸ ἰσχυρότερος, βελλόμενοι
σημῆναι, ὥπ' ἴα καὶ ἰππον ζωρᾶφῃσιν
αὐτὴ γὰρ ἰππίαται, ὅταν ἴδῃ ἰώπον.

47. Quomodo inferiorem imbecillio-
lioremq. hominem, quem alius,
persequatur.

Imbecillio-rem, hominem, quem
validior ac potentior insectetur, vo-
lentes designare, otidem & equum
pingunt. Haec enim equo conspecto.
protinus auolat.

μή. Πῶς ἄνθρωπον δηλοῖσι περσφάζον-
τα, τῷ ἰδὲ ἴῳ πάρονι ἢ μὴ
βοηθευμενον.

Ἄνθρωπον περσφάζοντα τῷ ἰδὲ ἴῳ
πα.

πάντων ἢ μὴ βοηθέμενον, θέλοντες δη-
 λῶσαι, σφιδόν καὶ γλαῦκα ζωγραφεῖσιν.
 ὅτος γὰρ διηρώμενος, πρὸς τὴν γλαῦκα
 τρέχει καὶ πρὸς αὐτὴν ὦν πρίζεται.

18. Quomodo eum qui ad suum
 patronum confugiens nul-
 lum tamen ab eo sen-
 tit auxilium.

Hominem qui ad suum patro-
 num confugiat, nec eius subleue-
 tur auxilio, monstrare cupientes,
 passerem & noctuam pingunt. Hic
 enim dum aucupum venatio-
 ne petitur, ad noctuam
 accurrit, a qua
 mox oppri-
 mitur.

6699

6699

μδ'. Πῶς αἰθρῶπον διλῆσιν ἀδενῇ καὶ
περπετδόμενον.

Αἰθρῶπον ἀδενῇ καὶ περπετδόμενον
βυλόμενοι σημήναι νυκτεῖδα ζωγραφεῖ-
σιν. ἐκείνη γὰρ μὴ ἔχουσα πτερὰ, ἰπταται.

49. Quomodo hominem qui quum
viribus non valeat, temere ta-
men aliquid suscipit, at-
que audacius se gerit.

Imbecillum hominem lasciuien-
em tamen & audacius aliquid mo-

M

lien-

lientem, quum monstrare voluerint,
vespertilionem pingunt. Hæc enim
etsi alas non habet, volare tamen
conatur.

γ'. Πῶς γυναιῖκα δηλᾶζουσαν, καὶ καλῶς
ἀνατρέφουσαν.

Γυναιῖκα δηλᾶζουσαν, καὶ καλῶς ἀνα-
τρέφουσαν βελλόμενοι ζωγραφεῖται, συζύγα
ζωγραφεῖσθαι, αὐτῇ γὰρ μόνη τῆς ἄλλων
πῆλυται, ὁδόντας καὶ μαθητὲς ἔχει.

50. Quomodo lactantem mulie-
rem, optimeq. nutrientem.

Mulierem lactantem ac bene nu-
trientem ubi pictura exprimere vo-
lebant, turturem pingebant. Sola
enim inter omnes volucres, hæc
dentes ac mammas habet.

να. Πῶς ἀνδρωπον κηλέμενον.
ὀρχήσεται.

Ἀνδρωπον δὲ ὀρχήσεως καὶ ἀυλητικῆς
κηλέμενον βελόμενοι σημήναι, τρυγόναι
ζῶντα φέσιν. αὐτὴ γὰρ ὑπὸ ἀλλῆ καὶ ὀρχί-
σεως αἰσθάνεται.

§ 1. Quomodo hominem qui tripudio capiatur ac demulceatur.

Hominem saltatione tibiatarumq. cantu gaudentem notantes, turturum pingunt. Haec siquidem tibia ac saltatione capitur.

νβ'. Πῶς αἰνῶπον μουσικόν.

Αἰνῶπον δὲ μουσικόν, ὃν τελευτῶν
βυλόμενοι σημῆναι, τέληα ζωγραφῶσιν.

ἔπος γὰρ διὰ τῆς σωματικῆς λαλῆς, ἀλλὰ
διὰ τῆς ῥάχεως φθεγγόμενος, καλὸν μέ-
λος αἰεῖδῃ.

52. Quomodo sacris initiatum
hominem.

Rebus sacris ceremonijsq. addi-
ctum significantes, cicadam pin-
gunt. Haec enim non ore, sed dorso
resonans, pulcherrimum edit dul-
cissimumq. concentum.

γ'. Πῶς βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἑ-
λεοῦντα τοῖς παίσμασι.

Βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἑλεοῦντα

ἡ σοσιαὶν
ὑψηλότε-
ρος

ἐν τοῖς θαύμασι βελλόμενοι σιμῶνα
ἀετὸν ζωραιοῦσιν. ἔτος γὰρ ἐν τοῖς ἐρη-
μοῖς τοποῖς ἔχει τὴν * νοοσιαν, καὶ * ὑψη-
λότερον πάντων τῶν πετφνῶν ἰπῆαται.

53. Quomodo seorsum agentem
regem, nec subiectorum lapsi-
bus veniam dantem.

Regem qui solitudine gaudeat,
quiq. errata non condonet, si velint
significare, aquilam pingunt. Hæc
enim desertis in locis nidum
sibi construit, subli-
miusq. ceteris
volucris
volat.

Ω

ιδ'. Πᾶς ἀποκατάσασιν πολυ-
χρόνιον.

Ἀποκατάσασιν ὃ πολυχρόνιον βελο-
μενοι σημήναι, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζω-
γραφεῖσιν. ἐκείνος γὰρ ὅτε γυνᾶται, ἀπο-
κατάσασις γίνεται περιγμάτων. γυνᾶται
ὃ τοιούτῳ βόπῳ. ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ
φοίνιξ ῥήσῃ ἐαυτὸν ὅτι τὴν γλῶσσαν καὶ ὀπίω
ἐκ τῆς ῥήγματος λαμβάνει, καὶ ἐκ τῆς ἰχθύος
τῆς καταρρέοντος, [διὰ τῆς ὁπῆς] ἄλλος
γυνᾶται. ὅπως τε ἅμα * τῇ περοφυῇ- πρὸς περο-
σει, συὲν τῷ πατρὶ πορεύεται εἰς τὴν φυῇσαι.
ἡλίε πάλιν τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὠρεγενό-

μενος ἐκείνῳ τῇ ἡλίου ἀνατολῇ, ἐκείσε
τελευτᾷ. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τὸ παῖδος,
ὁ νεοσσὸς πάλιν ὅπῃ τὴν ἰδίαν πατρίδα
ἄπεισιν. οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου, τὸν
τὸν ἀποθανόντα φοίνικα δάπησι.

54. Quomodo diuturnam rerum
instaurationem.

Instaurationem autem diuturnam
& quæ post multa fiat sæcula, vo-
lentes indicare, phœnicem auem
pingunt. Hic enim dum nascitur,
rerum vicissitudo fit & innouatio.
Signitur autem hunc in modum;
Iam iam moriturus phœnix in ter-
ram sese summo impetu proiicit,
vnde & vulnus accipit. Ex sanie ve-
ro vulneris defluente alius gi-
gnitur, qui simul ac pennæ ei natæ
sunt cum patre Heliopolin, quæ in
Aegypto est, proficiscitur: quo quū
peruenerit, pater illic, simul ac Sol
ortus est moritur: post cuius mor-
tem

tem pullus in suam redit patriam.
At phoenicem hunc vita functum
Aegiptij sacerdotes sepulturæ man-
dant.

ἦ. Πῶς φιλοπάτορα.

Φιλοπάτορα βελομένοι σημήναι ἀν-
δρωπον, πελαργὸν ζωγραφεῖσιν. ὑπὸ
γὰρ τῆς φωνησάντων κηρυαφείας, ἐχέει-
ζεται τῆς ἰδίων πατέρων, ἀλλ' ἄρρα-
μένει αὐτοῖς ἀχρεῖς ἐχάτα γήρας, δε-
ρυπείαν αὐτοῖς ἀπονέμων.

55. Quomodo patris amantem.
Patris studiosum hominem in-
nuen.

nuentes, ciconiam pingunt. Haec enim a parentibus enutrita numquam ab ipsis seiungitur, sed ad extremum usque senium vna permanet, pietatem ipsis obseruantiamq. rependens.

γς'. Πῶς τέκνα δηλῶσιν ὅτι βελάοντα
ταῖς μητέραςιν.

Τέκνα ὅτι βελάοντα ταῖς μητέραςιν
σημῶναι βελόμενοι, ἔχιδναν ζωγραφίσιν.
αὕτη γὰρ ἐν τῇ * ἔπίκτεται, ἀλλ'
ἐκβιβρώσκουσα τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς
ἐκπορεύεται.

ισ. λείπει
ὡδυσόη.

65. Quomodo liberos matribus
insidiantes.

Liberos matri insidiantes vt de-
monſtrent, viperam pingunt. Nam
hæc non iuxta cæterorum animan-
tium naturam in lucem editur, ſed
ex eſo diſruptoq. matris vtero prodit.

νζ. Πῶς ἀνδρῶπον δηλῶσιν ὑπὸ κα-
τηρείας λοιδοριέεσσι καὶ
ἀδελνήσαντι.

Ἀνδρῶπον ὑπὸ κατηρείας, λοιδορή-
δόντα καὶ * ἀδελνήσαντα ἐντεῦθεν βε- νοσήσεται.
λόμει.

ἀόμενοι σημῆναι, βασιλίσκον ζωγραφεῖ-
σιν. ἐκείνον γὰρ τὸς πλησιάζοντας τῷ
ἑαυτῷ φυτόματι φονδαίει.

57. Quomodo hominem qui ab ac-
cusatore conuicijs affectus, mor-
bum inde contraxerit.

Hominem qui ex accusatore
conuicijs affectus in ægritudinem
inciderit, significare cupientes, ba-
filiscum pingunt. Hic enim propius
accedentes afflatu suo perimit.

νή. Πῶς αἰθρῶπον ὑπὸ πυρὸς
καύμενον.

Αἰθρῶπον ὑπὸ πυρὸς καύμενον βα-
λόμε-

λόμενοι σημήναι, σαλαμάνδραν ζωχα-
φῆσιν. αὕτη γὰρ ἐκαστέρᾳ τῇ κεφαλῇ
ἀναίρει.

§ 8. Quomodo hominem qui

igne vratur.

Hominem qui igne comburatur
dum significant, Salamandrom pin-
gunt. Haec enim utroque capite
interimit.

Πῶς αὖ ἄνθρωπον τυφλόν, ὃς ὡς
ἄνθρωπον τυφλόν βελομένοι σημή-
ναι, ἀσπάλαγα ζωχαφῆσιν. ἐκείνος γὰρ
ὀφθαλμοὺς ἐκέρχει, ὅτε ὄσῃ.

59. Quomodo cæcum hominem.

Cæcum significantes, talpam pingunt, qui neque oculos habet, neque omnino videt.

ξ'. Πῶς ἀπερίτον αἰῶνατον.

Αἰῶνατον ἀπερίτον βελλόμενοι σημή-
να, μύρμηκα καὶ πτερόν νυκτείδος ζω-
γραφοῖσι, διότι πτερόνων τῆς πτερῶν εἰς
τὴν νεοσταν τῆς μυρμηκῶν, ὁ ἀπερί-
χεται αὐτῶν τις.

60 . Quomodo hominem qui do-
mi sese continet.

Hominem qui domo non exeat
significantes, formicam simulq. pen-
nas vespertilionis pingunt. Huius
enim pennis ad formicarum nidos
admotis, nulla ex ipsis egreditur.

ξά. Πῶς ἀνδρωτον διὰ τῆς οἰκείας
ἐξωλείας βλαπτόμενον.

Ἀνδρωπον διὰ τῆς ἰδίας ἐξωλείας
βλαπτόμενον σιμῆνας βελομένοι, κά-
πορα ζωγραφεῖσιν. σκῆνος γὰρ καταδιω-
κόμε-

κόμενος, εἰς τὴν ἀγρὰν τὰς ἰδίους δαί-
μους ἀποσπῶν ῥίπτει.

61. Quomodo hominem qui sibi
ipse damni ac perniciiei
autor sit.

Eum qui proprio & a se illato
damno laedatur, volentes signare,
castorem pingunt. Hic enim quum
se venatione peti videt, suos testes
euulsos in praedam obiicit

ξβ'. Πῶς ἀνθρώπου κληρονομηθέντα
ὑπὸ μεμισημένων τέκνων.

Ἀνθρώπου κληρονομηθέντα ὑπὸ με-
μῖσιν.

μισημένους τέκνους βεβλόμενοι σημῆναι, πίδηκον ἔχοντα ὀπίσσω ἕτερον μικρὸν πίδηκον ζωγραφεῖσιν. σκῆνος γὰρ γυνῶν δύο πιδήκους. καὶ τὸν μὲν ἕνα αὐτῶν φιλεῖ λίαν, τὸν δὲ ἕτερον μῖσει. ὃν δὲ φιλεῖ, ἐμπεριπαθεὶν βασίζων φονεύει. ὃν ὁ μισεῖ, ὁππότεν ἔχει, καὶ σκῆνος σκτρεῖται.

62. Quomodo hominem qui sibi inuiso filio haereditatem reliquerit.

Hominem cuius bonis inuisus filius successerit, innuentes, sinum pingunt, retroq. paruum alterum. Is enim quum geminos pariat, ex his alterum supra modum diligit, alterum odit. Quem autem diligit, ante se assidue gestans, suffocat. At quem odit, retro habet, & deinceps educat.

ξγ'. Πῶς ἀνδρωπον τὰ ἴδια ἐλαπώ-
ματα κρύπτοντα.

Ἀνδρωπον τὰ ἴδια ἐλαπώματα κρύ-
πτοντα βελόμενοι σημήναι, πίδακον ὀ-
ρουῶντα ζωχαφῶσιν. ἔτος γὰρ ὀρέων κρύ-
πτει τὸν ἴδιον ἔρον.

63. Quomodo hominem lapsus
suos tegentem.

Quum notare eum volunt qui de-
licta aut errata sua occultet, finium
meientem pingunt. Hic enim me-
iens urinam occulit.

ξδ'. Πῶς τινὰ κτ' τὸ μᾶλλον
ἀκρόντα .

Τινὰ ὃ κτ' τὸ μᾶλλον ἀκρόντα θέ-
λοντες σημῆναι , αἶσα ζωγραφῆεν . αὐ-
τὴ γὰρ ἀναπνεῖ διὰ τῆς ῥωθῶνων , καὶ τῆς
ὠτῶν .

64. Quomodo eum qui auditu
plus valeat .

Eum qui acutius audiat volentes
innuere , capriam pingunt , quae &
naribus , & auribus respirat atque
audit .

N

2

ξε'.

ξέ. Πῶς ἄσατον.

Τινὰ δὲ ἄσατον καὶ μὴ μένοντα ἐν ταυ-
τῷ, ἀλλ' ὅτε μὲν ἰχυρὸν καὶ δραστὴν, ὅτε δὲ
ἀδυνάτη καὶ δειλὴν βυλόμενοι σιμῆναι,
ὑαίναυ ζῳγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ὅτε μὲν ἄρ-
ρίων γίνεται, ὅτε δὲ θήλεια.

65. Quomodo instabilem.

Instabilem quempiam, neque in
eodem persistentem statu, sed mo-
do robustum & audacem, modo
vero

vero imbecillum ac timidum volentes designare, hyaenam pingunt. Hæc enim modo mas est, modo femina.

ξς'. Πῶς ἀνδρωπὺν ὑπὸ ἐλαπτόνων
ἡπώμενον.

Ἀνδρωπὺν ὃ ἡπώμενον ὑπὸ [τῶν]
ἐλαπτόνων βελομένοι σημεῖναι, δύο δέρ-
ματα ζωγραφῶσιν, ὧν τὸ μὲν ὑαίνης ὅτι,
τὸ ὃ ἄλλο παρδάλεως. εἰὰ γὰρ ὁμῶς τεθῇ
τὰ δύο ταῦτα δέρματα, τὸ μὲν τῆς παρ-
δάλεως ὑποβάλλει τοὺς τρίχας, τὸ δὲ ἄλ-
λο ὃ.

66. Quomodo eum qui ab inferioribus victus sit.

Eum qui inferiori & inualidiori cesserit, quum innuere volunt, geminas pelles pingunt; hyaenæ vnā, alteram pardi. Hae enim si simul iungantur: pardi quidem pellis pilos abiicit, altera non item.

ξζ. Πῶς ἀνδρῶπον τὸ ἰδίῳ ἐχθρῷ.

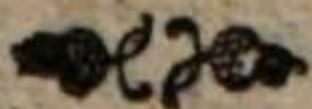
δειγνύμενον, ἢ νικώμενον.

Ἀνδρῶπον τὸ ἰδίῳ ἐχθρῷ δειγνύμε-

γεν διλουῦτες , ὕαιναν ἐπὶ τὰ δεξιά
 σρεφομένῳ ζωγραφῶσιν . ἐὰν ὅ νικώμε-
 νον , ἀνάπαλιν ὅπῃ τὰ ἀεισερό σρεφομέ-
 νῳ ζωγραφῶσιν . αὕτη γὰρ διωκομένη ἐὰν
 ὅπῃ τὰ δεξιά σραφῇ , ἀναίρει τὸν διώκον-
 τα . ἐὰν ὅ ὅπῃ τὰ ἀεισερό , ἀναίρεται
 ὑπὸ τοῦ διώκοντος .

67. Quomodo hominem inimico
 superiorem , vel inferiorem .

Eum qui inimico superior euase-
 rit , monstrantes , hyaenam ad dex-
 tram versam pingunt ; rursus ean-
 dem sinistrorsum , victum indicantes.
 Haec enim quum ab aduersario inua-
 ditur , si ad dexteram deflexerit ,
 insequentem interimit ;
 si ad sinistram , ab
 eodem peri-
 mitur .

ξή . Πῶς αἰνῶπτον παρελθόντα τὰς
ἐπενεχθεΐσας αὐτῷ συμφο-
ρὰς ἀφόβως .

Αἰνῶπτον παρελθόντα τὰς ἐπενε-
χθεΐσας αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως ἄχει δα
νάτῃ βελλόμενοι δηλῶσαι, δέρμα ὑαίνης
ζωγραφεῖσιν . ἐὰν γὰρ τις τὸ δέρμα τῷτο
παιβάλληται, ἢ παρέλθῃ διὰ πινῶν ἐχ-
θρῶν, ἢ μὴ ἀδικηθήσεται ὑπὸ πινός,
ἀλλὰ παρέρχεται ἀφόβως .

68. Quomodo eum qui intrepide
oblatas sibi pertulerit
calamitates.

Eum qui ad extremum vsque
vitæ spiritum omnes, in quas inci-
dit calamitates, æquo & constanti su-
perarit animo, si velint monstrare,
pellem pingunt hyænae. Hac enim
succinctus quis, etsi per medios ho-
stes feratur, intrepidus illaesusq.
praeteribit.

ΞΘ'. Πῶς αὐτῶν πον διαδέντα τοῖς
ἰδίοις ἐχθροῖς.

▲ Ἰδῶν πον διαδέντα ὑπὸ τῶν ἰδίων
ἐχ-

ἐχθρῶν , καὶ μὲν ζῆμίας μικρὰς ἀπὸ πάλαι
 γῆντα βελλόμενοι σημήναι, λύκον ζωγρο-
 φῶσιν , ἀπολέσωντα τὸ ἄκρον τῆς ὄρεως .
 ἔπος [γὰρ] μέλλων θηρὰ εἶδεν , ἀποβάλλ-
 αει τὰς τρίχας καὶ τὸ ἄκρον τῆς ὄρεως .

69. Quomodo hominem ab hosti-
 bus oppressum .

Circumuentum oppressumq. ab
 hostibus , & qui minimo damno
 sese discrimine exemerit , indicare
 volentes , lupum pingunt , amissa
 extrema cauda. Hic enim a
 venatoribus indagandus,
 pilos extremamq.
 caudam re-
 secat .

ὅ. Πῶς ἀνδρῶπον φοβέμενον τὰ ὅτι
 συμβαίνοντα αὐτῷ ἐν τῷ
 ἀφανῆς.

Ἀνδρῶπον φοβέμενον τὰ ὅτι συμβαί-
 νοντα αὐτῷ ἐν τῷ ἀφανῆς βεβημένοι ση-
 μῆναι, λύκον ἢ λίθον ζῶντα φέσιν. ο-
 τος γὰρ ὅτε σίδηρον, ἢ τε ῥάβδον φοβεῖται,
 ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέλῃ εἰάν τις περσ-
 εῖψῃ τὸ τῷ λίθον, δίδεσκει αὐτὸν πρὸς-
 μενον ἢ ὅπερ αὖ πληγῇ τῷ λίθῳ ὁ λύ-
 κος, σκώληκας ἐν τῇ πληγῇ ἀναφέρει.

71. Quomodo hominem ea timen-
tem quæ sibi ex improuiso, oc-
cultaq. quadam ratione
contingunt.

Eum qui discrimina timeat sibi ex
insperato occultoq. obiecta, quum
monstrare voluerint; lupum ac la-
pidem pingunt. Hic enim neque si-
bia ferro neque a virga sed a lapide
dumtaxat timet. Nimirum si quis in
eum lapidem coniecerit, conster-
natum illico deprehendet. & vbi-
cumque lapis ei vulnus infli-
xerit; ibi succrescere
solent pullulareq.
vermes.

εά. Πῶς αὖθρῳπον ὅπῃ θυμῷ, στωφρονι-
δέντα ὑπὸ πυρὸς.

Αὖθρῳπον ὑπὸ πυρὸς στωφρονιδέντα,
ἢ ὅπῃ θυμῷ, θέλοντες δηλοῦσαι, λέοντες
ἢ δ᾽ αἰδῶς ζωγραφεῖσιν. ὃ δὲν γὰρ ἄλλο φε-
ρεῖται ὁ λέων, ὡς τὰς ἀνῆυμένους δ᾽ αἰδῶς.
ἢ ὑπὸ ὃ δὲν ὅς δαμάζεται ὡς ὑπὸ τῷ πυρὶ.

71. Quomodo hominem ab ira-
cundia igne castigatum.

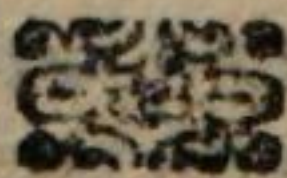
Hominem igne castigatum, idq.
ob furorem, volentes monstrare,
leo-

leones & faces pingunt. Nihil enim
æque timet leo, atque accensas fa-
ces, nullaq. magis re domatur,
quam his.

οβ' Πῶς ἄνθρωπον πυρέττοντα, καὶ ὑφ'
ἑαυτοῦ δερσπιδέτα.

Ἀνθρωπον πυρέττοντα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ
δερσπιδέντα βυλόμενοι δηλώσαι, λέ-
οντα ζωγραφεῖσι πίθηκεν βύζοντα. ὁ κείνος
γὰρ εἰάν πυρέξῃ, φαγὼν πίθηκον ὕμαίνει.

72. Quomodo febricitantem hominem, qui sibi ipse medeatur.

Eum qui feбри laborans seipse curet, monstrantes, Leonem pingunt, qui simiam voret. Is enim febre correptus, si simiam vorarit, protinus conualefcit.

ογ'. Πῶς ἀνδρωπον σωφρονιζέτα ὑπὸ
τῆς ἐρώλυ ἰξωλείας.

Ἀνδρωπον ὑπὸ ἰξωλείας τῆς ἐρώλυ
ἕτερον σωφρονιζέντα βυλόμενοι δηλώ-
σαι, ταῦτον ζωγραφεῖται ἀεὶ δεδεμένον
ἀγριο-

ἀγχιουσκέα. ἔτος γὰρ ὅταν ὀργᾷ, δεσμεύ-
ται ἀγχιουσκή. καὶ ἡμερεύει.

73. Quomodo hominem prioribus
damnis & calamitatibus admo-
nitum ac emendatum.

Eum qui ex ijs in quas paulo an-
te inciderit calamitatibus postea
modestior euaserit, si innuere velint,
taurū pingunt caprifico reuinctū. Is
enim si ferociat; caprifico ligatus
mansuescit.

αδ'. Πῶς αὖ ἄνθρωπον σεφροσύνῃ ἔχον-
τα δ' ἀμετάβλητον.

Ἀνθρώπον σεφροσύνῃ ἔχοντα δ'
μέτα-

μετάβλητον, καὶ μὴ σταθερόν, βεβλόμενον
σημῆναι, πῦρον ζωγραφῶσι δεξιόδεμέ-
νον τὸ δεξιὸν γένυ. τὸτον γὰρ εἰς δῆσιν
πρὸ δεξιῶ γνάπ, καρποδέσμιον πρὸς
κολυδοῦντα εἰρήσεις.

74. Quomodo hominem necdum
certa stabiliq. temperantia
praeditum.

Dubiae parumq. stabilis tempe-
rantiae hominem volentes ostende-
re, taurum pingunt dextro genu
alligatum. Hunc enim si dex-
tro genu vinxeris; iun-
cturam pedis con-
sequi depre-
hendes.

θε. Πᾶς ἀνδρῶπον περβάτων ἢ αἰγῶν
φθοροῖκον.

Ἀνδρῶπον περβάτων ἢ αἰγῶν φθο-
ροῖκον βελλόμενοι σημῆναι, αὐτὰ τὰ ζῶα
χερσὶ τρώγοντα κόνυζαν. ταῦτα γὰρ
φαγόντα κόνυζαν, ἀποδυνήσκει δὲ ἡ κα-
ταχέδεντα.

75. Quomodo domesticum ouium
& caprarum macatorem.

Eum qui macandis ouibus & ca-
pris

pris domum exhaurit & perdit, volentes significare, ea pingunt animalia conyza vescentia. Hanc enim herbam ubi pasta fuerint, siti detenta pereunt.

ος'. Πῶς ἀνδρῶπον τρώγοντα
δηλῶσιν.

Ἀνδρῶπ. τ. τρώγοντα βελομένοι σημη-
ται, κροκόδειλον ζωγραφεῖσιν ἔχοντα τὸ
σῶμα ἀνεωγμένον. ἔπος γὰρ.

76. Quomodo hominem eden-
tem innuunt.

Vescentem hominem significan-
tes, pingunt crocodilum ore aper-
to. Hic enim *

οζ'. Πῶς αἴτια αἰσθητοῦ καὶ ἀνεργ-
ητον σημαίνουσιν.

Αἴτια αἰσθητοῦ καὶ ἀνεργητον
ἐκλόμενοι σημαίνει, κροκόδειλον ἔχοντα
ἵβρωσ πᾶν ὅτι τῆς κεφαλῆς ζωο-
φύσι

φῶσι . τὸ τε γὰρ ἐκ τῆς ἰβέως πτερῶ διγῆς ,
ἀκίνητον [αὐτὸν δ' εἰσὶς] .

77. Quomodo rapacem & inertem .

Rapacem simul & pigrum inertemq. hominem significant, crocodilum pingentes, qui ibis pennam in capite habeat . Hunc enim si ibis penna tangas , immotum deprehendes .

οἷ . Πῶς γυναικα κινήσαν ἅπαξ .

Γυναικα κινήσαν ἅπαξ βελόμενοι

214 Hori Apollinis.

σημῆναι, λέειναν ζωγραφῶσιν. αὕτη
ἡ δὲ δὲ κωίσκει.

78. Quomodo mulierem semel
enixam.

Semel enixam mulierem signifi-
cant leænā pingentes. Hæc enim
bis vterum non fert.

οθ'. Πῶς ἀνδρωτον γυνηδέντα κτ'
πλὴν ἀρχὴν ἀμορφον,

Ἀνδρωπον ἀμορφον γυνηδέντα κτ'
πλὴν

τὴν ἀρχὴν, ὕστερον δὲ μορφωθέντα βε-
λόμενοι σπέρμιναι, ἀκτον ἐγκυμονῶσαν
ζωοποιεῖσιν. αὕτη γὰρ αἷμα σπασσάμε-
νον καὶ πεπηλὸς πῖνται. ὕστερον δὲ τὸ
δαλπύμενον ἐν τοῖς ἰδίοις μηροῖς δια-
τυπᾶται, καὶ τῇ γλώττῃ λήχόμενον τε-
λείεται.

79. Quomodo hominem primo
rudem, informemq. editum.

Hominem qui initio quidem
informis natus sit, sed postea for-
mam acceperit, innuunt, depicta
ursa prægnante. Hæc nanque san-
guinem primo condensatum &
concretum parit: hunc postea suis
fouens foemoribus, efformat, lin-
guaq. lambens perficit.

π'. Πῶς ἀνδρῶπον ἰχυρὸν, καὶ τῆς συμ-
φερόντων ὁσφραντικόν.

Ἀνδρῶπον ἰχυρὸν, καὶ τῆς συμφερόν-
των ὁσφραντικόν βελομένοι σημήναι,
ἐλέφαντα ζωγραφῶσιν, ἔχοντα πύλινον περ-
βοσκίδα. ὁ κείνος γὰρ τούτῃ ὁσφραίνεται,
καὶ κρατεῖ τῆς περσσιπῆόντων.

80. Quomodo robustum hominem,
quæq. e re sua sint sub-
olfacientem.

Eum qui simul & viribus & in-
genio

genio valeat ad ea dignoscenda,
quæ utilia sint, volentes significare,
elephantum pingunt cum sua pro-
bolcide. Hac enim odoratur, & in-
cidentia consequitur.

πά. Πῶς ἀνδρῶπον βασιλέα φάγοντα
μωρίαν ἢ ἀφροσύνην.

Ἀνδρῶπον βασιλέα φάγοντα μωρίαν
ἢ ἀφροσύνην βελομένοι σημεῖναι, ἐλέ-
φαντα καὶ κριὸν ζωγραφεῖσιν. ὁ κείνος γὰρ
διωγὼν τὸν κριὸν φάγει.

81. Quomodo regem a stultitia
imprudentialq. abhorrentem
Regem qui summo studio stulti-
tiam fugiat atque imprudentiam, si-
gnificant, elephantum & arietem si-
mul pingentes. Ille enim viso arie-
te fugit.

πβ' Πῶς βασιλέα φάροντα φλύαροι
ἀνδρῶπον.

Βασιλέα φάροντα φλύαροι ἀνδρῶπον
βυλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγρα-
φοῖσι μετ' χοίρε. ἐκείνος γὰρ ἀκέων φωνῆς
χοίρε φάγει.

81. Quomodo regem qui nugato-
rem auerfetur.

Regem qui nugacem vitet homi-
nem, significant, elephantem cum
porco pingentes. Is enim voce por-
ci audita, aufugit.

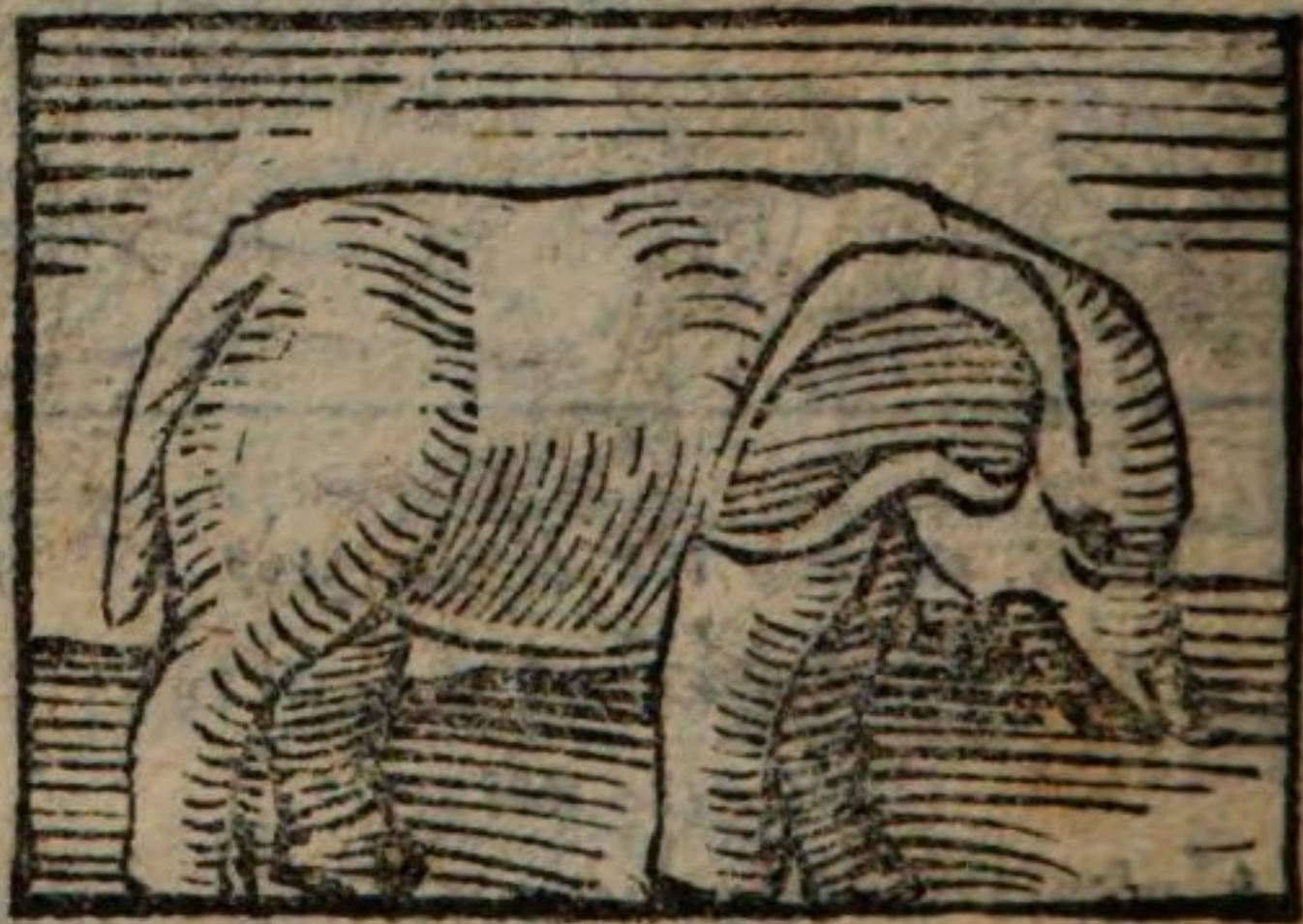

π'. Πῶς αἰνῶπον ὁξυὸν μὲν καὶ τὴν
κίνησιν, ἀσκέπῳς ὅ καὶ ἀνοή-
τως κινέμενον.

Αἰνῶπον ὁξυὸν μὲν καὶ τὴν κίνησιν,
ἀσκέπῳς ὅ καὶ ἀνοήτως κινέμενον βελο-
μενοὶ σημῆναι, ἑλαφὸν καὶ ἔχιδνα, ζω-
γραφεῖν. ἐκίνη γὰρ ὁρῶσι τὴν ἔχιδνα
φάγει.

83. Quomodo hominem qui ce-
riter quidem, sed inconsulto
inconsiderateq. mo-
ueatur.

Eum significantes qui agilis sit &
velox, sine iudicio tamen ac ra-
tione feratur, ceruum depingunt,
& viperam. Hac siquidem conspe-
cta, temere in fugam vertitur cer-
uus.

οἰκίας τοῦ
φῆς

πδ'. Πῶς αὐτῶν πρὸς τὴν
*ιδίαν ταφῆς.

Αὐτῶν πρὸς τὴν ιδίαν τα-
φῆς

φῆς βυλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα ζω-
γραφῶσι κατορύποντα τὰς ἰδίαις ὀδόν-
τας. τέττα γὺ πρὸς τὰς λαβὰν κατο-
ρύπει.

84. Quomodo hominem qui suæ
prospiciat sepulturæ.

Vt denotent eum qui de sua so-
licitus est sepultura, elephantem
pingunt suos dentes defodientem.
Hos enim ubi exciderint acceptos
in terram condit.

πῆ. Πῶς ἀνδρῶπον ζήσαντα τέ-
λειον βίον.

Ἀνδρῶπον ζήσαντα τέλειον βίον θέ-
λοντες

λοντες διλωται , κορώνται ὑποδουλῶσαι
 ζωρεαφῶσιν. αὐτῇ γὰρ ζῆ ἑκατὸν ἔτη κατ'
 αἰγυπῆϊας. τὸ δ' ἔτος κατ' Αἰγυπῆϊας τετ-
 τάρων ἐνιαυτῶν.

85. Quomodo hominem qui
 plenam iustamq. ætatem
 vixerit .

Eum qui iustam hominis ac legi-
 timam vixerit ætatē , volentes mon-
 strare, cornicem mortuam pingunt.
 Hæc enim centum iuxta Aegyptio-
 rum morem computatis annis vi-
 vit. Constat autem Aegyptia-
 cus annus quatuor vici-
 tatis & com-
 munibus
 annis.

πς' Πῶς ἀνθρώπον ἐαυτῷ κρύπτοντα
κακίαν .

Ἀνθρώπον ἐμφωλδόντα ἐαυτῷ κα-
κίαν , κὺ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν , ὥστε μὴ
γνωθῆναι τοῖς ἰδίοις , θέλοντες σιμῆ-
ναι , πάρδαιιν ζωγραφῶσιν . αὕτη γὰρ
κρύφα τὰ ζῶα θερδῶει , μὴ συλχωρῶσα
τὴν ἰδίαν , * ὅσμι μὲν ἀφίέναι κατὰ δὲ αὐτῶν
κλυῶσαν τῶν ἄλλων ζώων .

86. Quomodo hominem qui
suum scelus ac maleficium
tegit.

Designantes hominem qui scelestum suum ac malignum occultet animum, ne a suis noscatur, pardum pingunt. Hic siquidem clanculum alia persequitur animantia, nec finit impetum ac pernicitatem innotescere, qua in illis persequendis utitur.

πζ'. Πῶς αἰνῶνται ἔξαπατώμενον
διὰ κολακείας.

Αἰνῶνται ἔξαπατώμενον διὰ κολα-
κείας

κείας βυλόμεναι σημήναι, ἑλαφον μὲν
αὐλετὸς ἀνδρῶν ζῶντα φῶσιν. αὕτη γὰρ
θηρ δ' ἐστὶ ἀκέκασα ἡδία συνείσματα ἀ-
δοντων, ὡς κατακληιδύς ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

87. Quomodo hominem adulatione
ne deceptum.

Eum qui assentatione captetur,
inucentes, ceruum cum tibicine
pingunt. Is enim dum suauissimum
audiens canentium modulatum, in-
genti veluti demulcetur voluptate,
facile in venatorum manus inci-
dit.

πή. Πῶς προγινώσκουσιν δ' καρπίας οἶνον.
 Προγινώσκουσιν δ' καρπίας οἶνον βελομένοι
 σημήναι, ἐπὶ τα ζωγραφοῦσιν, ἐκείνος γὰρ
 εἰς τὸ πρὸς τὴν καρπίας τῆς ἀμπέλων κράζης
 δ' οἰνίαν σημαίνει.

88. Quomodo præfagium copiosæ
 vindemiæ.

Præfagium copię vini significantes,
 v pupam pingunt: quæ si ante
 vitium tempus ceciderit, in signem
 vini bonitatem: simul & copiam
 præenunciat.

π θ'. Πῶς ἀνδρῶπον, ὑπὸ σαφυλῆς
βλαβέντα.

Ἀνδρῶπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα,
καὶ ἑαυτὸν δερσπλέοντα βολόμενοι ση-
μῆναι, ἔποπα ζωγραφεῖσιν, καὶ ἀδίαντον
πρὸ βοτάνῳ. ἔτος γὰρ βλαβεῖς ὑπὸ σα-
φυλῆς, ἀδίαντον ἀποτιθέμενος εἰς τὸ
ἑαυτῷ σῶμα φειοδ' ἔεται.

89. Quomodo hominem, cui vuac
efus nocuerit.

Vuac esu laesum & sese curantem

P

2

rotan-

notantes, vpupam pingunt, & adiantum herbam. Haec enim si vua comesta laesa fuerit, adiantum ori inferens, certo decurso spatio, pristinam recipit valetudinem.

Ἡ. Πῶς αἰνῶπον ἐαυτὸν φυλάττοντα
ὑπὸ ὀπιβελῆς ἐχθρῶν.

Αἰνῶπον ὑπὸ ὀπιβελῆς ἐχθρῶν ἐαυ-
τὸν φυλάττοντα βελλόμενοι σημήναι, γέ-
γονον γρηγορεῖσαν ζωρεφῶσιν. αὐταὶ γὰρ
ἐαυτὰς φυλάττει γρηγορεῖσαι κατ' ὄρεδι-
νοι ἐν πάσῃ τῇ νυκτί.

90. Quomodo hominem sibi ab
hostium inimicorumve in-
fidijs cauentem.

Sibi ab aduersariorum infidijs ca-
uentem quum volunt significare ;
gruem vigilantem pingunt . Hae
enim hoc se ipsas praesidio custo-
diunt tota nocte, per vices, excubias
agentes.

Ἡά Πῶς γέροντα ὑπὸ λιμῷ ἄπο-
δανόντα .

Γέροντα ὑπὸ λιμῷ ἄποδανόντα δέ-
λοντες δηλῶσαι, αἰετὸν ὅτι κεκαμμένον

P 3 ἔχον-

ἔχοντα τὸ ῥάμφος ζωγραφεῖσιν. ἐκείνους
 γὰρ γηρόσκων ἀποκρίμπεται τὸ ῥάμφος
 αὐτῶ, καὶ λιμῶ ἀποθνήσκει.

91. Quomodo senem fame
 enectum.

Senem qui fame perierit, volen-
 tes monstrare, aquilam pingunt
 aduncum rostro. Huic enim sene-
 scenti aduncum fit rostrum, itaque
 inedia perit.

αβ'. Πῶς ἀνδρῶπον ἐν κινήσει καὶ θυμῷ
 διάγοντα.

Ἀνδρῶπον αἰὲς ἐν κινήσει καὶ θυμῷ
 διά-

διάγοντα καὶ μήτε ἐν τῇ τρέφεσθι ἡσυχά-
ζοντα βυλόμενοι σιμῆναι, κοράντης γε-
ρασὺς ζωγραφεῖσιν. αὕτη γὰρ ἰπταμένη πέ-
φει τὰς νεοσὰς.

91. Quomodo hominem in perpe-
tuo motu atque animi agita-
tione degentem.

Eum qui in assiduo motu & ani-
mi contentione usq; adeo verfetur,
vt ne vefcens quidem quiescat,
significantes, cornicis pul-
los pingunt. Haec

enim etiam vo-
lans pullos
pascit.

93. Πῶς ἀνδρῶπον εἶδ' ὅτα
μετέωρα.

Ἀνδρῶπον εἶδ' ὅτα τὰ μετέωρα θέλον-
τες σημῆναι, γέρανον ζωγραφεῖσιν.
ἐκείνος γὰρ ὑψηλῶς πάνυ ἵππεται, ἵνα
θεάσῃται τὰ νέφη, μὴ ἄρα χειμάζῃ, ἵνα
ἐν ἡσυχίᾳ διαμένη.

93. Quomodo hominem sublimium
rerum peritum.

Eorum quæ in sublimi gignuntur
gnarum significantes, gruem volan-
tem

tem pingūt. Illa enim alte admodum
volat, ut nubes e proximo conspi-
ciat, neque tempestate agitetur, at-
que ita altam agat quietem.

Ἡδ'. Πῶς αὖθρῳπον ὑποταζάμενον τὰ
ἴδια τέκνα δι' ὑποείαν.

Αὖθρῳπον ὑποταζάμενον τὰ ἴδια τέκ-
να δι' ὑποείαν βελλόμενοι σημήναι, ἰέρει-
α ἐσκύμονα ζωγραφεῖν. ἐκείνος γὰρ
τίκτων βία ὧα, τὸ ἐν μόνον ὅτι κέκεται
καὶ βέρεται, τὰ δ' ἄλλα δύο κλάσιν: τὸ τοῦ
ποιεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὰς
ὄνυχας ἀπολύειν, καὶ ἐντεῦθεν μὴ δυνά-
σθαι τὰ τρία βρέφη τρέφειν.

94 Quomodo hominem suos a se
dimittentem liberos ob
paupertatem.

Hominem qui inopia pressus li-
beros valere iusserit, notantes, ac-
cipitrem prægnantem pingunt. Is
nim cum tria oua pariat, vnum
quod nutriat seligit, reliquis duo-
bus fractis. Hoc autem facit, quod
per id tēpus vngues amittat, ideoq.
tres pullos simul educare non possit.

λέ. Πῶς αὐτὸν ὀκνοῦνται τὴν διὰ
τῆς πεδῶν κίνησιν ποιεῖσθαι.

Ἀὐτὸν ὀκνοῦνται τὴν διὰ τῆς πο-
δῶν

δῶν κίνησιν ποιῆσθαι βελλόμενοι σημήναι,
καὶ μηλοῦ γραφεῖσιν. ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν
ἄλλων ζώων τὸν μηρὸν καμπτῇ, διὸ καὶ
καμῆρος λέγεται.

ἄλ. καμ-
μος.

94. Quomodo hominem mouen-
dis pedibus cunctabun-
dum ac lentum.

Hominem pedum motu tardum
& segnem volentes monstrare, ca-
melum pingunt. Hic enim solus ex
omnibus animantibus femur inter
eundem inflectit, quare etiam

καμῆρος Græce hoc est
cammerus a fœmo-
ris inflexione
dicitur.

ἤς'. Πῶς ἀνδρῶπον ἀναιδῆ καὶ λῆτι τῶν
 ὄρεσιν ὀξύ.

Ἀνδρῶπον ἀναιδῆ, καὶ λῆτι τῶν ὄρε-
 σιν ὀξὺν θέλοντες δηλώσαι, βάραχον
 γράφουσιν. ἔτος γὰρ αἷμα ἔκχει, εἰ μὴ
 ἐν μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς. τὰς δὲ ἐκεί
 αἷμα ἔχοντας, ἀναιδῆς καλεῖται. διό
 καὶ ὁ ποιητής. οἶνοβαρές, κυνὸς ὀμματ'
 ἔχων, κραδίη δ' ἐλάφοιο.

96. Quomodo impudentem hominem , acutiq. ac celeris visus

Hominem inuerecundum & visu celerem designantes , ranam pingunt . Haec enim non alibi sanguinem habet quam in oculis . Porro qui illos sanguine resperfos habent, impudentes dicunt . Ergo & poeta: Ebrie, luminibus canis, effrons, pectore cerui

ἤζ'. Πῶς ἀνδρῶπεν μὴ δ' αὖ μὴ δ' αὖ
κινεῖται .

Ἀνδρῶποι πολὺν χρόνον μὴ δ' αὖ μὴ δ' αὖ
δέν τε

δέντα κινεῖσθαι, ὑπερον κὺ κινηθέντα τοῖς
 ποσὶ βεβημένοι σημήναι, βάββαχον ἔχον-
 τα τὰς ὀπιδίους πόδας ζωγραφεῖσιν. ἐνεί-
 νος γὰρ γινώσκται ἅπας, ὑπερον δὲ αὐξά-
 νόμενος, περιλαμβάνει τὰς ὀπιδίους
 * πόδας.

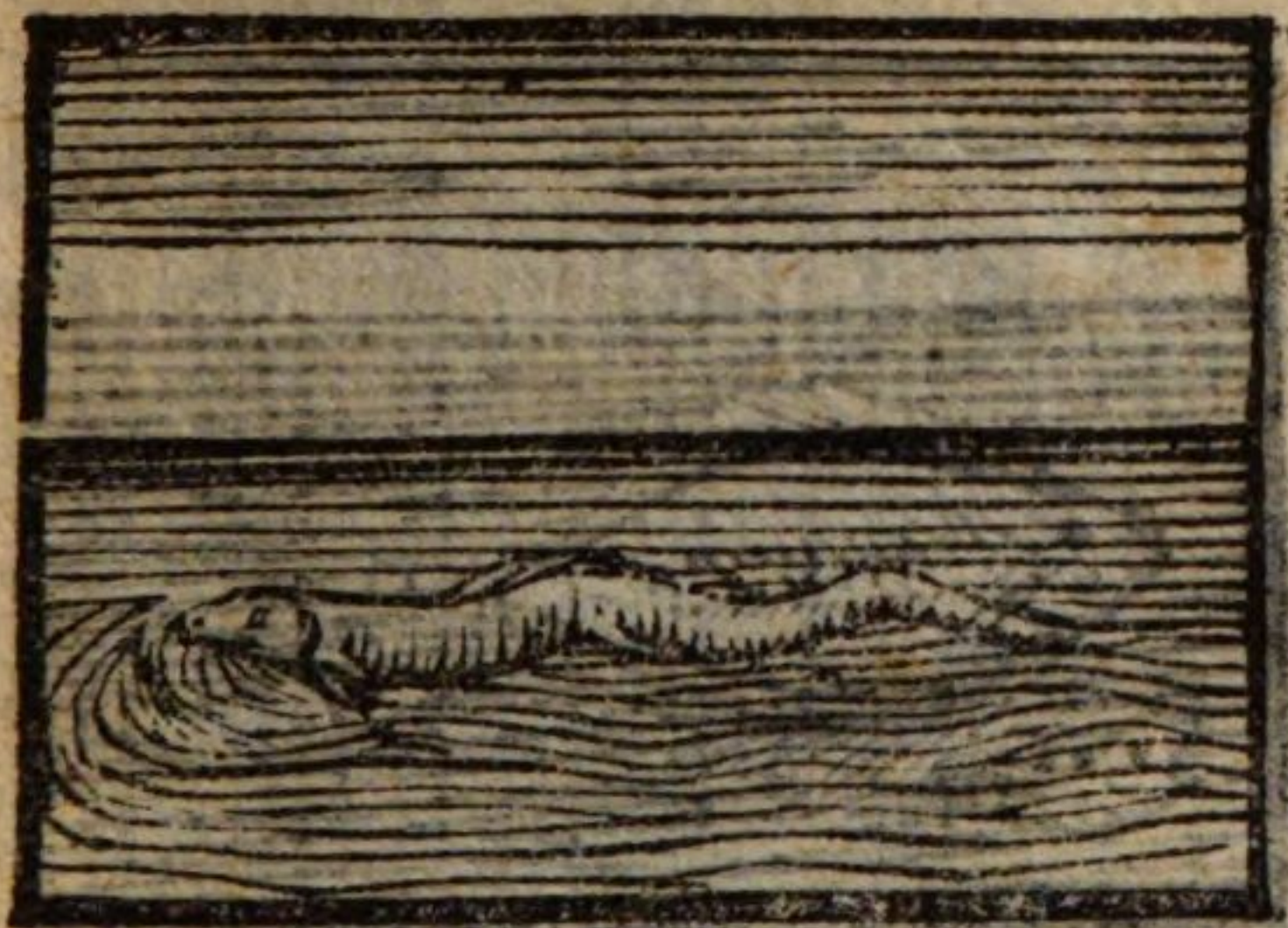
πρότερον

97. Quomodo hominem qui sese
 mouere nequiverit.

Hominem qui quum diu sese mo-
 uere non potuerit, postea tandem
 pedibus moueatur, demonstrantes,
 ranam pingunt posteriores pedes
 habentem. Hæc enim primo
 sine pedibus nascitur, sed
 postea dum augetur,
 pedes* assumit
 postero-
 res.

* prius

Ή. Πῶς ἀνδρωπὺν πάντων ἐχθρόν.

Ἀνδρωπὺν πάντων ἐχθρόν καὶ ἀπε-
χοινισμένον δέλοντες δηλώσαι, ἔλκεται
ζωγραφεῖσιν. αὕτη γὰρ εἰδὲς τῆς ἰχθύων
συνδείσκειται.

98. Quomodo omnibus inimicum
hominem.

Omnibus infestum, & qui cæte-
rorum confortium fugiat, ostende-
re volentes, anguillam pingunt.
Hæc enim cum nullo alio pisce con-
mercium habere deprehenditur.

αδ'.

40'. Πῶς ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν
θαλάτῃ η·

Ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θα-
λάτῃ δέλοντες σημῆναι, νάρκλω τὴν
ἰχθυῶ ζωγραφῶσιν· αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ
τὰς πολλὰς τῆς ἰχθύων μὴ δυναμένους
κολυμβᾶν, συλλαμβάνει πρὸς ἑαυτὴν καὶ
σώζει·

99. Quomodo hominem multos
in mari seruancem·

Hominem multos in mari seruancem

tem signare volentes, torpedinem
piscem pingunt. Haec enim ubi pi-
sces multos viderit, qui natare non
possint: ad se trahit, ac eos servat

ζ'. Πῶς ἀνδρῶπον τὰ χηήσιμα καὶ τὰ
ἄχρηστα κακῶς ἀνῆλωκότα :

Ἀνδρῶτεν τὰ χηήσιμα καὶ τὰ ἄχρη-
στα κακῶς ἀνῆλωκότα βυλόμενοι σημή-
ναι, πολὺ ποδαζωχραφεῖσιν. ἐμείνος γὰρ
τολὰ καὶ ἀσώτως ἐδίωκον, ὥρῃ δὲ τα-
πὺν τροφίῳ εἰς τὰς θαλάμας, καὶ ὅταν
ἀναλώσῃ τὰ χηήσιμα, τότε καὶ ἄχρηστα
ἐκβάλλει.

100. Quomodo hominem qui vtilia simul & inutilia male consumpserit.

Hominem qui vtilia simul & inutilia male consumpserit, indicantes. polypum pingunt. Ille enim quum multa eaq. intemperanter voret, cibum in cauernas reponens congerit, & quum vtilia consumperit, tum & quae supersunt inutilia abijcit.

εγ. Πῶς αὖ ἄνθρωπον τῶν ὀμορφύλων
κρατίσαντα.

Α' ἄνθρωπον τῶν ὀμορφύλων καὶ χρίσαν-
τα

τα βεβλόμενοι σημήναι, κάραβον καὶ πολύ-
 λυπόδα ζωγραφεῖσιν. ὅτις γὰρ τὰς πολύ-
 ποδας κρατεῖ, καὶ τὰ πρωτεῖα φέρει.

101. Quomodo eum qui suae gen-
 tis hominibus imperaret.

Suae nationis & generis homini-
 bus imperantem quum denotare vo-
 lunt; carabum & polypum pingunt.
 Ille enim polypis imperat, interq.
 eos primas tenet.

ρβ. ὡς ἀνδρῶν μὴ παρονομένων
 ἑαυτῷ.

Πατέρες, ἢ ἀνδρῶν μὴ παρονο-
 μέ-

μανον ἑαυτῷ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν οἰκείων περ-
 πούμενον θέλοντες σημῆναι, πίνναν καὶ
 καρχίνον ζωγραφεῖσιν. ὅτος γὰρ ὁ καρχίνος
 μένει κεκολλημένος τῇ σαρκὶ τῆς πίννης,
 καὶ καλεῖται πιννοφύλαξ ἀκολέσας τῷ
 ὀνόματι. ἢ οὐκ πίννα διόλκῃ κεχηνεν ἐν
 τῷ κόγχῳ πεινῶσα. ὅταν οὐκ αὖ αὐτῆς
 κεχηνύας παρσέλθῃ ἰχθυόδιον τι, ὁ πι-
 νοφύλαξ δάκνει τῇ χελῇ τὴν πίνναν.
 ἢ δὲ αἰδομένη καταμύσσει κόγχον, καὶ
 ὕτως κυνηγετῇ τὸ ἰχθύδιον.

101. Quomodo hominem qui sui
 curam rationemq non
 habeat.

Patrem, aut hominem qui se ipse
 non curet, sed a domesticis & pro-
 pinquis curetur, volentes signifi-
 care, ostreum & cancrum pingunt.
 Hic enim carni ostrei velut aggluti-
 natus manet: unde & ex consecu-
 tione nominis, πιννοφύλαξ, quasi
 ostrei custos vocatur. Ostreum igitur

tur plane hiat in concha esuriens.
Si itaque dum hiat, pisciculus ali-
quis irreperit, mordet cancer vn-
gula ostreum: quod sentiens, con-
cham claudit, atque ita pisciculum
venatur.

εγ'. Πῶς ἀνδρωπον * λάμειαν
ἔχοντα.

λάμειαν

Ἀνδρωποι * λάμειαν ἔχοντα βελόμε-
νοι σημῆναι, σκάρον ζωγραφεῖσιν. ἔτος λάμειαν
ὃ μόνος τῶν ἰχθύων μαρτυρεῖται, καὶ πάν-
τα περὶ αὐτὸν ἰχθύδια ἐδίδει.

103. Quomodo hominem inglu-
tie laborantem .

Hominem gulae deditum desi-
gnare volentes , scarum pingunt .
Is enim vnus ex piscibus rumi-
nat , & omnes occurrentes piscicu-
los deuorat

Ῥ. Πῶς ἀνδρῶπον τινὲς ἐαυτὲ προσώ-
μιουῦτα .

Ἀνδρῶπν' ἐμιούτα τινὲς ἰδία βροχὸν
ἐπὶ πᾶσι .

καὶ πάλιν ἀπλήτως ἐσθίουντα βυλόμενοι ση-
μῆναι, ἐνυδρον γαλεὸν ζωγραφεῖσιν. ὅπως
γὰρ κύψ μὲν διὰ τὸ σῶματος, νηχόμενος
δὲ καταπίνει τὸν γύνον.

104. Quomodo hominem cibos
vomementem.

Eum qui ubi sumptos cibos euo-
muerit, auide rursus cibos vorat,
ut satiari non possit, significantes,
mustelum aquaticū pingunt. Is enim
ore parit, & natans foetū absorbet.

ρς. Πῶς ἀνθρώπον ὅπῃ φόνῳ
κολαδέντα.

Ἀνθρώπον ὅπῃ φόνῳ κολαδέντα, καὶ

Q 4

μετα-

μεταμεληθέντα βελλόμενοι σημῆναι, θυ-
γόν αὖτε πεπλεγμένῳ ἀγκύρῃ ὕ-
δα φέσιν. αὐτῇ γὰρ καταχεθεῖσα ριπῇ
τῷ ἐντῇ ἔρᾳ ἀκράδαν.

105 Quomodo hominem ob cae-
dem factam supplicio
affectum.

Hominem qui cædis admiffæ poe-
nas dederit, quemque poenituerit,
designare volentes, turturem la-
queo implicatam pingunt.
haec enim capta spinam,
quam in cauda
habet, abij-
cit.

95. Πῶς ἀνδρῶπον ἀφειδῶς κατεδίον-
τα τὰ ἀλλότρια .

Ἀνδρῶπον ἀφειδῶς κατεδίοντα τὰ
ἀλλότρια καὶ ὕστερον κατηναλωκότα τὰ
ἴδια , βελομένοι σημήναι , πολὺ πρὸς
ζωχραφῶσιν . ἐκείνος γὰρ ἐὰν ὑποφῇσῃ βο-
ρῆς τῆς ὑπὸ ἄλλων , τὰς ἰδίαις πλεκτάναις
ἰδίαις .

106. Quomodo eum qui profu-
sus alienis vescatur.

Eum qui & aliena intemperan-
ter

250 *Hori Apollinis*
 ter decoquat, & demum sua con-
 sumſperit, designantes, polypū pin-
 gunt. Is enim si victu aliunde quae
 fito indiguerit, sua edit ſtagella.

ρς. Πῶς ἀνδρῶπιν ὅτι χαλῶ
 ὀρμήσασα.

Ἀνδρῶπον ὅτι χαλῶ ὀρμήσασα, καὶ
 αὐτὴ τέτθ χαλῶ ὥς περὶ τὰ βυλόμενοι
 σιμῆναι, σιπῶν ζωρεφῶσιν. αὐτὴ γὰρ
 ἐὰν ἴδῃ πνὸς βυλόμενον αὐτῷ θηρέσσει,
 ὡρεῖται εἰς τὸ ὕδωρ ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸ
 μέλαν, ὥς ἐν τέτθ μὲν αὐτῷ βλέ-
 πῶς, καὶ ὅττω φάγει.

207. Quomodo cum qui rerum honestarum amore flagret.

Eum qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac tamen in calamitates incidat, volentes innuere, sepiam pingunt Haec enim si viderit a quoopiā sibi insidias strui, in aquam ex aluo nigerrimum effundit sanguinem. ex quo fit ut iam conspicua non sit, atque ita euadat.

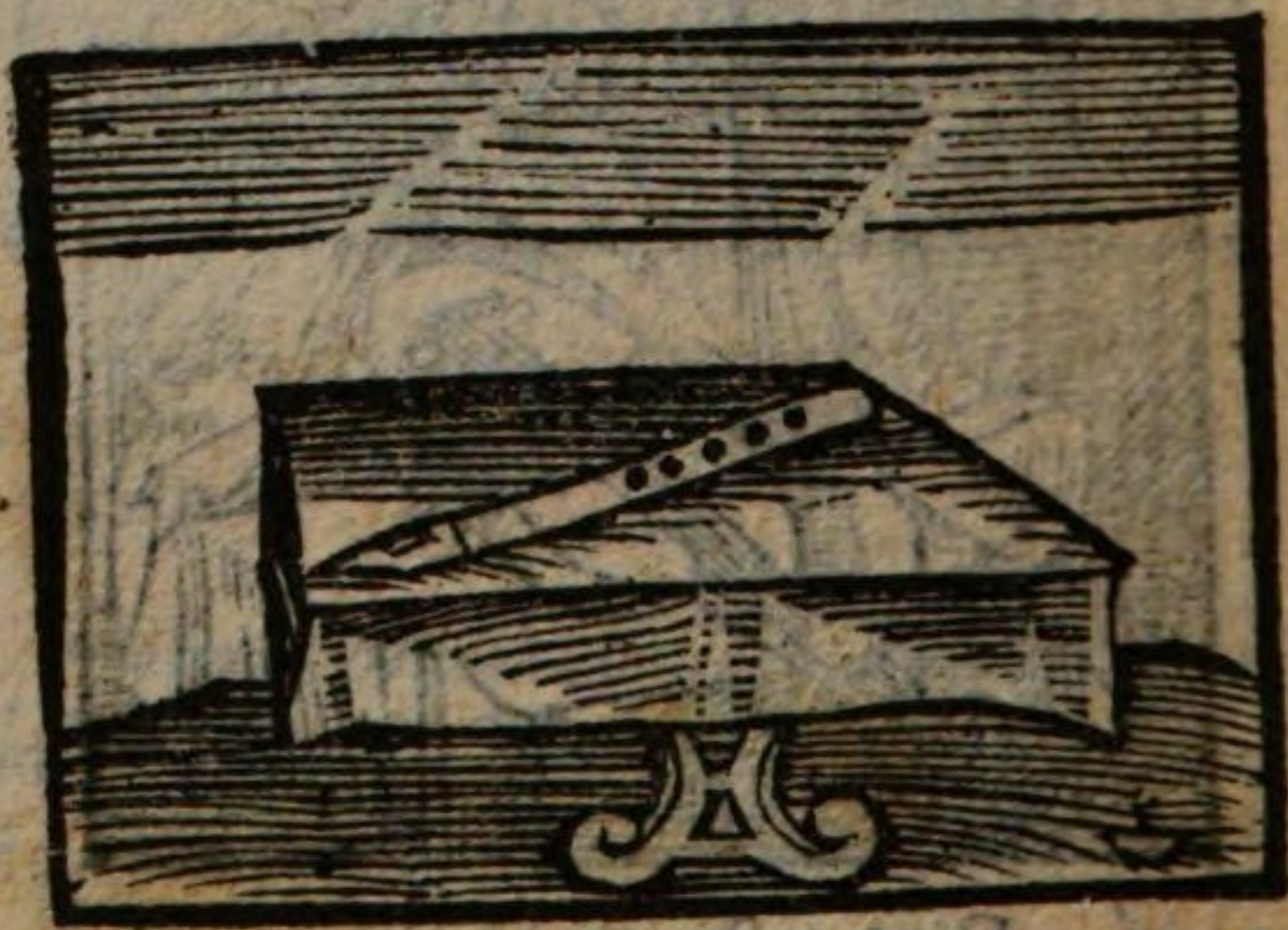
ρή. Πῶς ἀνδρωπον συνοχέα καὶ
ἐνωπκόν.

Ἀνδρωπον συνοχέα καὶ ἐνωπκόν βε-
λόμενοι σημῆναι, λύραν ζωγραφῆσιν.
αὐτή

αὐτῇ γὰρ συνέχειαν φυλάττει τῷ ἰδίῳ
κρυσμᾶτι.

108. Quomodo hominem, qui vim
quandam habeat sibi alios con-
ciliandi ac deuinciendi.

Quum hominem significant qui
alios sibi assidue deuinciat & de-
mereatur, lyram pingunt. Haec
enim continenter suum retinet con-
centum.

ρθ. Πῶς ἀνδρῶπον πάλαι μὲν ἀποσάν-
τα τῷ ἰδίῳ νοημάτων, ὑστερον δὲ
γεγονότα τῆς ἑαυτῆς φρονήσεως.

Ἀνδρῶποι πάλαι μὲν ἀποσάντα τῷ
ἰδίῳ

ιδίων νοημάτων, ὕστερον δὲ τῆς ἑαυτοῦ γε-
 γνότα φρονήσεως, καὶ τάξιν ἐπαγαγόντα
 τῇ ἑαυτοῦ ζωῇ βεβλόμενοι σημῆναι, σύει-
 γα γράφουσιν. αὕτη γὰρ ὁπισθεπῆικὴ ὅσα
 καὶ ἀναμνηστικὴ κατὰ θυμῶς πεπραγ-
 μένων * αὐτῶ, καὶ μάλιστα τεταγμένον ἰσ. ἀνδρῶ
 ἐκτελῶσα φθόγγον. πρ

109. Quomodo eum qui antea
 mente alienatus fuerit, sed
 postea resipuerit.

Eum volentes ostēdere, qui quum
 quondam mente alienatus esset, ad
 demum redierit, certumque vitae
 suae ordinem ac rationem institue-
 rit, fistulam pingunt. Haec siquidem
 animum demulcet, & ea in memo-
 riam reducit, quae ex animi senten-
 tia & cum voluptate quis gesserit.
 Insuper & maxime compositum e-
 dit sonum.

ἴσως

ρί. Πῶς ἀνθρώπον * ἴσσι πάσι τὸ δί-
κμιον ὑπονέμοντα.

Ἀνθρώπον ἴσως πάσι τὸ δίκμιον ὑπο-
νέμοντα βελλόμενοι σημῆναι, ἐκδοκα-
μήκε πλερὸν χράσσει. τὸτο γὰρ τὸ ζῶον
πανταχίδει ἴσα ἔχει τὰ πλερυγώματα
καὶ τῶν ἄλλων.

110. Quomodo eum qui ius ex
aequo omnibus tribuat.

Eum qui ius aequè omnibus
impertiatur, significare volentes
stru-

Struthio cameli pennam pingunt.
Hoc enim animal præter cætera pennis alarum undique æquales habet.

ειά. Πῶς ἀνθρώπων φιλοκτίσις.

Ἀνθρώπων φιλοκτίσις βελλόμενοι σημαίνει, χεῖρες ἀνθρώπου γράφειν. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα.

Ὡς Ἀπόλλωνος νεφέε ἱερογλυφικῶν
Τέλος.

III. Quomodo hominem aedificandi studiosum.

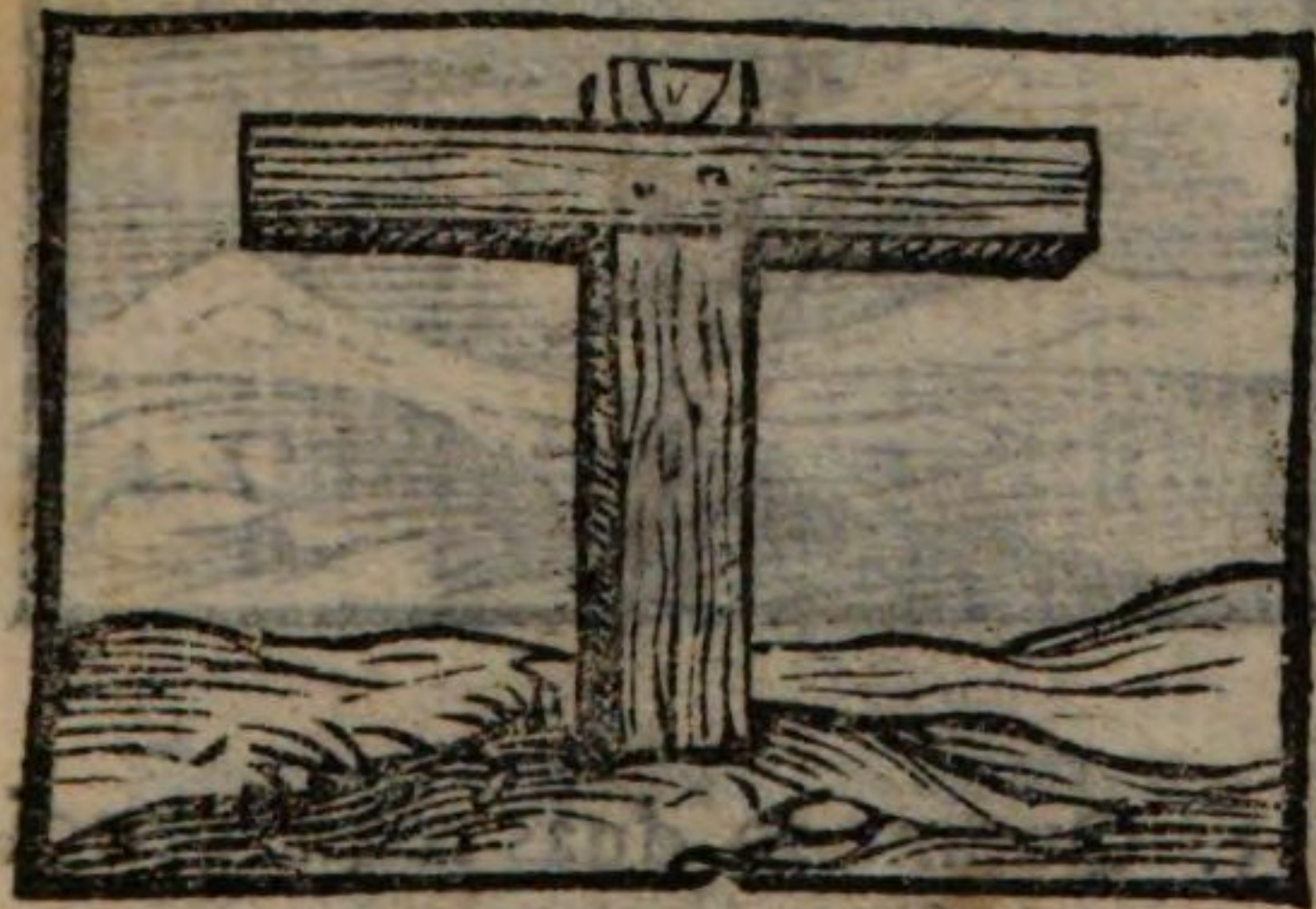
Aedificandi cupidum hominem volentes innuere, hominis manum pingunt. Haec enim omnia efficit opera.

Hori Apollinis Niliaci sacrarum notarum Finis.

LECTORI.

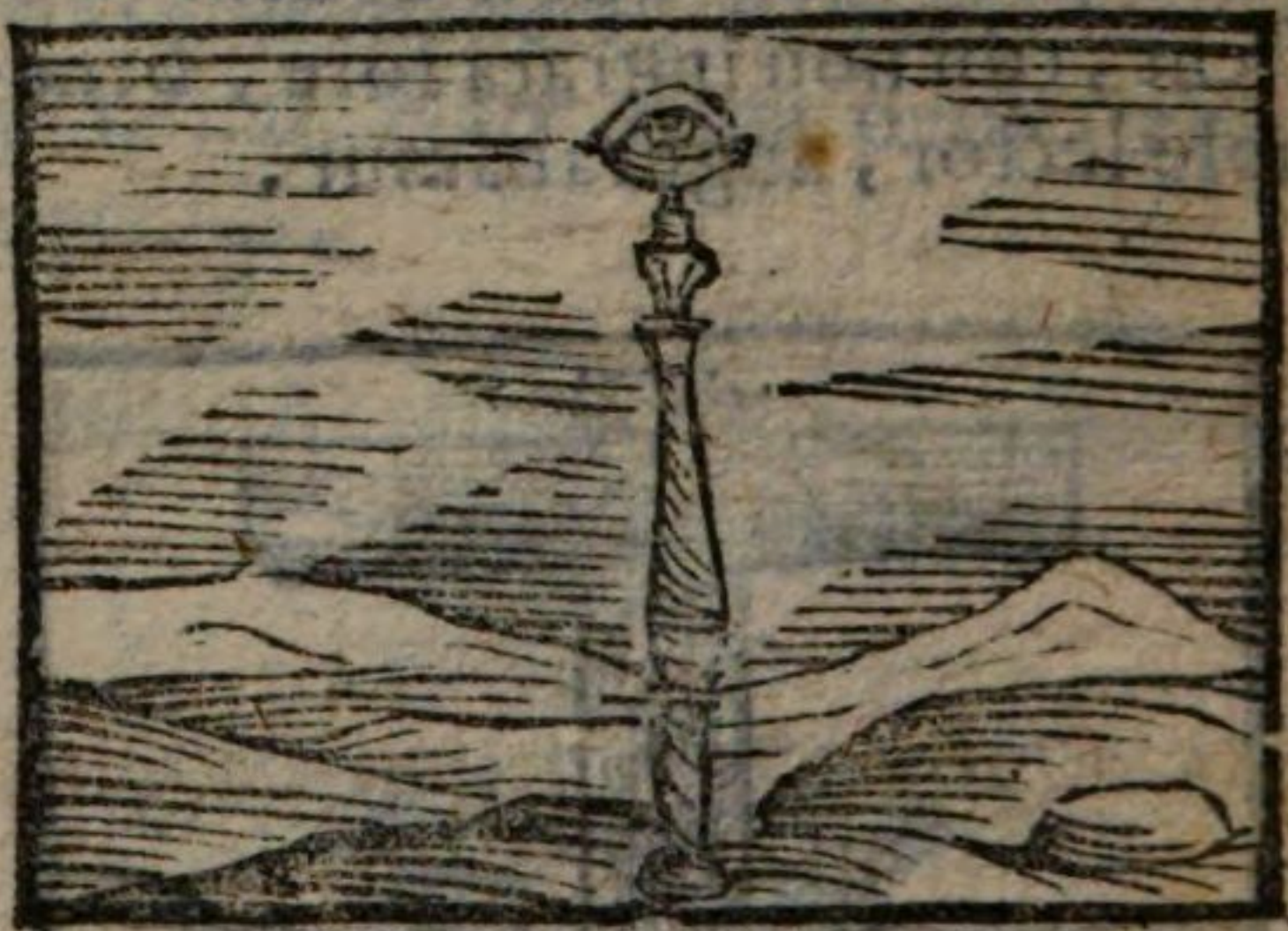
Hieroglyphicis Ori Apollinis alia quædam subiecimus hinc illinc excerpta: quæ quod eodem spectent, tibi non ingrata fore, benevole lector, augurabamur.

112. Quomodo futuram vitam
aut salutem.

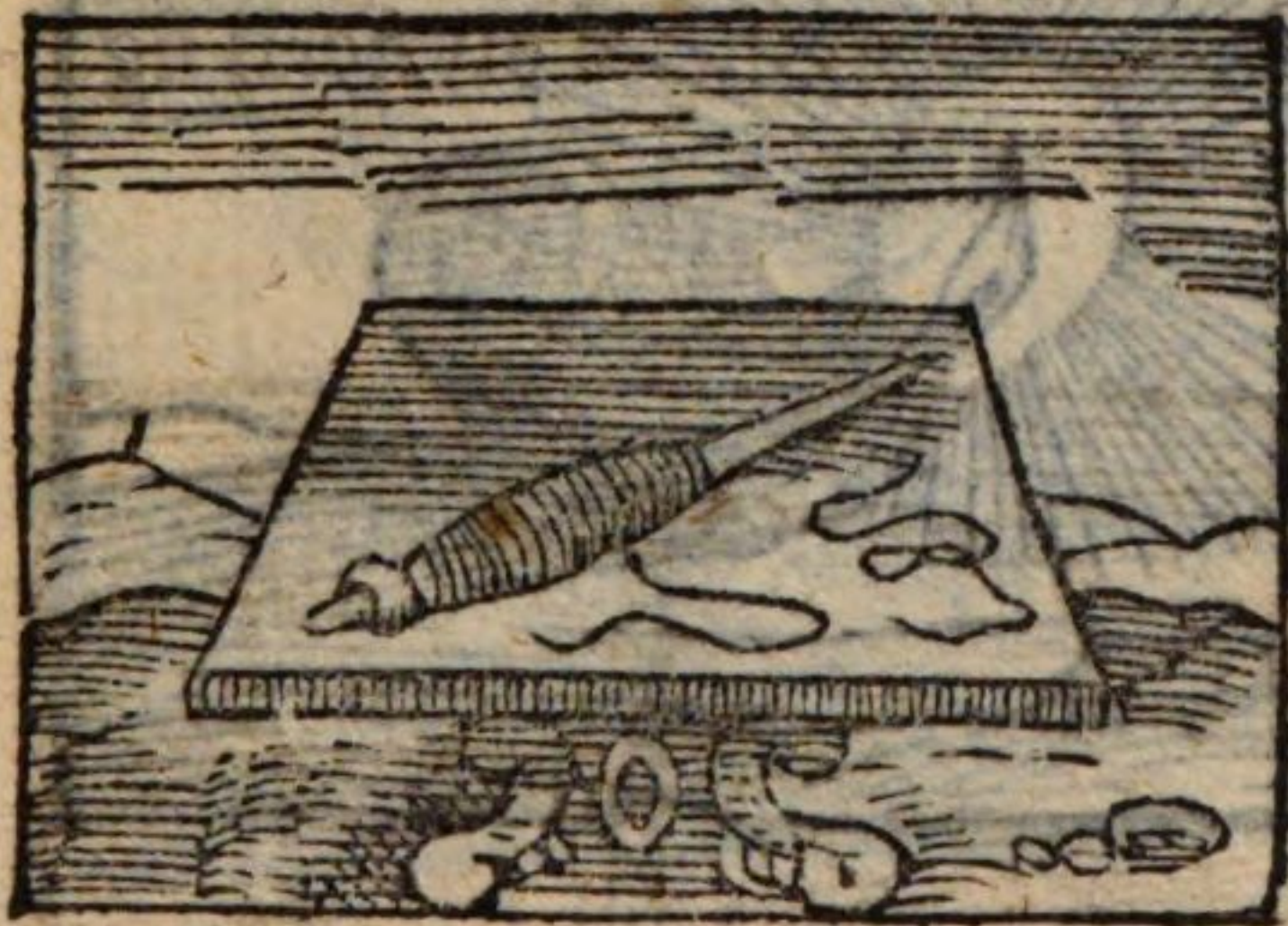
Vitam aut salutem futuram indicantes, geminas lineas ducebant, quarum transuersa altera alteri in perpendiculi modum ductæ super-
R ster-

sterneretur. Atque eius rei nulla illis alia suppetebat ratio, nisi quod hæc diuini cuiusdam mysterij significatio esset.

113. Quomodo duas regis præcipuas virtutes.

Duas primarias regis virtutes depicto sceptro & superne oculo, significabant: sceptro quidem eximiam hominis potestatem, oculo prouidentiam innuentes, quæ eum par est in populum intueri.

114. Quo pacto mortem seu hominis exitum.

Hominis exitum innuentes, fufum pingebant, & fili extremum reſectum, quaſi a colo diuulſum, finguntur ſi quidem a poetis Parcae hominis vitam nere: Clotho quidem colum geſtans: Lacheſis quæ Sors dicitur, nens: Atropos vero inconuertibilis ſeu inexorabilis Latine redditur, filum abrumpens.

115. Quomodo vitam .

Vitam innuentes ardentem lampada pingebant: quod tātisper dum accensa lampas est , luceat , extincta vero tenebras offundat. ita & anima corpore soluta, & aspectu & luce caremus .

116. Quomodo laborem.

Bouinum caput carne nudatum delineabant, vbi vellent laborem occulte demonstrare. bouinum quidem caput, quod aratio omnis bouum ministerio absoluitur: carne vero nudatum, quod laboriosi homines plerumque macilenti sint.

117. Quomodo Deum.

Oculo picto Deum intelligebant, quod ut oculus quicquid sibi propositum, est intuetur, sic omnia Deus cognoscit ac videt.

118. Quomodo Manes.

Manes, hoc est Infernos deos significabant, depicta sine oculis facie, ac superne geminis oculis: oculis deos, ut iam dictum est, intelligentes: facie autem absque oculis, eos, qui apud Inferos sunt atque in tenebris.

F. I N I S.

Εκ τῶν Σειδα.

Προπόλων, φαινεβύθειας κόμης τῆ
πανοπολίτις, γραμματικός, διδάξας ἐν
Αλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔπειτα ἐν
Κωνσταντινῆ πόλει ὅπῃ Θεοδοσίῳ. ἔγραψε
τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Αλ-
καίῳ, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ὅπῃ τῇ
τέχνῃ ἀνδρωπός, καὶ τῶν πάλαι λογιω-
τάτων γραμματικῶν ὁ δὲν τεμεῖον κλέος
ἀπενεγκάμενος.

E S V I D A.

Horapollo, ex Phaenebythide
Panopolitanae praefecturae, gram-
maticus Alexandriae docuit, & in
Aegypto, tandem Conflantinopoli,
sub Theodosio. Scripsit τεμενικά,
id est, de lucis ac templis, & com-
mentarios in Sophoclem, Alcæum,
Homerum; vir arte celebris, gloria
nulli veterū doctissimorum Gram-
maticorum secundus.

INDEX COPIOSISSIMVS

eorum quæ in Oro Apolline, &
in additis Hieroglyphicis La-
tinis, aut aliarum rerum
signa, aut signata
reperiuntur.

*Prior numerus librum, posteriores Hie-
roglyphicum indicant.*

A Cerra confa-
grans. lib. 1.
hier. 22.

Accipiter. l. 1. hier. 6.
7. & lib. 2. 14.

Acuti visus homo. l.
2. 56.

Adiutus herba. l. 2. 89

Adulatione decep-
tus. l. 2. 87.

Aedificandi cupidus.
l. 2. 111

Aegyptiæ litteræ. l.
1. 36

Aegyptus. l. 1. 22

Aequinoctia. l. 1. 16

Aeuum. l. 1. 50

Amens. l. 1. 50

Anguilla. l. 2. 98

Anemones flos. l. 2. 7

Anguis in cuius me-
dio domus. l. 1. 57

Anguis caudā ori ad-
mouens in orbis fi-
guram. l. 1. 55

Anguis vigilans. l. 1.
56

Anima lib. 1. 6

Anima hominis ma-
seuli. l. 1. 1

Animus seu ira l. 1. 17

Annus quomodo de-
signetur. l. 1. 3

Annus instans l. 1. 5

Annus quot dies ha-
beat. l. 1. 11

Antiqua origo. l. 1. 30

Apertum ac patens. l.
1. 26

Apes l. 1. 58

Aqua & ignis l. 1. 41

Aquila l. 2. 53. 91

Aquilæ pullus l. 2. 2

Armatus homo. l. 2. 11

Ar-

- Aruum 1.1.7
 Aspectus 1.1.21
 Astromyon 1.1.3
 Assi due laborans 1.2
 92
 Atramentum 1.36
 Auditus 1.45
 Auditus acutus 2.64
 Auersio 2.21
 Auidus 2.104
 Auris picta. 2.22
 B
 Bai & baieth quid
 apud Aegyptios si-
 gnificant 1.7
 Basiliscus 1.1
 Belli acies 2.5
 Bini pedes 2.3
 Bouinū caput 2.116
 C
 Cæcus homo 2.59
 Cædis admissæ pēnas
 dans 2.105
 Cælum & terra 1.21
 Cælum rorem fundēs
 1.35
 Calamitates intrepī
 de ferens 2.68
 Calamitatibos priori
 bus emendatus. 2.
 109
 Camelus 2.95
 Cancer cum Ostreo
 2.102
 Canis 1.17.18
 Cenis auersus 2.21
 Capita duo 1.24
 Capite carens ambu-
 lans 1.54
 Capra 2.64
 Carabus & polypus
 1.101
 Castor 2.61
 Cauens sibi ab inimi-
 corū infidijs 2.90
 Ceruus 2.20.83
 Ceruus cum tibicine,
 1.87.
 Cibum vomens 2.104
 Cicada 2.52
 Ciconia 2.55
 Cognitio 1.48
 Colūba 1.53. & 1.2.45
 Columba nigra 2.30
 Cōciliandi sibi alios
 vi præditus 2.108
 Concordia 2.10
 Confugiens ad pro-
 prium patronum,
 neque adiutus 2.
 48
 Conyza 2.75
 Continentes laborās
 2.92
 Cor 2.34
 Cor supra acerrā 1.22
 Cor hominis fauci-
 bus appensum 2.1
 Cor-

Cornix 2. 85
 Cornices duæ 1. 8. 9
 Cornicis pulli 2. 92
 Coturnix 1. 46
 Coturnicis os 2. 9
 Cribrum 1. 36
 Crocodilus 1. 63. 65
 lib. 2. 75. 77

Crocodili cauda 1. 66
 Crocodili oculi 1. 64
 Crocodili vespa 1. 23
 Cucupha 1. 51
 Culicum copia 1. 44
 Custos domus 1. 39
 56

Cycnus 2. 37
 Cynocephalus 1. 14
 16

D

Debilis homo, lasci-
 uiens tamen 2. 49
 Desponsata mulier. 1
 13

Deus 1. 1. 6. 13. & 1. 2.
 117

Digitus 2. 6. 12
 Dimensio 2. 12
 Doctrina 1. 5
 Domi sese continens
 1. 60

Domū mactandis oui-
 bus & capris ex-
 hauriens 2. 75
 Drachmæ duæ 2. 11

E

Eccori 1. 8
 Elephantus 2. 90. 91
 92
 Equa lupum calcans
 1. 42
 Equi cadauer 2. 41
 Equus fluuiatilis 1. 52

F

Faces 2. 71
 Facies siue oculis 2.
 118
 Fatum 2. 13. & 2. 27
 Febricitans 2. 72
 Feles Aquaticus 2.
 104

Filius 1. 49
 Fistula 2. 109
 Fœcundus 1. 63
 Folia 2. 25
 Formica 1. 48. 1. 2. 160
 Formicarum disces-
 sus 2. 2

Fortis simul & tēpe-
 rans 1. 44
 Fullo 1. 61
 Fumus 2. 15
 Furens 1. 63
 Fusus 2. 114
 Futurum opus 2. 22

G

Gratus animus 1. 51
 Grues 2. 90. 94
 Gustus 1. 31

Hic

H

- Hieracium herba 1.6
 Hippopotami 1. 52
 & 1.2 19
 Hirundinis natura &
 pictura 2.29
 Homo inualidus, &
 qui aliorum auxi-
 lio egeat 2. 31
 Homo lapsus suos oc-
 cultans 2.63
 Homo multos seruās
 in mari 2 99
 Homo nō habēs per
 se bilē, sed ab alio
 commotus 2.45
 Homo peregrē num-
 quam profectus. 1.
 23
 Homo accusatus, &
 ideo agrotās 2.57
 Homo castigatus resi-
 piscens 2.73
 Homo metuens 2.71
 Homo saltatione gau-
 dens 2.51
 Hominis status 2.8
 Homo primo rudis &
 informis edius 1.
 25 & 1. 2.79
 Homo qui ad iustam
 aetatem vixit 1. 85
 Homo qui vtilia &
 inutilia malē con-

sumpserit 2. 150

Homo seipsum curās
ex oraculi respon-
so 2.43

Homo seipsum curās
2.102

Homo sibi ipsi dam-
na dans 2.61

Homo suū scelus te-
gens 1.86

Homo tardus in mo-
uendis pedibus 2.
95.97

Homo tuto urbem in-
colens 1.46

Horoscopus 1.40

Hora 2.19

Horus 1.17

Humilitas 1.6

Hyæna 2.65. 66. 67
68

Hydria 1.21

I

Ibis Mercurio sacra
1 34

Ichneumon 1.31

Ignis & aqua 1.41

Ignē castigatus 2.71

Ignē combustus 2.58

Ignis fumo designa-
tur 2.15

Imago vmbilico te-
nus cum gladio de-
picta 2.18

Immun-

Immundities	1. 46	Ius æquum omnibus	
Imperans hominibus		reddens	2. 110
sui generis	2. 101	L	
Impietas	2. 18	Labor	2. 116
Impossibile	1. 34	Lampas ardens	2. 115
Impudens	2. 97	Leana	2. 78
Impudentia	1. 47	Leo. 1. 18. 19. 20. 21.	
Inexpertus	2. 27	& 1. 2. 36. 71. 72	
Ingratus & iniustus		Lepus	1. 26
1. 52		Liber signatus	2. 25
Ingratus in promeritos	1. 53	Liberi matri infidian	
Inimico superior	2. 67	tes	2. 56
Inimico inferior	2. 67	Liberos dimittens ob	
Inimicus & infestus		paupertatem	2. 94
omnibus	2. 98	Limes	1. 14
Inimicus cū pari inimico congregiens.	2. 33	Linea super lineam	2. 28 1. 2
Insanus	1. 63	Lineæ decem planæ	1. 28
Instabilis	2. 65	Lingua supra oculum	
Instauratio diuturna	2. 54	cruentum	1. 27
Intemperans	2. 106	Litteræ	1. 14
Interitus	1. 47	Litteræ Aegyptiæ	1. 36
Inundatio	1. 32	Longæuus	1. 20
Ira	1. 14. & 1. 2. 36	Lumbus hominis	2. 8
Isis	1. 3	Luna	1. 14. 62
Iudex	1. 37. 38	Lunæ ortus	1. 15
Iunco scribunt Aegyptij	1. 36	Lupus	1. 21. & 1. 2. 69
Iuneus	1. 11	70	
		M	
		Magistratus	1. 37. 38
		& 1. 2. 10	
		Manus vna arcum, al	
		tera	

terra scutū tenēs 2. 5

Manes 2. 118

Manus hominis 2.

111

Mars & Venus 1. 8

Maſculus 2. 1

Mater 1. 4. 62

Minerva 1. 11

Milericors 1. 11

Morbus 2. 7

Mors 2. 24. 114

Mula 2. 39

Mulier abortum fa-

ciens 2. 42

Mulier lactans & be-

ne nutriens 2. 50

Mulier quæ infantes

fœmina aut mares

peperit 2. 40

Mulier ſemel enixa

2. 78

Mulier ſterilis 2. 39

Mulier vidua 2. 30

Mulier viri præſtans

opeta 2. 34

Mundus 1. 10

Mus 1. 47

Muſa 2. 27

Muſca 1. 47

Muſtela 2. 34

N

Natalitiū fidus 1. 40

Natatio 1. 14

Nefanda res & abo-

minanda 1. 42

Nili inundatio 1. 21

Nox 2. 1

Nuptiæ 1. 9

Nycticorax 2. 24

O

Obſidio 2. 26

Occaſus 1. 65

Oculus 1. 27. & lib. 2.

117

Onocephalus 1. 33

Oppreſſus ab hoſti-

bus 2. 69

Opus 2. 16

Orbis terrarum 1. 14

Origanum 2. 32

Ortus 1. 10. 64

Os ſpinæ dorsi 2. 8

Os 1. 31. 43

Oſtrea 2. 101. 102

Otis & equus 2. 47

P

Pallium ſacrum ferēs

1. 39

Palma 1. 34

Palumbus 2. 43

Papyri fasciculus 1.

30

Pardus 2. 65. 86

Paſſer & noctua 2. 48

Pater ſignatur Scara

bæo 1. 10

Pater 2. 62

Patris amans 2. 55

Patri-

Patrimonium	2. 30	Ros è cælo	1. 35
Pedes compacti & firmi	2. 2	Sacer scriba	1. 36. 37
Pedes hominis in aqua obambulantes	1. 4	Sacerdos	1. 14
Pelicanus	1. 51	Sacra abres facerdotū Aegyptiorū	1. 36
Perniciosus homo	2. 35	Sacris initiatus	2. 52
Populus regi obsequens	1. 58	Salamandra	2. 58
Porcus	2. 35	Saltatione gaudens	2. 51
Præagium	1. 11	Sanguis	1. 6 & 1. 2 23
Præstantia	1. 6	Scala	2. 26
Puritas	1. 41	Scarabeus	1. 10. 12. & 2. 38.
Quarta arui pars	1. 5	Scorpius & crocodilus	2. 33
Quinarius numerus.	1. 13	Senex fame cōfectus	2. 91
R		Senex musicus	2. 37
Ramus palmæ	1. 4	Sepia	2. 107
Rana	1. 25	Sepulturæ prospiciēs	2. 84
Rapax	1. 63	Sermo	1. 27. & 1. 2 25
Relipiscens	2. 109	Serò rediens ex peregrinatione	1. 33
Rex custos	1. 6	Serpens dimidiatus	1. 59
Rex fugiens insipientiam	2. 81	Serpens integer	1. 60
Rex fugiens nugatorem	2. 82	Sideralis sciētiae gnarus	2. 94
Rex orbis moderator	1. 56. 59	Sidus	1. 13
Risus	1. 37	Silentium	1. 28
Robur	1. 18	Sidus natalitium	1. 40
Robustus homo	2. 80	Simia	2. 62. & 1. 2 63
		Sol	

Sol dominus visus	1.6	Tutela & præsidium	
Sol & Luna æuum no		1.24	
tant	1.1	V	
Solis ardor	2.38	Vates	1.37
Solis circulus & di-		Vbæus quid signifi-	
scur	2.13	cet	1.1
Solis cursus	2.3	Venti	2.14
Sothis	1.3	Vermes	2.44
Splen	1.37	Vescens homo	2.76
Stabilem ac tutū	2.9	Vescens profusius a-	
Stella	1.3. & 2.1	lienens	2.106
Struthiocamelus	2.	Vespæ	2.23.41
110		Vetustissimum	2.25
Sublimitas	1.6	Victoria	1.6
T		Vigilans	1.17
		Vindemia copiosa	
Talpa	2.59	2.88	
Taurus	1.44. & 2.40	Vipera	2.56.83
Taurus ligatus	2.37	Vir	1.10
74		Vita	2.115
Tauri auricula	1.45	Vltio	2.17
Temperantiæ dubiæ		Vnigenitus	1.10
hom	2.73	Vox remota	1.29
Tempus	2.1	Vpupa	2.88.89
Tenebræ	1.66	Vrinator	1.14
Terribilis	1.20	Vrsæ partus	2.79
Tonitru	1.29	Vux esu laesus	2.89
Torpedo piscis	2.99	Vulcanus	1.12
Tumultus	2.11	Vulpanfer	1.49
Turtur	2.50.51.105	Vultur.	1.11.120

F I N I S.

ROMAE. M. D. C. VI.

Superiorum Permissu.

Ζεῦ κυδισε, μεγαλυνε θεων, ειλημενε κορη
Μηδεια/ε, κη' ιππειη, κη' ημιενειη.

ap. Philostr. Heroic. cap. 2.

Etymologie Egyptica
J. Rossi Rom. 1808.

Zoege de origine Ansa Obeliscorum

Kircher Oedipus Aegyptiacus

Ancient alphabets and hieroglyphic
characters explained by the
the arabic of Wahchiyyah by Jos.
Hammer. Lond. 1806.

(ess)

A 109

(37)

90

3

ss)

109

37

0

2

Horapollo,

Hori Apollinis Selecta Hieroglyphica

Romae 1606

Passau, Staatliche Bibliothek -- S nv/Yge 95

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11347804-5